

FEATURING
YODA
Lion of
by

ལྷོ་ལོ་ ༢༠༠༣ ལོའི་སྟོན་ཁ།

LATSE LIBRARY NEWSLETTER

FALL 2005

MEMOIR

THE

THE GESHE CHÖDRAK I KNEW AND HIS DICTIONARY

by Horkhang Jampa Tendar

ཁོ་བའི་མཐོང་ཐོས་ཀྱི་ཡུལ་དུ་གྱུར་བའི་

དགེ་བཤེས་ཆོས་གནས་དང་།

ཁོང་གི་ཆོག་མཛོད་

བརྟུང་བ་མིང་ཚོག་གསལ་བའི་སྒྲོལ་པགས་ཙམ་གླེང་བ།

ཧྱིར་ཁང་བྱམས་པ་བསྟན་དང་།

སྒྲིག་གྲགས་འབར་བའི་སྤྱུ་པའམ་སྤྱུ་ཚེ་མ་མཁན་གསུམ་ལ་
ཚུར་ཐེབས་པ།

■ བསྐྱེད་གསར་བསྐྱེད་ཀྱི་དེབ་བཞི་དང་། རྒྱ་པོ་དེ་གན་སྒྲུང་གྱི་
ཆོག་མཛོད་དེབ་གསུམ། ཕད་མ་འབུམ་ནས།

■ ལ་དྲགས་གྱི་ཨག་བྱར་དང་དེའི་རྒྱབ་ལྗོངས།
བསོད་ནམས་ཆོ་རིང་ནས།

■ Latse Hosts Three Legendary Singer-Songwriters

■ *The Dictionary of New Terms and The Chinese–Tibetan Dictionary* by Pema Bhum

■ *Ladakh Newspaper* by Sonam Tsering

ཆེད་ཕྱོད།

རྒྱལ་ཁྲིའི་འཕྲུལ་སྤྱང་གི་འབྱུང་ཁུངས།
རྒྱལ་ཁྲིའི་འཕྲུལ་སྤྱང་གི་འབྱུང་ཁུངས།
རྒྱལ་ཁྲིའི་འཕྲུལ་སྤྱང་གི་འབྱུང་ཁུངས།

FEATURE ARTICLE

Origins of the 'Tibet Myth' in Western Fiction

by Ramon Prats

མཐོ་ལ་ཕྱི་དབུ་འཕང་ཡར་ལ་བསྟོད།

རྩ་ཁྲ་ཡག་ཡན་ན་རི་ཞིག་ཡོད།
 བཞེངས་མི་དགོས་ཤེས་གྱི་མཆོད་རྟེན་འདྲ།
 གན་མགོ་ནག་བོད་ཀྱི་སྤྱི་རི་རེད།
 གངས་དཀར་པོའི་དབུ་འཕང་ཡར་ལ་བསྟོད།

སྤང་སེར་ཡག་ཡན་ན་རྩ་ཞིག་ཡོད།
 རྩུང་མི་དགོས་གནས་ལྷགས་ཕུར་བྱ་འདྲ།
 གན་མགོ་ནག་བོད་ཀྱི་སྤྱི་རི་རེད།
 བྲག་ལྷ་རིའི་དབུ་འཕང་ཡར་ལ་བསྟོད།

མཆོ་ལྷང་ཡག་ཡན་ན་སྤང་ཞིག་ཡོད།
 བརྩེགས་མི་དགོས་ཉོར་བྱ་སྤངས་པ་འདྲ།
 གན་མགོ་ནག་བོད་ཀྱི་གཞི་བདག་རེད།
 མཐོ་ལ་ཕྱི་དབུ་འཕང་ཡར་ལ་བསྟོད།

Raise Higher the Mountain Peak

In the rocky mountain there is a summit
 It is like a natural crystal stupa
 That is the life of Tibet.
 Raise higher the snow mountain peak.

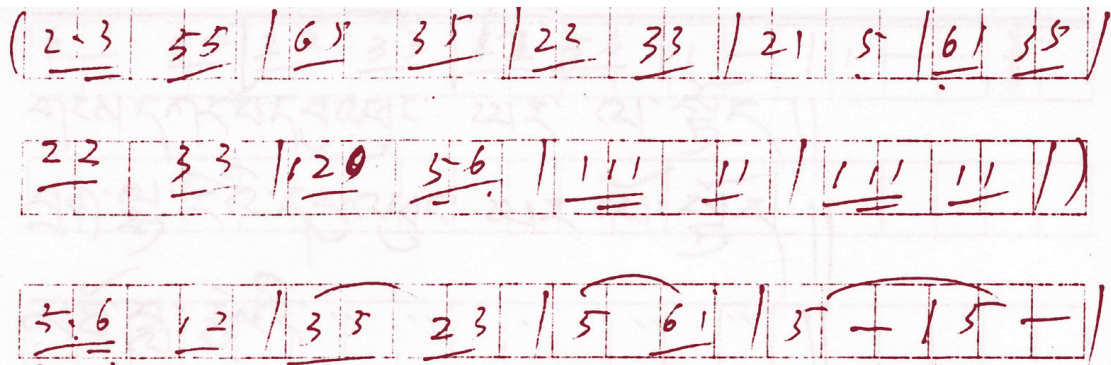
In the grassland there is a rock
 It is like a natural thunderbold dagger
 That is the birth deity of Tibet.
 Raise higher the rocky mountain peak.

Above the lake there is a meadow
 It is like a natural pile of grass
 That is the guardian of Tibet.
 Raise higher the cairn (latse).

(Translated by Yangbum Gyal)

“ཨ་ཁུ་པད་མ་”ཞེས་པའི་སྐུ་གྲགས་ཅན་དེའི་དབྱངས་ཆོག་གཉིས་ཀྱི་ཙུ་མ་པ་པོ་དང་དེ་དང་པོ་ལེན་
 མཁན་དཔལ་མགོན་ལགས་ཀྱིས་“མཐོ་ལ་ཕྱི་དབུ་འཕང་ཡར་ལ་བསྟོད་”ཞེས་པ་འདི་བོད་ཤིང་བྱ་ལོའི་
 ལོ་གསར་སྐབས་ལ་རྟུ་ཡོག་ལ་ཡོད་པའི་ལ་ཕྱི་དབུ་འཕང་ཡར་ལ་བསྟོད་ཞེས་པའི་ལོ་གསར་སྐུ་སྟོན་གྱི་ཐོག་ལ་སྤངས།
 དཔལ་མགོན་ལགས་ནས་སྐུ་འདི་དེ་སྟོན་གནང་དོན། “སྐུ་འདི་གསར་པ་ཞིག་ཡིན། སྐུ་རྩུང་སྐུ་ལྷ་
 མཁན་པོ་ཆང་གིས་སྐུ་འདི་དེ་ཆོག་བརྩམས་ཏིང་ལ་བསྐྱར་ནས་དབྱངས་ཤིག་སྤྱད་པའི་གནང་རོགས་
 ཞེས་ཐེབས་པ་ལྟར། ངས་དབྱངས་སྤྱད་ཞིང་དེ་རེས་ཨ་རི་ལ་མ་ཡོང་བའི་སྟེན་ཙམ་ལ་ VCD ཞིག་
 བཟོ་ཆེད་སྐུ་ཁང་ཞིག་ཏུ་ཐེངས་དང་པོར་སྤངས་པ་ཡིན། VCD དེ་དབྱངས་ཤིག་ལོགས་ལ་བཀྲམ་མེད།”
 ཅས་དང་“སྐུ་འདི་དེ་རེས་ངས་ལ་ཕྱི་དབུ་འཕང་ཡར་ལ་བསྟོད་ཞེས་སྐུ་ལྷ་ལ་ན་འོས་ཤིང་འཆོས་ས་
 པ་ཞིག་ཡིན་ཏེ། ངས་སྐུ་ཆོག་འདི་ལ་དབྱངས་སྤྱད་ཆར་ནས་དབྱངས་ལོན་བྱས་མེད་པའི་སྐབས་དེར་
 ང་ལ་ལ་ཕྱི་དབུ་འཕང་ཡར་ལ་བསྟོད་ཞེས་པའི་ལོ་གསར་སྐུ་འདི་དེ་སྟོན་གནང་བ་དང་། ལ་ཕྱི་དབུ་འཕང་ཡར་ལ་བསྟོད་ཞེས་པའི་ལོ་གསར་སྐུ་འདི་དེ་དབུ་
 མཆོད་ཁང་འདི་གཉིས་ཀྱི་མིང་གི་ཆ་གཙོ་བོར་གྱུར་ཡོད་པ་དང་། དེ་རིང་ངས་ལ་ཕྱི་དབུ་འཕང་ཡར་ལ་
 སྐུ་འདི་ལེན་གྱི་ཡོད་པ་འདི་ཁྲོམ་ལེན་བྱས་པ་ཐེངས་དང་པོ་ཡིན་པ་བཅས་རྟེན་འབྲེལ་སྐྱ་གསུམ་མ་བསྐྱེགས་
 རང་འགྲིག་ཏུ་གྱུར་ཡོད།” ཅས་གསུངས།

“Raise Higher the Mountain Peak” is one of the many songs performed by Palgön on the occasion of the 2005 Music Festival organized by the Latse Library in New York to ring in the Tibetan Wood-Bird Year. Palgön is also the composer and lyricist of the renowned song “Akhü Pema.” In his introduction to the song, Palgön made the following remarks: “This song is new. The lyrics are written by Larung Tulku Khenpo who sent me the words one day and asked me to compose a melody. In accord with his wishes, I set his lyrics to music and, shortly before coming to America, recorded the song on VCD. This VCD has not yet been released. I think it appropriate to offer this song today to Latse Library. I had just finished composing the melody, but not yet performed it, when the invitation from Latse Library arrived. This coincidence, the centrality of the word latse for both the song and the library, and the fact that today is my first public performance of the song are three spontaneous but auspiciously connected factors.”

ལ་ཅེ་དཔེ་མཛོད་ཁང་གི་གསར་འཕྲིན།

LATSE LIBRARY NEWSLETTER

བཅའ་པོ་ ༣ པ། སྤྱི་ལོ་ ༢༠༠༥ ལོའི་སྟོན་ཁ།

VOLUME III FALL 2005

གསར་འགྱུར།

ལས་འགྲུལ།

སྐྱེད་གྲགས་འབར་བའི་སྤྱུ་པ་ལས་སྤྱུ་ཅུ་མ་མཁན་གསུམ་ལ་ཅེ་ལ་མེད་པ།

གསུང་བཤད།

དེང་རབས་བོད་ཀྱི་སྤྱུ་ཅུ་ལ་གྱི་གནས་སྤངས་ལ་གྲེས་མོལ་བྱས་པ།

དཔེ་དབང་རྩོད།

ཐ་སྐད་གསར་བསྐྱིགས་དེབ་བཞི་དང་། རྒྱ་བོད་ཤར་སྤྱད་ཀྱི་ཆོག་མཛོད་དེབ་གསུམ།

ཕད་མ་འབྲུམ་ནས།

ཕྱོད་མ་རིག

བཅུ་ཐོ།

དགེ་མཉམས་ཆོས་གྲགས་དང་། ཁོང་གི་ཆོག་མཛོད།

ཉོར་ཁང་བུ་མས་པ་བསྐྱན་དར།

ལོ་རྒྱུས་ཀྱི་ཆོག་ཐོ།

ལ་དུགས་ཀྱི་ཨག་བླར་དང་དེའི་རྒྱལ་ཕྱོད་ས། བསྐྱོད་ནམས་ཆོ་རི་ནས།

ཆེད་ཕྱོད་མ།

རྒྱལ་ཕྱོགས་ཀྱི་རྟོག་བཟེའི་བཅུ་མས་ཆོས་ཀྱི་ནང་གི་བོད་ཀྱི་འཕུལ་སྤངས་གི་འབྱུང་ཁུངས།

རབ་སྐྱོན་པ་ལྟེ་ནས།

ཕྱོད་མ་པ་པོ་སྤྱོད་བ།

བོད་ཀྱི་སྐྱེད་པ་པ་ཡི་དམ་ཆོ་རི་དང་། ལཱ་རྩ་སྤྱོད་ཐོ།

NEWS FEATURES

EVENTS

2 Latse Hosts Three Legendary Singer-Songwriters

TALKS

11 Discussion on Contemporary Tibetan Art Movement

COLLECTION HIGHLIGHTS

13 *The Dictionary of New Terms and The Chinese-Tibetan Dictionary* by Pema Bhum

LITERARY FEATURES

MEMOIRS

19 The Geshe Chödrak I Knew and his Dictionary by Horkhang Jampa Tendar

HISTORICAL NOTES

29 Ladakh Newspaper by Sonam Tsering

FEATURE ARTICLE

31 Origins of the 'Tibet Myth' in Western Fiction by Ramon Prats

FEATURED AUTHOR

38 Yidam Tsering by Lara Maconi

ཨིན་ཏི་ཡ་ མོ་རི་མི་ ཀོ་ལུ་སྤྱུ་ལ། དབུ་འཛུགས་མཁན་དང་གཙོ་འཛིན།

ཨི་མིག་ཀོ་ལུ་སྤྱུ་ལ། རྒྱུན་ལས་སྤྱོད་སྤྱོད་པ། ཕད་མ་འབྲུམ། ཕྱོད་མ་སྤྱིག་འགན་འཛིན།

ཀི་ར་ཁི་ན། གསར་འགྱུར་ཕྱོད་མ་སྤྱིག་པ། ལོ་རྩུ་ཉར་ཁི་ལི། ཕྱོད་མ་རིག་ཕྱོད་མ་སྤྱིག་པ།

བསྐྱོད་ནམས་དར་རྒྱས། ཤོག་རོས་རྩལ་འཕྱོད་པ།

ལ་ཅེ་དཔེ་མཛོད་ཁང་གི་གསར་འཕྲིན་འདི་ལ་ཅེ་དཔེ་རབས་བོད་ཀྱི་རིག་གཞུང་དཔེ་མཛོད་ཁང་ནས་ལོ་རེ་ཐེངས་གཅིག་རེ་དཔེ་སྤྱོད་བྱེད་རྒྱུ། © ཕར་དབང་མིང་འདོན་བྱས་མེད་ན་དུས་དཔེ་ལ་བཀོད་དོ་ཅིག་གི་པར་དབང་ལ་ཅེ་དཔེ་མཛོད་ཁང་ལ་ཡོད། གསར་འཕྲིན་འདིའི་རྒྱུ་འཕུལ་གྱི་པར་གཞི་རྩའི་དྲ་རྒྱའི་སྤྱོད་ནས་གཟིགས་ཐུབ།

Andrea Soros Colombel FOUNDER AND PRESIDENT

Eric Colombel EXECUTIVE ADVISOR Pema Bhum EDITOR-IN-CHIEF

Kristina Dy-Liacco NEWS EDITOR Lauran Hartley LITERARY FEATURES EDITOR

Sonam Dhargay LAYOUT AND DESIGN

Latse Library Newsletter is published annually by Latse Contemporary Tibetan Cultural Library, 132 Perry Street, Suite 2B, New York, NY 10014 USA Tel.: 212-367-8490 Fax: 212-367-8479. Email: info@latse.org. Contents copyright © unless otherwise noted. Electronic version of this newsletter can be found at www.latse.org.

༢༠༠༥ བོད་ཤིང་བྱ་ལོའི་ལོ་གསར།
སྒྲོན་གྲགས་འབར་བའི་སྤྱ་
པའམ་སྤྱ་རྩོམ་མཁན་གསུམ་
ལ་རྩེར་ཕེབས་པ།

LOSAR 2005:
Latse Hosts
**THREE LEGENDARY
SINGER-SONGWRTERS**

བོད་ཤིང་བྱ་ལོའི་ལོ་གསར་སྤྱ་རྩོམ་གྱི་གར་སྒྲགས་གྱི་སྒྲིང་དུ། གཡོན་ཕྱོགས་ནས།
ནི་ལུང་ཆོ་རིང་སྒྲོབས་ལྷན། རྒྱ་བ་རིན་ཆེན། དཔལ་མགོན། རྩ་བོ་གསེར་ལྷ། རྩ་བོ་སྒྲོ་བཟང་དཔལ་ལྷན།
Onstage at the Losar 2005 concert (from left to right):
Tsering Topten Nelung, Dawa Rinchen, Palgön, Serlha Tawo, Lobsang Palden Tawo.

ལ་རྩེ་དཔེ་མཛོད་ཁང་ནས་བོད་ཀྱི་སྤྱ་པ་གྲགས་ཅན་དཔལ་མགོན་དང་།
ནི་ལུང་ཆོ་རིང་སྒྲོབས་ལྷན། རྩ་བོ་སྒྲོ་བཟང་དཔལ་ལྷན་ནམ་པ་གསུམ་
གདན་འདྲན་གྱིས་བོད་སྤྱ་འཁྲབ་སྒྲོན་ཞིག་དང་བཅས་བོད་ཤིང་བྱ་ལོའི་ལོ་
གསར་གྱི་མཛད་སྒོ་སྤེལ། བོད་སྤྱ་འཁྲབ་སྒྲོན་དེ་ནི་ལ་རྩེ་དཔེ་མཛོད་ཁང་
དང་ཀོ་ལུམ་སྤྱི་ཡ་སྒྲོབ་བྲུ་ཆེན་མོའི་དང་རབས་བོད་རིག་པའི་ལས་ཆན་
དང་། ཀོ་ལུམ་སྤྱི་ཡ་སྒྲོབ་བྲུ་ཆེན་མོའི་དབྱངས་རིག་སྡེ་ཆན་དང་མཉམ་
འབྲེལ་གྱིས་ཀོ་ལུམ་སྤྱི་ཡ་སྒྲོབ་བྲུ་ཆེན་མོའི་རྩོམ་དུ་ཡོད་པའི་སྤྱི་ལོར་
འཁྲབ་སྒྲོན་ཁང་དུ་བོད་ཤིང་བྱ་ལོའི་ལོ་གསར་ཆོས་གཅིག་ སྤྱི་ཁྱོད་གཉིས་
པའི་ཆོས་ ༡༣ ལ་སྤེལ།

This year, Latse Library celebrated Tibetan New Year with a concert program that featured three giants of the Tibetan music world: Palgön, Tsering Topten Nelung, and Lobsang Palden Tawo. The concert was presented by Latse Library, with the Modern Tibetan Studies Program at Columbia University and the Center for Ethnomusicology at Columbia University, and was held at the Miller Theater on the campus of Columbia University on February 13.

[illegible]

ཏུ་ཤོ་མྱོ་བཟང་དཔལ་ལྷན་ནི་ཁོང་གི་ “ནང་མ་” (༡༧༤༣)དང་། “སྤྱིན་
 འཁོར་དང་པོ་” (༡༧༤༣) “སྤྱིན་འཁོར་གཉིས་པ་” (༡༧༤༧)ཞེས་པའི་སྐུ་ཐག་
 གསུམ་གྱིས་ཡོངས་བྱགས་སུ་གྱུར་པ་ཞིག་ཡིན། སྐུ་ཐག་འདི་དག་གི་སྤྱིང་ལ་ཐོན་
 པའི་ཤོད་ཀྱི་སྐུ་གསར་པ་ཚང་མ་ཁོང་རང་གིས་གསར་རྩོམ་གནང་། དེ་དག་ཁྲོད་
 ཏུ་ “གནམ་གུང་གི་རྟི་རྟི།” ཞེས་པ་དང་། “ཏུ་སྐང་དན་སྐྱུ།” “པ་གི་གངས་
 རི་དག་པོ།” ཟེར་པ་ལྟ་བུ་རྣམས་ཡོད། ཁོང་ནི་སྐོག་བརྒྱན་ “སྐུ་མ་” (༡༧༤༣)ཞེས་
 པའི་ནང་གི་སྐུ་དབྱངས་རྩོམ་པོ་གསུང་ཡིན། ཡིམ་ཆེ་ཏུ་ཤོད་དཔལ་ལྷན་ནི་

Dalgön is a self-taught singer and *dranyen* (Tibetan lute) player from Machu in Amdo (eastern Tibet).

Tsering Topten Nelung is a Tibetan singer-songwriter residing in Switzerland. He began studying music, dancing, and singing at the Tibetan Institute of the Performing Arts (TIPA) in Dharamsala, India, at the age of ten. Tsering Topten Nelung is a long-time member and teacher in Swiss-TIPA, and also in the Tibetan music group Nangma. He is a teacher of Tibetan folklore and instruments in various Tibetan schools in Switzerland. Tsering Topten also provides musical support to many Tibetan organizations and events across Europe, and is the producer and featured artist on numerous recordings, as well as a composer of songs and soundtracks in both traditional and modern styles.

FALL 2005 LATSE LIBRARY NEWSLETTER | 3

Heidelberg University ཟེང་བའི་སློབ་གྲྭ་ཆེན་མོ་ནས་ཐོན་ཞིང་། ད་ཆ་ཁོང་
 ནི་Klinikum Ludenscheid ཟེང་བ་སློབ་གྲྭ་ཆེན་མོ་ (the University
 of Bonn) ཡི་ཞོར་གདོགས་ཀྱི་སྤྲན་ཁང་གི་མཁས་སློང་ཅན་གྱི་སྤྲན་པ་ཞིག་ཡིན་ལ།
 “རྟ་བླག” ཅེས་པའི་ལས་གཞི་གསར་འཛུགས་གནང་མཁན་ཡང་ཡིན།

ནི་ལུང་ཆེ་རིང་སྟོབས་ལྡན་ལགས་དང་རྟ་བོ་སློབ་བཟང་དཔལ་ལྡན་གཉིས་ནས་
 སྟོན་མ་འཁྲབ་སྟོན་མཉམ་གནང་བྱེད་ལ། ད་རེས་ཀྱི་འཁྲབ་སྟོན་སྐབས་སུ་ཡང་སྒྲུ་
 གཞས་མང་ཆེ་བ་མཉམ་དུ་འཁྲབ་སྟོན་གནང་།

ནི་ལུང་ཆེ་རིང་སྟོབས་ལྡན་དང་རྟ་བོ་སློབ་བཟང་དཔལ་ལྡན།
Tsering Tipten Nelung and Lobsang Palden Tawo.

འདུག་སྟེགས་རྒྱུགས་པའི་འཁྲབ་སྟོན།

འཛུལ་བྱང་འཛོང་འགོ་རྒྱགས་པ་སྒྲུ་མེད་ཀྱང་། ཀོ་ལུ་མ་སྤི་ཡ་སྟོབ་
 གྲུ་ཆེན་མེད་སྟོབ་རའི་འཁྲབ་སྟོན་ཁང་འདུག་སྟེགས་བདུན་བརྒྱ་ཡོད་
 པའི་འཛུལ་བྱང་ཡུན་ཐུང་ཞིག་ལ་བཙོང་ཆར་ཞིང་། སྤྱི་འབྲོར་པ་མང་
 པོས་སྟོན་རྒྱུ་ནས་འཛུལ་བྱང་ཉོ་མ་ཡོང་བ་ལ་སློབ་འགྲོད་བྱེད་བཞིན་ལོག་དགོས་བྱུང་།
 དཔེ་མཛོད་ཁང་གི་འགན་འཛིན་པད་མ་འབུམ་ནས་ལྟ་མོར་ཕེབས་མཁན་རྣམས་ལ་
 འཆ་མས་འདྲི་དང་སྒྲགས་སྒྲུ་པ་རྣམས་ཁོང་ཆོལ་དེ་སྟོན་གནང་སྐབས་ཆོམས་ཁང་
 ཡོངས་སུ་དགའ་སྟོན་འཛུལ་བྱང་སྤྲུལ་ཁེད་ལ། འདི་ནི་རྟ་བོ་སྟོན་མེད་པོ་ཐེངས་དང་པོར་
 ཁོང་ཆོས་དགའ་སྐྱོད་བྱེད་སའི་སྒྲུ་གཞས་ཙོ་མ་མཁན་དང་དངོས་སུ་མཇལ་བ་ཡིན།
 དཔལ་མགོན་གྱི་སྒྲུ་རྣམས་ལ་སྐད་གྲགས་ཆེན་པོ་རྒྱས་ཏེ་བོད་ཀྱི་ཡུལ་ཁམས་ཡོངས་
 ལ་སྒྲུལ་བཞིན་ཡོད། ནི་ལུང་ཆེ་རིང་སྟོབས་ལྡན་དང་རྟ་བོ་སློབ་བཟང་དཔལ་ལྡན་
 གཉིས་ཀྱི་སྒྲུ་གཞས་ནི་སྤྱི་རྒྱལ་བོད་ཀྱི་སྤྱི་ཆོགས་སུ་ཁྲབ་བཞུགས་དུ་མོང་བ་དང་། དེ་

Khangri Karpo.” He is also co-composer of the soundtrack
 for the film *Living Buddha* (1992). A graduate of Heidelberg
 University, Dr. Tawo is a senior physician in the Klinikum
 Ludenscheid (affiliated with the University of Bonn), and
 founder of the Tadra-Project.

Tsering Tipten Nelung and Lobsang Palden Tawo
 have a history of working together, and shared the stage for
 most of their numbers during the concert.

A sold-out performance

Despite somewhat sluggish advance sales, tickets
 for the 700-seat theater on the campus of
 Columbia University quickly sold out by starting
 time, leaving many latecomers to regret not planning ahead!
 The hall was buzzing with excitement as library director
 Pema Bhum greeted the audience and introduced the
 musicians. For many, it was the first time to see in person the
 creators of beloved songs and ballads. Palgön’s songs are
 so popular that they often find their way into other Tibetan
 regions. The work of Tsering Tipten Nelung and Lobsang
 Palden Tawo thrilled Tibetans in the diaspora community,
 and their popularity propelled their songs back into Tibet.

The sets by Nelung and Tawo were a blend
 of traditional works, including *Namthar* and *Toeshay*
 selections, as well as some brand new numbers such as
 “Ngatso Droway-lam,” and the rousing “Tsering Tsomo.”
 The crowd responded emotionally to older classics like
 “Nam Gongi Nyinda.” Nelung and Tawo also delighted the
 audience with jokes and banter in between numbers, as well
 as some impromptu dancing. The two singers were at times
 joined by Dr. Tawo’s daughter Serlha, who sang backup
 vocals. Serlha, who was born and raised in Germany,
 has performed with her father and Nelung on previous
 occasions, and her presence onstage reflected this ease and
 affinity for her father’s creations. The duo plan to release a
 new recording in the near future, and audiences can look

ནས་རིམ་གྱིས་ཤོད་ཡུལ་ལ་བརྟེན། རྟེན་ལུང་ཆོ་རིད་སྟོབས་ལྷན་དང་རྟེན་པོ་བཟང་དཔལ་ལྷན་གཉིས་ཀྱི་གཞས་རྣམས་ལས་ཁག་ཅིག་ནི་ “རྣམ་ཐར” དང་ “སྟོན་གཞས་” “ལྷ་བུའི་སྟོལ་རྒྱུན་གྱི་གཞས་ཡིན་ལ། ཁག་ཅིག་ནི་དཔེར་ན་ “ང་ཚོ་འགྲོ་བའི་ལམ་” “ཟེར་བ་དང་ “ཆོ་རིད་མཆོ་མོ་” “ཟེར་བ་ལྷ་བུའི་གསར་བཅུམས་ཀྱི་གཞས་ཡིན། ཁོང་གཉིས་ཀྱི་གཞས་རྒྱུད་གསལ་ཅན་ “ནམ་གུང་གི་ཉི་རྩེ་” “ཐོས་སྒྲུབས་ལྟ་མོ་བ་རྣམས་ཀྱིས་སེམས་འགྲུལ་ཐེབས་ནས་ལག་རྩེབ་བྱས། ཁོང་གཉིས་ནས་ཀྱ་ལེ་གཏམ་གསུང་བ་དང་ཞབས་བྲེའི་ཉམས་མཚར་གྱིས་ལྟ་མོ་བ་རྣམས་ལ་ཡང་ཡང་གད་མོ་བསྐངས། ལྷ་པ་དེ་གཉིས་ཀྱིས་འཕྲལ་སྤར་དུ་འཁྲབ་པའི་ཞབས་བྲེལ་རྟེན་པོ་སྟོན་བཟང་དཔལ་ལྷན་གྱི་སྤྲུལ་མོ་གསེར་ལྷ་ལགས་ནས་རམ་འདེགས་གནང་། གསེར་ལྷ་ལགས་ནི་འཇར་མན་ལ་འབྲུངས་ཏེ་འཆར་ལོངས་བྱུང་ཞིང་། མོ་རང་གི་པ་རྟེན་པོ་སྟོན་བཟང་དཔལ་ལྷན་དང་ཆོ་རིད་སྟོབས་ལྷན་གཉིས་ཀྱི་མཉམ་དུ་མཉམ་ལེན་ཐེངས་མང་པོར་གནང་ཡོད། གསེར་ལྷ་ལགས་གར་སྟེགས་ལ་མངོན་པ་དེས་མོ་རང་གི་ཨ་པའི་གསར་ཅོམ་ལ་སྟོན་བག་དང་རྒྱུས་ཡོད་ཡིན་པ་གསལ་བར་མངོན། ལྷ་པ་འདི་གཉིས་ཀྱི་འཁྲབ་སྟོན་སྤྲུལ་འབྲུག་གསར་པ་མི་འགྲངས་པར་འབྲེམས་སྟེལ་བྱེད་འཆར་ཡོད་པ་དང་། མི་མང་པོས་འདི་ལ་ཉན་སྒྲུབ་པར་སྒྲུག་ཡོད།

ལྷ་པ་དཔལ་མགོན་གྱི་སྤྱོད་ནི་ “ཨ་ཁུ་པམ་མ་” ཞེས་པའི་རྩེད་ལེན་གྱིས་འགོ་བཙུགས་སྐབས། ཆོངས་ཁང་ཡོངས་སུ་དགའ་འཛོད་དང་ཐལ་མོ་རྩེབ་སྤྲུལ་ཁེངས། རྩེད་ལེན་དེའི་སྤྱོད་ཆོག་ནི་འཕྲོག་པའི་དག་རྒྱུན་ལ་ཁུབ་ཡོད་པ་དེ་ལ་དཔལ་མགོན་ལགས་ནས་གསར་དུ་དབྱེད་སྤྲུལ། རྩེད་ལེན་དེ་ཆེས་ཐོག་མ་ནི་དཔལ་མགོན་ལགས་ནས་ ༡༩༩༡ ལོར་ཀན་སྟོ་བོད་རིགས་རང་སློང་ཁུལ་ཞེས་པའི་རྒྱུད་བསྐྱུགས་བརྒྱུད་ནས་འཁྲབ་ལེན་གནང་བ་དང་དེ་མ་ཐག་གཞས་གྲགས་ཅན་དུ་གྱུར། དཔལ་མགོན་གྱི་དེས་ཀྱི་འཁྲབ་སྟོན་གྱི་ནང་དུ་སྤྲུལ་གསར་བཅུམས་རེ་བྱུང་ཡང་ཡོད་པ་ལས། “མཐོ་ལ་ཕྱེ་དབུ་འཕང་ཡར་ལ་བསྟོད།” “ཟེར་བ་ལྷ་ནི་ཁྲིམ་ཆེན་གྱི་མདུན་དུ་བྲངས་པ་དེས་ཐེངས་དང་པོ་ཡིན་པ་རེད། དཔལ་མགོན་ལགས་ནས་སྤྲུལ་དབྱེད་པའི་ནང་དུ་བོད་པ་རྣམས་རྒྱ་རི་དང་གངས་རི་ལ་དགའ་བའི་རང་བཞིན་དེ་མཆོན་ཡོད་སྤྲུལ་སྤྲུལ་འདི་ནི་དེས་ལ་ཕྱེ་དཔེ་མཛོད་ཁང་ལ་དམིགས་བསལ་ལེགས་སྒྲུབ་སྤྲུལ་འཆར་པོ་ཡིན་པར་དགོངས། ལྷ་པ་དབྱེད་པའི་སྤྱོད་ཆོག་ཆར་པ་མཐའ་མའི་ནང་དུ་ “ལ་ཕྱེ་” ཞེས་པའི་མིང་ཡང་ཐོན་ཡོད། དཔལ་མགོན་ན་རེ་ “ངས་སྤྱོད་པ་དབྱེད་སྤྲུལ་གྱི་པའི་བར་མཆོམས་དེར་ང་ལ་ལ་ཕྱེ་དཔེ་མཛོད་ཁང་གི་མགོན་པོ་ལག་འབྱེད་ཏེ་ཨ་རི་ལ་འཁྲབ་སྟོན་གྱི་གདན་འདྲན་གནང་སོང་། འདི་ནི་རྟེན་འབྲེལ་མ་བསྐྱེགས་རང་འགྲིག་ཅིག་རེད།”

གོ་སྐབས་དགོན་པོ།

དཔལ་མགོན་ལགས་ཀྱི་འཁྲབ་སྟོན་ལ་རྒྱ་བ་རིན་ཆེན་ལགས་དང་མགོན་པོ་ལགས་གཉིས་ནས་རམ་འདེགས་གནང་། གཞོན་སྤྲུལ་སྤྱོད་པ་འདི་གཉིས་ཀྱི་ཨ་མ་དོན་ས་ཡིན་ཅིང་དངས་ཨ་རི་ལ་གཏན་སྟོན་ཡིན། རྒྱ་བ་

དཔལ་མགོན། (དབྱིལ།) རྒྱ་བ་རིན་ཆེན། (གཡོན།) དང་མགོན་པོ། (གཡམས།)
Palgön (center) accompanied by Dawa Rinchen (left) and Gonpo (right).

forward to hearing this new material.

With the first strums of “Akhü Pema,” the first song of Palgön’s set, the hall erupted into cheers and applause. The lyrics of the song are based on those of a nomad folk song, for which Palgön wrote a melody. The piece was first performed in the studios of the Broadcasting Station of Gannan Prefecture in 1981 and became an instant classic. Palgön’s performance included some established hits mixed with newer songs, including “Raise Higher the Peak of the Mountain”, the first public performance of this song. Palgön felt that the piece is a natural and fitting gift for Latse Library as it expresses Tibetans’ attachment for high mountains and snowlands. The last stanza mentions a *latse* (mountain peak or pass). Also, Palgön relates, “It was just at the time when I was completing this song that I received the invitation from Latse Library to come to the United States for a performance. I felt this was auspicious.”

A rare opportunity

Palgön was accompanied by Dawa Rinchen and Gonpo, two young Tibetans from Amdo who are currently living in the States. Dawa Rinchen, originally from Golok, started studying music at 15 years

འིན་ཆེན་གྱི་ཕ་ཡུལ་ནི་མགོ་ལོག་ཡིན་ཅིང་། ཁོང་རང་ལོ་ ༡༥ ཙམ་གྱི་སྤྱིང་ནས་གཞས་ལེན་འགོ་བརྩམས། ཁོང་གིས་བོད་ཀྱི་སྐད་སྐད་གཅིག་གིས་པའི་སྐད་ཆས་གཞན་པ་ཡང་རང་སྤྱོད་བྱས། རྒྱ་བ་འིན་ཆེན་ལགས་ནས་བལ་ཡུལ་དང་། རྒྱ་གར་། ཨ་རི་བཅས་སུ་ཁོས་ཆེན་གྱི་མདུན་དུ་འཁྲབ་ལེན་གནང་སྟེ་བཀ་ཟད། ཁོང་གི་སྤྱི་ཆོག་གསར་རྩོམ་གནང་མཁན་ཞིག་ཀྱང་ཡིན། མགོན་པོ་ལགས་ཀྱང་ན་རྒྱུ་བ་གི་དུས་ནས་རང་གི་ཕ་ཡུལ་རྩ་བར་གཞས་གཏོང་བར་དགའ། ད་ལྟ་ཁོང་གིས་བཏང་བའི་སྤྱི་གཞས་སྤྱོད་གས་བསྒྲིགས་ཤིག་སྤྱི་འཇུག་བྱེད་རྒྱུ་འཆར་གཞི་ཡོད། གཞོན་སྐྱེས་སྤྱི་པ་འདི་གཉིས་ནས་དཔལ་མགོན་ལགས་དང་ལྷན་དུ་འཁྲབ་སྟོན་གནང་རྒྱུ་བྱུང་བ་འདི་མི་ཆེན་པོ་ལགོ་སྐབས་དགོན་པོ་ཞིག་ཡིན།

ཁོང་གཉིས་ནས་སྤྱི་པ་དཔལ་མགོན་གྱི་འཁྲབ་ལེན་བྱེད་སྤྱངས་ལ་རང་སྤྱོད་རྒྱུ་རིང་གནང་ཡོད་པ་དང་། ད་རེས་ལ་ཕྱི་དཔེ་མཛོད་ཁང་ལ་ཐེངས་དང་པོར་ཞལ་འཛོམས་བྱུང་། ཁོང་གཉིས་ནས་ལ་ཕྱི་དཔེ་མཛོད་ཁང་དུ་ཕྱི་དྲོ་མང་པོར་དུས་ལུན་རིང་པོར་སྤྱི་སྐད་རྒྱུ་རིང་ལེན་གྱི་མཁན་པོ་དང་མཉམ་དུ་རྒྱུ་རིང་ལེན་དང་། སྤྱོད་བརྩམས་མན་དགའ་བ་བཅས་བྱས། ལོ་གསར་གྱི་ཉིན་མོར་ཁོང་གཉིས་ཀྱང་དཔལ་མགོན་ལགས་དང་མཉམ་དུ་གར་སྐྱེགས་སྤྱོད་ལ་ཡོང་ནས་དཔལ་མགོན་ལ་སྤྱོད་གཞིགས་ཆ་ནས་རམ་འདེགས་གནང་། མགོན་པོ་ནས་སྤྱི་པ་རྒྱུ་གྱི་ཨ་མ་དོའི་ཡུལ་སྤྱི་ཞིག་ཀྱང་ཁོང་ལེན་བྱས། རྒྱ་བ་འིན་ཆེན་ནས་ཀྱང་། “ཨ་མོ་ལུག་ཅི།” “ཟེར་བ་བོད་ཀྱི་སྤྱི་གསལ་ཅན་ལ་ཏུང་གི་སྤྱི་དེ་སྤྱངས་ཤིང་། རྒྱ་བ་ལགས་འཇུག་བག་ཅིག་དང་བཅས་ན་རེ་” “ངས་སྤྱི་པ་ཏུང་ནང་བཞུགས་ལེན་མི་ཤེས་པ་ནི་ཆང་མས་ཤེས་གསལ་རེད། ཡིན་ན་ཡང་ངས་སྤྱི་པ་འདི་སྤྱངས་ནས་ཉིན་ཞིག་ལ་ཏུང་དང་མཉམ་དུ་སྤྱི་སྤྱངས་ནས་ལོ་གསར་གཏོང་བྱེད་པའི་རེ་བ་སྟོན་པ་ཡིན།” “ཟེར།

འཁྲབ་སྟོན་འདིའི་འཇུག་བྱུང་ལ་ཞལ་འདེབས་གྱི་རྒྱུ་གྱིས་ཨ་མོ་རྒྱ་རེ་ཡིན་ན་ཡང་། ལྷན་མོ་བ་གང་མང་གིས་དགའ་སྤྱང་གིས་སྤྱི་བ་རྣམས་ལ་དེ་ལས་ཀྱང་མང་བའི་གཞལ་འདེབས་གནང་། འཇུག་བྱུང་གིས་བསྐྱེས་པའི་ཞལ་འདེབས་ཆང་མ་སྤྱི་བ་རྣམས་ལ་ལུལ།

སྤྱི་པ་གཅིག་གིས་སྤྱི་པ་ “ཨ་སྤྱི་དྲོང་།” “ཟེར་བའི་གཞས་འདི་སྤྱངས་ནས་འཁྲབ་སྟོན་འདིའི་མཇུག་བསྒྲིལ། སྤྱི་པ་རེ་རེས་གཞས་དེའི་སྤྱི་ཆོག་ཆན་པ་རེ་སྤྱངས་ཤིང་། ཆོག་རྒྱུང་མཐའ་མ་དེ་སྤྱི་པ་གསལ་གྱིས་མཉམ་ལེན་གྱིས་སྤྱི་རྒྱུ་བྱས། ལྷན་མོ་བ་རྣམས་ཀྱིས་ཐལ་མོ་ཡང་ཡང་བརྩམས་ཤིང་ཡར་ལངས་ནས་དགའ་འཁོད་བྱས།

བོད་པའི་ལྷན་མོ་བ་ཞིག་འཁྲབ་སྟོན་གྱི་ཆོམས་ཁང་ལས་ཐོན་སྐབས་ལ་ཕྱི་དཔེ་མཛོད་ཁང་གི་ལས་བྱེད་པ་ལ་བཞེད་དོན། “འདི་ནི་ང་རང་ཉེཅུ་ཡོག་ལ་ཡོང་རྒྱུ་གྱི་སྤྱི་བ་སྤྱི་དཔོན་གྱི་ཉིན་མོ་ཡིན།” ■ ■

old, and is self-taught in *dranyen*, mandolin, and piano. He has given public performances in Nepal, India, and the U.S., and is a song-writer as well. Gonpo began enjoying music as a small boy in his native Ngaba, and currently has plans to record an album. Meeting Palgön was a once in a lifetime opportunity for the two young artists, who had long studied his musical style, but met him for the first time at Latse. They spent many long afternoons at Latse Library, playing, practicing, and exchanging ideas with the musical pioneer. They later joined Palgön onstage at the Losar concert for his sets, adding rich accompaniment on the mandolin alongside Palgön’s *dranyen*. Gonpo was featured in a solo, for which he played a traditional Amdo party song. Dawa Rinchen also performed a solo number, “A pho lug dzi,” or “The Shepherd,” a song by famous Tibetan singer Yadong. “Of course everyone knows that I cannot sing like Yadong,” Dawa smiled, “but by singing this I express my wish that we will one day be able to celebrate Losar with him.”

Tickets for the concert were for a suggested donation of five dollars, but many concert-goers demonstrated a deep appreciation for the artists by donating much more. The entirety of ticket proceeds and donations went directly to the artists.

The concert ended with the ensemble of singers joining together in “Achi dro (What a Happy Village!)” with each singer taking a stanza and everyone joining up on the refrain. The audience clapped in time and gave the performers a standing ovation.

Said one Tibetan audience member to the library staff as he was leaving the concert hall, “This is the most fun I’ve had since moving to New York.” ■ ■

ཀླུ་སྤྱིའི་མཁས་པའི་ གསུང་བཤད་ཀྱི་ཕྱི་ཕྱོད་བ།

ལ ཅེ་དཔེ་མཛོད་ཁང་ནས་ཀླུ་སྤྱིའི་སྤྱི་གི་མཁས་པའི་གསུང་བཤད་ཀྱི་ཕྱི་ཕྱོད་བ་སྤྱི་མཁུན་ནས་སྤྱི་ལ། འདས་ལོར། ཀླུ་སྤྱི་པེ་ཅིན་ན་ཡོད་པའི་ཀླུ་གོ་བོད་རིག་པའི་ཞིབ་འཇུག་ལྟེ་གནས་ཀྱི་ཞིབ་འཇུག་མཁས་པ། ལེགས་སྤྱད་ཀྱི་ཡིག་རིགས་ལ་དམིགས་བསམ་གྱིས་ཞིབ་འཇུག་གནང་མཁན། གསང་བདག་ལགས་ནས་ ༢༠༠༥ ལོའི་ཟླ་ ༦ ཚེས་ ༡༢ ཉིན་ལ་ཅེ་དཔེ་མཛོད་ཁང་དུ་ “བོད་དུ་དགོ་ལེགས་ལྷ་རྩམས་པ་ཐོན་རིམ།” ཞེས་པའི་བཛོད་གཞིའི་ཐོག་ནས་གསུང་བཤད་གནང་། གསུང་བཤད་འདི་ནི་ལོ་གསུམ་གྱི་རིང་ལ་ལྷ་རྩམས་པའི་དགོ་ལེགས་ཐོན་ལུགས་ལ་ཞིབ་འཇུག་བྱས་པའི་འབྲས་བུ་ལ་གཞི་བཅོལ་བྱས་ཡོད། ལོ་དེའི་ལོ་མཇུག་ཙམ་ལ་ཅེ་དཔེ་མཛོད་ཁང་ནས་ཁྱ་རན་སི་ཡི་གྲོང་ཁྲིམ་པ་རིམ་སི་ན་ཡོད་པའི་ཀླུ་ཡོངས་ཤར་ཕྱོགས་ཀླུ་ཁབ་ཀྱི་སྐད་ཡིག་དང་རིག་གནས་སློབ་བླ་ཆེན་མོ་ (National Institute of Oriental Languages and Civilizations) ཡི་དགོ་ཆེན་ཆེན་མོ་ Heather Stoddard (བདེ་སྤྱི་ན་བཟང་མོ།) གདན་འདྲིན་ཞུས། དགོ་ཆེན་ཆེན་མོ་བདེ་སྤྱི་ན་བཟང་མོ་ལགས་ནི་བོད་ཀྱི་ཚུ་མ་རིག་དང་། ལོ་རྒྱུས། སྤྱི་ཚུལ་བཅས་ལ་རྒྱ་བ་ཕྱོགས་པའི་མཁས་པ་ཐོག་མའི་གསུང་ཡིན་ལ། ༢༠༠༢ ལོར་ལ་ཅེ་དཔེ་མཛོད་ཁང་དུ་དགོ་འདུན་ཆོས་འཕེལ་འཁྲུངས་ནས་ལོ་ངོ་བརྒྱ་ཐམས་པ་འཁོར་བའི་རྗེས་དྲན་ཆོག་པ་འདུ་ཆོག་པ་ཆོག་སྐོར་གཙོ་སྤྱོད་བའི་གསུང་ཀྱང་ཡིན། མཁས་དབང་བདེ་སྤྱི་ན་བཟང་མོ་ནས་ “དུས་རབས་ཉི་ཤུའི་མཇུག་དང་ཉེར་གཅིག་གི་འགོ་ལ་བོད་ཀྱི་རིག་གཞུང་གི་སྤྱི་གནས་གལ་ཆེན་ཞིག་གི་ཀླུ་ཡིས་འབྲས་དུ་ཐོན་ཡོད་པའི་རབ་གོང་།” ཞེས་པའི་བཛོད་གཞིའི་ཐོག་ནས་གསུང་བཤད་གནང་། མོས་བོད་སྐད་ཀྱིས་ཉན་མཁན་རྣམས་དང་སློབ་མོ་ལ་གནང་གིན་གསུང་བཤད་གནང་། ༢༠༠༣ ལོའི་དབྱིད་ཀྱང་། འཇམ་དཔལ་ཀྱི་མཚོ་མཆོག་ནས་དུས་རབས་གོང་མའི་ལོ་རབས་ ༣༠ ཡི་ནང་གི་རང་གི་སྤྱོད་བ་ངོ་མ་དང་བོད་ཀྱི་སྤྱི་རིང་དང་པོར་ངོས་འཛིན་བྱེད་པའི་ཁོང་གི་སྤྱི་ཚུལ་ “སྤྱི་བཟང་མོ་ཉིག་” གི་སྐོར་ལ་གསུང་བཤད་ཡིད་དབང་འཕྲོག་པ་ཞིག་གནང་། ལྷ་ས་ན་ཡོད་པའི་བོད་ཀྱི་སྤྱི་ཆོག་པ་ཆོན་རིག་ཁང་གི་མཁས་དབང་པ་སངས་དབང་འདུས་མཆོག་ནས་ “བོད་བཅན་པའི་དུས་ཀྱི་བཅན་པོ་མ་ཡིན་པའི་བྱིས་རྒྱུད་ཀྱི་བང་མའི་སྐོར་གྱི་ཞིབ་འཇུག་གི་འབྲས་བུ།” ཞེས་པའི་གསུང་བཤད་གནང་། ཟླ་ ༥ བའི་ཚེས་ ༢༢ ཉིན་ལ་ཅེ་དཔེ་མཛོད་ཁང་ནས་ཁོ་ཆོ་ཀླུ་ཡི་ཁྲིམས་གདན་འདྲིན་ཞུས་ནས་

Speakers from Around the Globe featured at Latse Lecture Series

Latse Library continued to host lectures and talks featuring speakers from around the world. In June 2004, the library hosted **Sang Dhak**, a researcher at the Chinese Center for Tibetan Studies in Beijing. A widely-respected scholar of Sanskrit, Sang Dhak's talk "The Lharampa Geshe System of Tibet", was based on over three years of research on the Geshe Lharampa monastic education system. Later that year, Latse was pleased to welcome back Professor **Heather Stoddard** of the National Institute of Oriental Languages and Civilizations, Paris, France. Professor Stoddard is a foremost scholar of Tibetan literature, history, and art and was a panelist at the Gedun Choephel Centennial Conference held at Latse in 2003. Dr. Stoddard presented her talk entitled "The Emergence of Rebkong (Tongren) as an Important Center of Tibetan Culture in the Late 20th-Early 21st Century" in Tibetan and interacted closely with an engaged audience. In the spring of 2005, **Jambian Gyamco** presented an

ཨ་ལེ།
Alai

engaging talk on his experiences growing up in Khams during the 1950s, as well as his work *Gesang Meiduo* (Lucky Flower), considered to be the first modern Tibetan novel. **Pasang Wangdu** of the Tibetan Academy of Social Sciences in Lhasa made a fascinating presentation with "Research and historical findings on Tibetan Imperial Period Tombs of non-royal lineages."

དཔེ་མཛོད་འགན་འཁལ་པའི་མ་འབུམ་དང་མཉམ་དུ་བཀའ་མོལ་གྱི་
 རྒྱལ་གྱིས་གསུང་བཤད་གནང་། ཁོ་ཚོ་རྒྱལ་གྱིས་ཞི་ “གངས་ལྗོངས་
 རིག་བཅུ་ལྔ་མེད་པའི་ཆེན་མོ་” ཞེས་པའི་དཔེ་ཆོག་གི་སྒྲིག་པ་བསྒྲིགས་
 གནང་མཁན་དང་དེའི་ཚོམ་སྒྲིག་པ་ཡིན། བདུན་ཕྱག་དེའི་མཚུག་ཏུ་གྲགས་
 ཅན་གྱི་སྤྱང་ཚོམ་པ་ལྷ་ལེ་ལགས་དཔེ་མཛོད་ཁང་ལ་གྲུང་ཆོག་གི་དུས་
 དང་བསྐྱེད་ནས་ཐེབས་ཏེ་རང་ཉིད་ཚོམ་པ་པོ་ཡིན་པའི་ངོས་ཀྱི་ཉམས་སྤྱོད་
 གསུང་བཤད་གནང་ཞིང་། གསུང་བཤད་ཀྱི་ཆེས་སྤྱི་བའི་ལན་གྱི་ལོ་
 ལང་འཕེལ། ལྷ་ལེ་ཡི་ “རྒྱལ་འཛུགས་དྲངས་སྤོང་།” ཟེར་བའི་སྤྱང་ཚོམ་
 དེ་ལ་རྒྱ་ནག་གི་སྤྱང་ཚོམ་གྱི་བྱ་དགའ་མཐོ་ཤོས་མཉམ་ཏུ་གྱི་བྱ་དགའ་ཐོབ།
 སྤྱང་ཚོམ་དེ་དཀྱིན་ཡིག་ཏུ་བསྐྱར་ཆར་ཏེ་དེ་ལ་རྒྱལ་ཕྱོགས་རྒྱལ་ཁབ་ཏུ་དཔུང་
 བཅོལ་འབྲུག་པོ་སྤེལ་ཡོད། སྤྱང་ཆར་ཞེས་པའི་བོད་ཀྱི་ཚོམ་རིག་གི་དུས་
 དཔེ་དེ་ལ་སྤྱང་ཚོམ་དེ་བོད་ཡིག་ཏུ་བསྐྱར་ནས་སྤེལ་དང་སྤེལ་བཞིན་པ་ཡིན།

རྒྱ་བ་ ལ་ བའི་ནང་ལ་སློབ་གསུང་བཞུགས་པའི་

འཛིགས་མེད་ཕུན་ཚོགས།
 Dr. Jigme Phuntsok

མཁན་ **Cynthia Chao** ཞེས་པས་མོ་རང་
 གིས་བཞེས་པའི་སློབ་གསུང་བཞུགས་ཏུ་ “མཚོ་སྤོན་ལ་
 དགའ་བ།” ཟེར་བའི་བསྐྱར། སློབ་གསུང་དེའི་ནང་
 དུ་བོད་ཡུལ་གྱི་ཆོས་ཐང་གི་ཆོ་ནང་པའི་དགོན་པ་
 ཞིག་གི་ལྷ་པོའི་ཉིན་རེའི་འཆོ་བ་མངོན་སྟོན་བྱས་ཡོད།
 Cynthia Chao ཡི་མ་ཡུལ་ཐང་ཐང་ཡིན་ལ།
 མོས་སློབ་གསུང་གསུང་པར་དུ་ཕབ་ཡོད་པའི་སློབ་
 བཞུགས་བཞེས་པས་ཀྱི་ཉམས་སྤྱོད་རྣམས་བསྐྱར་ཏེ་ལྷ་
 མོ་བ་དང་དྲི་བ་དྲིས་ལན་ཡང་བྱས།

དེ་ནས་བདུན་ཕྱག་གཅིག་གི་ཆེས་སྤྱི་ལོ་
 རྒྱ་བ་མེད་ཕུན་ཚོགས་ནས་ལ་ཕེ་དཔེ་

མཛོད་ཁང་དུ་ “དེང་རབས་དུས་སྐབས་ཀྱི་བོད་སྤྱན་” ཞེས་པའི་གསུང་
 བཤད་གནང་ཞིང་། ཁོང་གི་བོད་སྤྱན་གྱི་ལས་སྒོ་ “མཚོ་སྤོན་འཛིགས་
 མེད་བོད་སྤྱན་བཞེས་ལྷ་” ཡི་སྒྲོར་དང་ “མཚོ་སྤོན་འཛིགས་མེད་བོད་སྤྱན་ཞིབ་
 འཛུགས་ཁང་།” གཉིས་ཀྱི་སྒྲོར་ལ་གསུང་བཤད་ཞིབ་རྒྱས་གནང་། ལོ་
 རྒྱ་བ་མེད་ཕུན་ཚོགས་ནི་མདོ་སྤྱད་ཀྱི་ནང་པའི་ལྷ་པོ་ཞིག་ཡིན་ལ།
 ཁོང་ནི་བོད་ཡོངས་ན་སྒྲེང་ལ་དབང་བའི་སྤྱན་གྱི་ཁོ་ལས་གཅིག་པོ་འདི་གསར་
 འཛུགས་གནང་མཁན་ཡང་ཡིན། ལོ་རྒྱ་བ་མེད་ཕུན་ཚོགས་ཀྱི་མ་
 ཡུལ་ནི་རེབ་གོང་ཡིན། བོད་སྤྱན་ལ་མཁས་སྤྱོད་སྤྱད་གྲགས་ཅན་ཁོང་གིས་
 སྤྱན་གཞུང་དང་སྤྱན་བཅས་ཀྱི་ཉམས་སྤྱོད་གཉིས་ཟུང་འབྲེལ་གྱིས་སྤྱན་རིགས་
 གསར་པ་གསར་སྐྱེད་བྱས་ཡོད། ཡང་ལོ་རྒྱ་བ་མེད་ཕུན་ཚོགས་ཀྱི་ལས་
 ལགས་ནས་བོད་སྤྱན་གྱི་བཅོལ་བཞིག་གཞན་པ་ཞིག་སྤེ། “ལུས་པོ་དང་སེམས་
 པ་གཉིས་བར་གྱི་འབྲེལ་བ།” ཟེར་བའི་ཐོག་གནས་གསུང་བཤད་གནང་།

On April 23, the library hosted Geshe **Khotse Tsulkhrim** in conversation with library director Pema Bhum. Khotse Tsulkhrim is the editor-compiler of the large-scale compilation project *The Grand Collection of Quintessence of the Tibetan Ten Sciences*. Later that week, famous novelist **Alai** came to the library for a lunchtime discussion of his experiences as a writer, which was followed by a lively question and answer session. Alai’s *Red Poppies* won the Mao Dun Prize, China’s highest literary award, and was translated into English to glowing reviews in the west. The novel has also been translated into Tibetan and has been and continues to be published serially in *Light Rain*, the literary journal from Xining.

In May, Filmmaker **Cynthia Chao** gave a screening of her short film “Love for Qinghai,” an intimate glimpse into the daily life of Lom-gya Monastery of the Jonang-pa in Dzamthang, eastern Tibet. Ms. Chao, who is originally from Taiwan, also showed slides from her film-making experience, and fielded questions from the audience.

One week later, **Dr. Jigme Phuntsok** presented “Tibetan Medicine in Modern Times” where he spoke at length about his medical enterprise The Qinghai Jigme Tibetan Medicine Co. and the Qinghai Jigme Tibetan Medicine Research Institute, the former being the only privately-owned enterprise started up by a Buddhist monk in eastern Tibet. Dr. Jigme is a well-known specialist of Tibetan medicine from Rebkong who has developed new kinds of medicine with technology combining Tibetan medical theory and clinical experiences. Another lecture on Tibetan medicine focused on another angle: “The Relationship Between Mind and Body.” **Dr. Tenzin Dakpa** is a graduate and presently senior doctor of the Men-Tsee-Khang, the Tibetan Medical and Astrological Institute, Dharamsala,

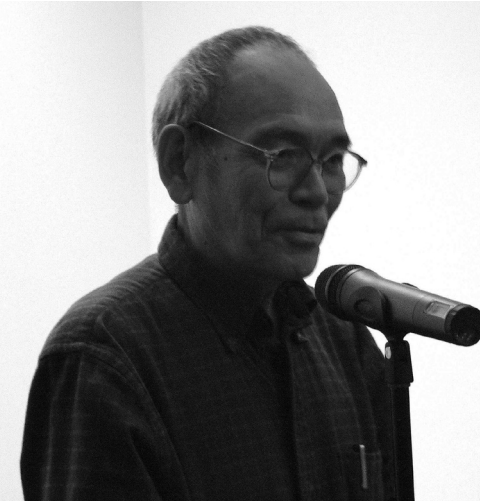
ལ་ཕྱི་དཔེ་མཛོད་ཁང་ནས་དགོ་ཆན་ཆེན་མོ་གུ་རུ་སྐྱིད་ལ་གསུང་
བཤད་ཅིག་པགོད་སྒྲིག་བྱས། གུ་རུ་སྐྱིད་ནི་རྒྱ་ནག་ཀྱི་སྤུ་ཞིང་ཆེན་ལས་
ཀྲོའུ་ཤོང་ཁྲེང་ན་ཡོད་པའི་རྒྱལ་ཕྱོགས་མི་རིགས་སློབ་བྲལ་ཆེན་མོའི་ཨང་ཕིས་
སྡེ་ཆེན་གྱི་དགོ་ཆན་ཆེན་མོ་ཡིན། མོ་ནི་ཁོང་ཆོའི་མི་རབས་ཀྱི་ཁྱོད་དུ་ཐོག་
མར་དོང་སང་གི་ཆེན་རིག་ཐོད་སྐྱད་དུ་སློབ་ཁྲིད་བྱེད་མཁན་གྱི་བྱས་ཡིན།
མོ་ནི་ཨང་ཕིས་ཀྱི་རྒྱས་གཞག་དང་། ཨང་ཕིས་ཀྱི་སློབ་གཤེ། མཁར་
ལས་དང་ཐང་གའི་ནང་གི་ཐོད་ཀྱི་ཕྱིས་རིག་པ། ཐོད་ཀྱི་སྐྱར་ཕྱིས་རིག་པ་
བཅས་ཀྱི་སྐྱོར་ལ་དཔེ་དཔེ་དང་ཕྱོམ་ཡིག་སྐྱོར་ཞིག་གི་ཕྱོམ་པ་པོ་ཡང་ཡིན།
མོའི་གསུང་བཤད་ནི་ཨང་ཕིས་དེ་ཐོད་སྐྱད་དུ་དཔེ་ཁྲིད་བྱས་པའི་ལོ་རྒྱུས་
དང་ད་ལྟའི་གནས་སྡེ་དང་ཀྱི་སྐྱོར་ལ་ཡིན།

Latse was also very pleased to host a lecture by Professor **Guru Kyi**, an associate professor in the Department of Mathematics at the Northwest University for Nationalities in Lanzhou, Gansu Province, P.R. China. Guru Kyi is a pioneer of her generation for teaching sciences in the Tibetan language. She is the author of several books and articles covering principles of mathematics, mathematics education, Tibetan mathematics in architecture and thangka painting, and Tibetan astronomy. Her talk focused on the history and current situation of teaching mathematics in the Tibetan language. ■ ■

२ ००= གྲི་རྩ་ ११ ཆེ་ས་ १२ ཉིན་ལ་ཕྱི་དཔེ་མཛོད་ཁང་གིས་པོད་
 གྲི་རྩ་དག་མཁན་རྣམས་ལ་ “དག་མདོངས་བདག་མེད་གྲི་རྩ་དག་
 གི་ས་མོད་” ཅིག་སྒྲིལ། “དག་མདོངས་བདག་མེད།” ཅི་དག་
 གྲི་རྩེད་སྒྲིད་གྲི་མདོངས་མོ་ལྟ་བུ་དེ་ (microphone) ལུས་ཀྱང་རང་དབང་གིས་
 ལག་རྟུ་སྒྲངས་ཏེ་རང་གིས་བཤད་འདོད་པ་ཞིག་བཤད་ཆོག་པ་དང་སློག་འདོད་པ་
 ཞིག་སློག་ཆོག་པ་དེ་ཡིན། འདི་ནི་ཨ་རི་ལ་དང་འབྲལ་ཆེ་བའི་རྩ་དག་མཁན་
 རྣམས་གྲིས་རང་གི་བརྒྱུ་མཉམ་ཆོས་གསལ་དང་རྣམས་ཉུན་པ་པོ་རྣམས་ལ་སྒྲིལ་བའི་
 ཐབས་ལམ་ཞིག་ཡིན། ཨ་རི་ལ་བཞོད་སྒྲིག་བཞིན་བརྒྱུད་གིས་རྩ་དག་སློག་
 ས་དང་། བཞོད་སྒྲིག་ཅི་ཡང་མེད་པར་སྐབས་ཐོག་རང་དང་ཆོད་སྒྲིལ་ཆུ་པ་
 གྲིས་ “དག་མདོངས་བདག་མེད།” གྲིས་རྩ་དག་སློག་ས་ཡང་ཡོད། ལ་ཕྱི་
 དཔེ་མཛོད་ཁང་ནས་ལས་འགུལ་འདི་འདྲ་སྒྲིལ་བ་ནི་དཔེ་སྒྲིལ་དང་པོ་ཡིན་ལ།
 འདི་ལ་ལྷགས་མཁན་གྲི་མི་བྱངས་ཉུང་ན་ཡང་ལྷགས་མཁན་རིམ་མི་སྒྲིང་
 ནས་རྩ་དག་ལ་སློ་ཁ་སྒྲིགས་ཡོད་པ་དང་དེ་ལ་བརྩི་མཐོང་ཆེ་བའི་རང་ལྟུང་
 མདོན་པར་གསལ། འདི་ནི་པོད་གྲི་རྩ་དག་མཁན་གྲགས་ཅན་ཡི་དམ་ཆེ་
 རིང་མཆོག་སྐུ་ཆེན་འཕེན་པ་རྫོགས་ནས་ཡུན་རིང་མ་སོང་བའི་སྐབས་ཡིན་
 ལྟུངས། རྩ་དག་སློག་འགོ་མ་བརྒྱུ་མཉམ་སྒྲིན་ལ་རྩ་དག་མཁན་ཆོང་མས་སྐུ་

དབང་ཕྱག་ཆོ་བཏུན།
Wangchuk Tseten

གཤམས་སྒྲིབ་པ་ཁོང་ལ་སྒྲིབ་ལམ་དབྱེ་འདོན་བྱས། སྐབས་དེར་དབང་
ཕུག་ཆོ་བརྟན་ལགས་ལ་ཕྱི་དཔེ་མཛོད་ཁང་ལ་སྒྲུམ་གྲོན་དུ་ཕེབས་ཡོད་ལ། ཁོང་གིས་
སྒྲིབ་པ་པ་དེ་ལ་རྩེས་བྲུག་གི་གསུང་སྟོན་སྟོན་མོང་གིས་ཡི་དམ་ཆོ་རིང་མཆོག་གི་སྒྲུ་ཆེན་
མཐའ་མཐུག་མཐོང་སྒྲུང་འགའ་ཞིག་གི་སྒྲོར་ལ་གསུང་བཤད་སེམས་འགྲུལ་ཐེབས་པ་ཞིག་
གནང་། དབང་ཕུག་ཆོ་བརྟན་ནི་ཁོང་རང་སྒྲིབ་པ་ཁག་ཞིག་ཡིན་པའི་ཁར་ཁོང་
ནི་ “བོད་མིའི་རིག་གནས་དྭ་ཏུ” (www.tibetcul.com) གསལ་འབྱེད་གནང་
མཁན་གསུང་གི་ཡིན། ཁོང་གིས་རང་ཉིད་ཀྱིས་བརྩམས་པའི་སྒྲིབ་པ་ཁག་ཁ་ཤས་ཀྱིས་

ཀོ་ལུམ་སྤྱི་ཡ་སློབ་གྲྭ་ཆེན་མོའི་དགེ་སྐྱོན་
ཆེན་མོ་འཇམ་དཔལ།

Professor Jamsal of
Columbia University

སྒྲོག་གནང་། ཡི་དམ་ཆོ་རིང་
ལགས་ཀྱི་སྒྲུ་པར་ཆེ་སྟེན་བྱས་
པ་ཞིག་ཆོག་པ་ཁང་གི་མཐུན་དུ་
བཤམས་ཡོད། ཀུན་ཕན་ཐེབས་ཅུ་
ཆོག་པའི་ལས་བྱེད་ཀྱི་བཟང་ཆུལ་
ལགས་ནས་ཀྱང་ཁོང་རང་དགའ་བའི་
ཡི་དམ་ཆོ་རིང་ལགས་ཀྱི་སྒྲིབ་ཅོམ་ཁ་
ཤས་སྒྲོག་འདོན་བྱས།

ཀོ་ལུམ་སྤྱི་ཡ་སློབ་གྲྭ་ཆེན་
མོའི་དགེ་སྐྱོན་ཆེན་མོ་འཇམ་དཔལ་
ལགས་ནས་ཐོག་མར་སྒྲིབ་ཅོམ་
ཞིག་དང་རབས་དབྱུས་གཙང་སྒྲིབ་
དུ་བསྐྱགས་ཤིང་། དེ་ནས་ཁོང་གི་
པ་སྒྲིབ་ལ་དུགས་སྒྲིབ་དུ་བསྐྱགས།
དེ་ནས་ཆོག་པ་ཞིག་པ་གཞན་པ་ཆང་
མ་ཡང་ལ་དུགས་སྒྲིབ་དུ་སྒྲོག་ཏུ་བཅུག

ལ་དུགས་སྒྲིབ་དུ་སྒྲོག་སྐབས་མིང་གཅིག་གི་མགོ་འདོགས་སྟོན་རྩེས་མང་ཆེ་
བའི་སྒྲུ་ཐོན་པ་དེ་ལ་ཆོག་པ་ཞིག་ཞུགས་ནས་ཀྱི་ཡིད་དབང་ཤོར། སློབ་ཐང་ནས་
མཁའ་ནས་ཁོང་གིས་དབྱིན་ཡིག་ཏུ་བྲིས་པའི་སྒྲིབ་ཅོམ་ཁག་ཅིག་གིས་སྒྲོག་བྱས།
གཞན་སྒྲིབ་སྒྲིབ་པ་པ་འདིས་སྒྲིབ་ཡིག་གཞན་པ་ཞིག་གི་ནང་ལ་ཆོད་ལྷའི་ཚུལ་
གིས་བྲིས་པའི་སྒྲིབ་པ་པ་པ་ནང་དུ་དག་སྒྲུང་དང་རྟོག་འཆར་གཉིས་སྒྲིབ་མར་མཛོན་
ཡོད་ལ། སྒྲིབ་ཅོམ་གྱི་ནང་དུ་སྟོན་པ་བཅོམ་ལུན་འདས་ནས་དང་རབས་ཆོན་
རིག་གི་འཕུལ་ཆས་ལ་བརྟེན་ནས་ནས་མཁའི་དབྱིངས་ལ་སྒྲོད་མིའི་བཅས་ཀྱི་བར་
བརྟེན་ཁོངས་ཡངས་མོ་བྱས་ཡོད། སྒྲིབ་པ་དར་རྒྱས་ནས་ཁོང་རང་གི་བརྩམས་
ཆོས་ “བོད་ལའི་མཐུན་གྱི་གསལ་འདེབས།” ཟེར་བ་གྱིས་སྒྲོག་བྱས་ཤིང་། དེའི་
ནང་ཁོང་གིས་བོད་ཀྱི་དེང་སྐབས་ཀྱི་གནས་སྟངས་ཀྱི་མཐོང་ཚུལ་མཛོན་ཡོད། ■ ■

experimental “open mike.” This was the first time Latse has held such an event, and while the participants were few, they proved to be extremely dedicated and respectable poets in their own right. As the evening came soon after the death of famed Tibetan poet Yidam Tsering (see related article in this issue), the Poetry Night started off with everyone reciting together some prayers for the deceased laureate. Wangchuk Tseten who was visiting Latse at the time, then paid homage to the memory of Yidam Tsering, speaking movingly of the latter’s last moments on earth. Enlarged photographs of the poet were displayed in the event room. Trace Foundation’s Kunsang Gya read some of his favorite Yidam Tsering poems. Wangchuk Tseten, who is also a well-known poet and a co-founder of the *tibetcul.com* website, then recited some of his own works.

Professor Jamsal of Columbia University opened the “open mike” portion of the evening by reciting a poem first in modern Central Tibetan dialect, and then in his native Ladakhi dialect, inviting the rest of the audience to join him. The group was delighted to explore the intricacies of Tibetan spelling, as spoken Tibetan in Ladakhi retains the sounds of all letters used to spell a word (for example, Pö kay (Tibetan language) is pronounced “Böd sket.”) Lobsang Namkha presented a selection of his poems written in English. This young poet’s experiments in writing in a different tongue was alternately charming and imaginative, with allusions that ranged from Buddha to astronauts. Jinpa Dhargay recited his own carefully wrought work “Prayers Before the Potala” (Po ta la’i mdun gyi gsol ‘debs) reflecting his thoughts on the current Tibetan situation. ■ ■

ལ་ཙེ་དཔེ་མཛོད་ཁང་དུ་ དེང་རབས་བོད་གྱི་སྐུ་རྩལ་གྱི་གནས་སྤངས་ ལ་གྲོས་མོལ་བྱས་པ།

2005 ལྷ་ 2 ཚེས་ 26 ཉིན། ལ་ཙེ་དཔེ་མཛོད་ཁང་
དུ་དེང་རབས་བོད་གྱི་སྐུ་རྩལ་གྲོས་མོལ་གྱི་ཚོགས་འདུ་
ཞིག་བསྐུས་ཤིང་། དེར་བོད་པ་སྐུ་རྩལ་པ་གསུམ་གྱིས་
གཙོ་བྱས་ཏེ། མིའི་རིགས་རིག་པ་དང་། སྐུ་རྩལ་གྱི་ལོ་རྒྱུས་སྒྲུབ།
འབྲེལ་སྤྱོད་ཁང་གི་མཁས་པ་བཅས་ཀྱང་གདན་འདྲིན་ཞུས་ཡོད། ཚོགས་
འདུ་འདི་ནི་གྲོང་ཁྱེད་ཉེ་ལོ་གནས་ཡོད་པའི་བོད་ཀྱི་ཁང་པར་ “སློ་སྤྲོད་ཆིང་
པ། སྐུ་རྩལ་གསར་པ།” ཞེས་པའི་འབྲེལ་སྤྱོད་དེ་དང་ལྷན་བཟུངས་སྐུ་ལ་
ཙེ་དཔེ་མཛོད་ཁང་དུ་ཚོགས་སོ། འབྲེལ་སྤྱོད་དེར་གོང་དཀར་རྒྱ་མཚོ་
དང་། དབྱིན་ལན་གྱི་ལོན་ཁོ་ན་ནས་ཕེབས། ། གམ་ཕུན་ཚོགས་(ཞོ་སི་ཁབ་
ལི་ཡ་ནས་ཕེབས།) གློ་བཟང་རྒྱ་མཚོ་(ཨ་རིའི་ཁ་ལོར་རྩ་ལི་གྲོང་ཁྱེར་
ཕྱོད་ཁྱིམ་ཞེས་པ་ནས་ཕེབས།) བཅས་སྐུ་རྩལ་པ་གསུམ་གྱི་

Latse Hosts Discussion on Contemporary Tibetan Art Movement

On February 26, 2005, Latse Library hosted a roundtable discussion on contemporary Tibetan art with three Tibetan artists as well as invited scholars from the fields of anthropology, art history and museum studies. This event was held in conjunction with the opening of "Old Soul, New Art," an exhibition of contemporary Tibetan art at Tibet House New York. The exhibit featured the works of the three artists: Gonkar Gyatso (London, U.K.), Karma Phuntsok (Australia) and Losang Gyatso (Boulder, Colorado, U.S.A.). The panel discussants included

ཚོགས་འདུ་གྲོས་མོལ། གཤམ་ཁྱེད་ཀྱི་གསུམ་པ། Dr. Clare Harris གློ་བཟང་རབ་རྒྱལ། Leigh Miller གློ་བཟང་རྒྱ་མཚོ། གམ་ཕུན་ཚོགས། གོང་དཀར་རྒྱ་མཚོ།
Panel discussion (from left to right): Dr. Clare Harris (front left), Dr. Losang Rabgey, Leigh Miller, Losang Gyatso, Karma Phuntsok and Gonkar Gyatso.

རི་མོ་འཛི་བརྩམས་ཆོས་རྣམས་འབྲེལ་སྒྲིག་བྱས་ཡོད། བྲོས་མོ་ལ་གཏམ་
 བཤད་གནང་མཁན་གྱི་གས་སུ་ Dr. Kathryn Selig Brown(རུ་ཁྱུ་
 སྤོན་འབྲེལ་སྒྲིག་ཁང་།)དང་། Susan Chen (ཨི་མོ་རི་སློབ་གྲྭ་ཆེན་
 མོ།) Karl Debreczeny (ཞིས་ཁ་སློབ་གྲྭ་ཆེན་མོ།) Dr. Clare
 Harris (དབྱིན་ལན་གྱི་ཨོ་ག་སི་སློབ་གྲྭ་ཆེན་མོ།) Dr. Margaret
 McLagan (རི་ཁྱུ་ཡོག་སློབ་གྲྭ་ཆེན་མོ།) Leigh Miller (ཨི་མོ་རི་སློབ་
 གྲྭ་ཆེན་མོ།) གློ་བཟང་རབ་རྒྱལ་ (བིར་ཇི་ནི་ཡ་ཡི་སློབ་གྲྭ་ཆེན་མོ།) བཅས་
 ཡོད། Dr. Carole McGranahan (ཁ་ལོ་ར་རྩོ་སློབ་གྲྭ་ཆེན་མོ།) ཚོགས་
 འདུ་འདི་གྲུག་གི་འཁལ་གཏོང་པོ་ཡིན་པའི་ཆན་ཆོག་འདུ་འདི་ལ་ཞུགས་།
 ཚོགས་འདུ་འདི་ལ་མི་སུ་ཡང་ཉན་དུ་ཡོང་ཆོག་ཅིང་། གསུང་བཤད་རང་
 མོས་ཀྱི་རྒྱལ་དུ་ཚོགས་ཡོད། ཚོགས་འདུ་འདི་ནང་དོན་གཏོང་བོ་གསུམ་ཡོད་
 པ་འདི་ལྟར། ༡) གློ་ཡུལ་ལས་འདས་པའི་རི་མོ་འཛི་རྒྱུད་པ། སྒོ་ལ་རྒྱན་
 རས་དེང་དུས་ལ་སྤེལ་པའི་སྐྱུ་རྩལ་དེས་བོད་ཀྱི་སྐྱུ་རྩལ་དེ་སྒོ་ལ་རྒྱན་གྱི་
 འབྲི་སྤངས་ནས་དེང་རབས་ཀྱི་འབྲི་སྤངས་ལ་འགྱུར་བ། ༢) རི་
 མོ་འཛི་ཁང་དུ། འཆར་སྤངས་དང་། ལྷགས་རྒྱན། འཆར་སྤོ། ༣) སྐྱུ་རྩལ་གྱི་
 དཀྱིལ་འཁོར། རི་མོ་ལ་ལྷ་མཁན་དང་། རི་མོ་པའི་ཚོགས་སྤྱེ། རིག་གཞུང་གི་
 དབྱེ་ཆོས་བཅས་སོ། ཚོགས་སྤྱོད་རི་མོ་འཛི་མཁུག་ཏུ་རི་བའི་སྤེལ་སྤེལ་ནས་གསུང་
 བཤད་གནང་མཁན་དང་ཉན་མཁན་གཞིས་བར་གྱི་ཤེས་རྟོགས་ཇི་ལྟར་ཏུ་བཏང་།
 “སྐྱུ་སྒོག་རྒྱུད་པ་དང་། སྐྱུ་རྩལ་གསར་པ།” ཟེར་བའི་འབྲེལ་སྒྲིག་
 སྤོན་དེ་ནི་ཐངས་དང་པོར་སྤྲད་གྲགས་ཅན་གྱི་སྐྱུ་རྩལ་པ་འདི་གསུམ་པོ་
 མཉམས་འབྲེལ་གྱིས་བོད་ཀྱི་དེང་རབས་སྐྱུ་རྩལ་གྱི་ཐོག་ལ་སྤེལ་བ་ཡིན།
 འབྲེལ་སྒྲིག་བརྩམས་ཆོས་ཀྱི་ནང་དུ་དེང་རབས་བོད་མིའི་ངོ་བོ་མཚན་པའི་
 གདོང་རིས་ཀྱི་འབྲེལ་པར་སྤྲུ་མང་དང་། དམིགས་བསལ་གྱི་གནས་བབ་འོག་
 གི་ནང་ཆོས་ཀྱི་ཆོས་སྤྱོད་ལ་གོ་དོན་གསར་སྤྲིན་གྱི་རི་མོ། བོད་ཀྱི་སྐྱུ་སྒོག་
 མཛེན་པར་མཚན་པའི་དེང་རབས་ཀྱི་རི་མོ་ངོས་གཙང་བཅས་བསྒྲིགས་ཡོད།
 རི་མོ་འབྲེལ་སྒྲིག་འདི་ནི་ “མེ་ལྷགས་དེང་དུས་བོད་ཀྱི་སྐྱུ་རྩལ་ལྟེ་གནས།” ཟེར་
 བ་དེ་སྤོ་འབྲེད་ཀྱི་མཛད་སྤོ་ལྟ་བུ་ཞིག་ཡིན། ལྟེ་གནས་དེ་ནི་ཨ་རིའི་མངའ་
 གྲུ་ཁ་ལོ་ར་རྩོ་ཡི་གྲོང་ཁྱེད་སྤོ་ལྟེ་རྒྱུ་ཟེར་བ་དེར་ཡོད་ལ། གློ་བཟང་
 རྒྱ་མཚོ་ལགས་ནས་ ༢༠༠༧ ལོ་གསར་འཛུགས་བྱས། ཏཱ་མར་སི་ལོ་
 གིན་ (Tamar Scoggin) ནི་མེ་ལྷགས་ཀྱི་ལས་གཞི་དོ་དམ་པ་ཡིན་ལ།
 མོས་ད་རིས་ཀྱི་འབྲེལ་སྒྲིག་འདི་བཀོད་སྒྲིག་གནང་། འབྲེལ་སྒྲིག་འདི་
 ༢༠༠༥ ལོའི་ཟླ་ ༥ བའི་ཟླ་སྤོད་བར་དུ་བོད་ཀྱི་ཁང་པ་ཞེས་པར་བྱས།
 ༢༠༠༥ ལོའི་ཟླ་བཅུ་གཅིག་པར་འབྲེལ་སྒྲིག་འདི་མངའ་སྤེ་ཨ་ལན་
 ཏཱ་ཡི་གྲོང་ཁྱེད་རྒྱུ་ཡན་ཡོད་པའི་ཨི་མོ་རི་སློབ་གྲྭ་ཆེན་མོ་ (Emory
 University) ལ་བསྤོད། མེ་ལྷགས་དེང་དུས་བོད་ཀྱི་སྐྱུ་རྩལ་ལྟེ་གནས་
 ཀྱི་གནས་རྒྱལ་ཞིབ་རྒྱུ་མཁུན་འདོད་ཡོད་པ་རྣམས་དེའི་བླ་ཆ་ www.
 mechakgallery.com ལ་ཐེབས་རོགས། ■ ■

Dr. Kathryn Selig Brown (Rubin Museum of Art); Susan
 Chen (Emory University); Karl Debreczeny (University
 of Chicago); Dr. Clare Harris (Oxford University);
 Dr. Margaret McLagan (New York University); Leigh
 Miller (Emory University) and Dr. Losang Rabgey
 (University of Virginia). Dr. Carole McGranahan
 (University of Colorado) also participated as one
 of the main organizers of the discussion. The event,
 which was open to the general public, was held in a
 roundtable format, and covered three main topics of
 discussion: Unexpected Lineages: from Traditional to
 Contemporary Tibetan Art, which explored the path
 Tibetan art has taken from the traditional style to that of
 the modern age; In the Studio: Imagination, Influence
 and Inspiration; and The Mandala of Art: Audience,
 Community and Cultural Identity. Question and
 answer sessions at the end of each panel enriched the
 understanding between the gathered discussants and
 the audience.

The "Old Soul, New Art" exhibition was the
 first joint exhibition of these three distinguished artists
 in the emerging field of contemporary Tibetan art.
 Exhibition works ranged from photographic prints
 that explore the many faces of contemporary Tibetan
 identity, to reinterpreted paintings of Buddhist deities
 in extraordinary circumstances, to thoroughly modern
 paintings that explore the Tibetan soul. This exhibition
 is also the inaugural project for the Mechak Center for
 Contemporary Tibetan Art based in Boulder, Colorado;
 the Center was founded in 2004 by Losang Gyatso.
 Tamar Scoggin, project manager of the Mechak Center,
 curated this historical exhibition. The exhibit was up
 at Tibet House through early May 2005. In November
 2005 it traveled to Emory University in Georgia,
 Atlanta. For more information on Mechak Center for
 Contemporary Art, please visit their website: www.
 mechakgallery.com. ■ ■

ཐ་སྐྱོད་གསར་བསྐྱིགས་དེབ་བཞི་ དང་། རྒྱ་བོད་ཤུན་ཐུར་གྱི་ཆོག་ མཛོད་དེབ་གསུམ།

■ ཕད་མ་འབུམ།

རྒྱ་ནག་གུང་ཁྲན་གཞུང་གིས་ ༡༩༥༠ ཙམ་ལ་བོད་ཁམས་ཡོངས་ལ་
དབང་སྒྱུར་བའི་འགོ་རྒྱུགས་མཛུགས། འཛིན་སྲོང་དང་ལྷ་བའི་ཐོག་ནས་རྒྱ་ནག་དང་
གཅིག་གྱུར་ཡོང་ཆེད། རྒྱ་ནག་གཞུང་གི་འཛིན་སྲོང་དང་ལྷ་བའི་ཡིག་རིགས་
གང་མང་མདོ་དབུས་ཁམས་གསུམ་དུ་ཡོད་པའི་རྒྱ་ནག་གུང་ཁྲན་ཏང་གི་འཛིན་
སྲོང་ལས་ཁུངས་དང་དཔེ་སྐྱུན་ཁང་དག་གིས་བོད་ཡིག་ཏུ་སྒྱུར་འགོ་བཙུགས།
དེ་དུས་ལོ་ཙམ་ཁུངས་ཀྱིས་བསྐྱར་བུའི་དོན་མ་ཉམས་བར་སྒྱུར་བ་དང་ཐ་
སྐྱོད་གཅིག་གྱུར་ཡོང་བར་རྒྱ་བོད་ཤུན་ཐུར་གྱི་ཆོག་མཛོད་ཅིག་དགོས་གཤིས་
ཆེ་བར་མཐོང་།

ནས་
རྒྱ་ཡིག་
གི་མིང་
གསར་གྱི་ཆོག་

མཛོད་ནས་མིང་གི་

འགྲེལ་བཤད་ རྒྱ་མས་དོར་ཏེ་མིང་རྒྱང་རྒྱུས་བོད་
ཡིག་ལ་སྒྱུར་འགོ་བཙུགས། དེ་ལྟར་བསྐྱར་བའི་ཆོག་མཛོད་
དེའི་ནང་གི་མིང་རྒྱང་མང་ཆེ་བ་སྐྱབས་དེའི་ཡིག་སྐྱུར་ལ་མི་མཁོ་
བ་དང་མཁོ་བའི་མིང་རྒྱང་རྒྱུས་དེར་མེད་སྟབས་ཆོག་མཛོད་དེ་
དང་སྒྱུར་སྒྲངས་དེ་གཉིས་ཕན་མེད་དུ་གྱུར། ཆོག་མཛོད་དེ་ལོ་
ཕྱི་བཟང་ཁུལ་ལ་མ་གཏོགས་སྤྱི་ཆོགས་ཐོག་ལ་བཀྲམ་མེད།

The Dictionary of New Terms and The Chinese- Tibetan Dictionary

■ Pema Bhum

Once the Chinese communist government had secured control of all Tibetan areas circa 1950, it then faced the challenge of integrating these regions both administratively and ideologically. In order to further this project, Chinese Communist Party offices that had been established throughout Amdo, Central Tibet, and Kham, together with regional publishing houses, set out to translate a mass of Chinese administrative documents and ideological materials.

Recognizing the importance of a Chinese-Tibetan dictionary to ensure the accuracy of translations and the standardization of terms, some translators at that time began to translate a dictionary of Chinese neologisms into Tibetan. They did so by retaining the Chinese terms and replacing all of the Chinese definitions with newly-coined Tibetan terms. The majority of words in this glossary were thus not vital for their translation work, while a great many words

that the translators *did* need were lacking. As neither the dictionary nor its method of translation was beneficial, the book circulated only among translators, not the general public.

དུས་རབས་གོང་མའི་ལོ་རབས་ལྔ་བཅུའི་ནང་ལ་
བསྐྱིགས་ཤིང་དཔེ་སྐྱུན་བྱས་པའི་ཐ་སྐྱོད་གསར་བསྐྱིགས་
ཞེས་པའི་ཐོད་བཞི།

**The Dictionary of New Terms in four
volumes, compiled and published in
the 1950s.**

ཐ་སྐྱོད་གསར་བསྐྱིགས་དེབ་བཞི།

༡༩༥༢ ལོར་པེ་ཅིན་ན་ཡོད་པའི་རྒྱ་བོད་ལོ་རྒྱུ་བ་ཁག་ཅིག་གིས་དེ་ལྟར་བོད་ཡིག་ཏུ་བསྐྱར་ཆར་བའི་ཡིག་རིགས་ལས་བསྐྱར་བྱ་བྱ་ཡིག་གི་ཐ་སྐྱོད་དང་སྐྱར་བྱེད་བོད་ཡིག་གི་ཐ་སྐྱོད་འབྲུག་པའི་བྱེད་འགོ་ཚུགས། ༡༩༥༢ ལོར་པེ་ཅིན་དང་ཁམས་ཕྱོགས། ཨ་མདོ་ཕྱོགས་ཀྱི་རྒྱ་བོད་ཀྱི་ལོ་རྒྱུ་བ་ཁག་ཅིག་མཉམ་འཛུམས་ཀྱིས་རང་རང་གིས་འབྲུག་པའི་བྱེད་འགོ་ཚུགས་ཀྱི་ཐ་སྐྱོད་གསར་པ་རྣམས་གཅིག་ཏུ་སྦྲུངས་ཏེ་སྒྲིབ་དོར་གང་ཐུབ་གནང་བའི་འབྲུག་བུ་ནི་ཐ་སྐྱོད་གསར་བསྐྱིགས་པོད་དང་པོ་ཞེས་པ་ཞིག་ཐོན། དེའི་ནང་ན་ཐ་སྐྱོད་ཉིས་ལྗོངས་ལྷག་ཙམ་ཡོད་པ་ ༡༩༥༣ ལོའི་ཟླ་ ༥ པར་དཔེ་སྐྱུར་བྱས།

དང་སང་བོད་ནང་གི་ཡིག་རིགས་སུ་གཙོ་འཛིན་ལ་ཀུན་ཞི་དང་། དམར་ཕྱོགས་ཚོགས་པ་ལ་གྲུང་ཁུན་ཏང་། ཚོགས་མིའམ་རྒྱ་ལས་ལ་ཨུ་ཡོན་ཟེར་བ་ལྟ་བུའི་སྐྱ་སྐྱར་གྱི་མིང་རྒྱུང་དང་། རྒྱ་ནག་གི་ཆབ་སྲིད་ཀྱི་ནང་དུ་ཉ་ཅང་སྟོན་རྒྱ་ཆེ་བའི་ཐ་སྐྱོད་ “འབྲུག་ལྷན་གྲུལ་རིམ་” དང་ “རྒྱལ་གཅེས་རིང་ལུགས་” ཟེར་བ་ལྟ་བུའི་མིང་རྒྱུང་རྣམས་ཀྱང་ཆོག་མཛོད་པོད་དེའི་ནང་དུ་ཐོག་མར་གཏན་འཁེལ་བྱུང་ཡོད། ཡང་ཆོག་མཛོད་པོད་དེའི་ནང་དུ་གཏན་འཁེལ་བྱུང་བའི་མིང་རྒྱུང་གསར་པ་གང་ཞིག་ཕྱིས་སུ་གཞན་དུ་གྲུར་བ་ཡང་ཡོད་དེ། དཔེར་ན། དང་སང་མེས་རྒྱལ་ཟེར་བ་ལྟ་བུ་ཆོག་མཛོད་དེའི་ནང་དུ་པ་མེས་རྒྱལ་ཁབ་ཅེས་བྱུང་ཡོད་པ་ལྟ་བུ་འོ།

ཐ་སྐྱོད་གསར་བསྐྱིགས་དེབ་གཉིས་པ་ནི་ ༡༩༥༥ ལོར་དཔེ་སྐྱུར་བྱས། དེབ་དེའི་ནང་གི་མིང་བརྟེན་ཆར་མ་ ༡༩༥༣ ལོར་རྒྱ་ནག་གཞུང་གིས་བསྐྱར་པའི་ཚོགས་འདུ་ “སྐབས་དང་པོའི་རྒྱལ་ཡོངས་མི་དམངས་འཐུས་མིའི་ཚོགས་ཆེན་ཐེངས་དང་པོའི་གྲོས་ཚོགས།” ཞེས་པར་གཏན་འཁེལ་བྱུང་བའི་ཡིག་ཆ་ “ཀྱང་དུ་མི་དམངས་སྤྱི་མཐུན་རྒྱལ་ཁབ་ཀྱི་ཙུ་ཁྲིམས།” ཟེར་བ་ལྟ་བུའི་ཁྲིམས་དང་གཞུང་གི་སྤྱི་གཞི་དང་འཛིན་སྟོང་སྟོར་གྱི་ཡིག་ཆ་གྲངས་དགུ་བསྐྱར་བ་ལས་བྱུང་། བོད་ཡིག་ཏུ་བསྐྱར་བའི་ཡིག་ཆ་དེ་དགུ་བོད་པེ་སྐྱོན་མ་བྱས་སྟོན་ལ་དགོ་བཤེས་ཆེན་མོ་ཤེས་རབ་རྒྱ་མཚོ་མཆོག་ནས་དེ་རེ་ལ་གཟིགས་ཞིབ་གནང་ཡོད་པ་རེད། ཚོགས་འདུ་དེར་ཡོད་པ་རྒྱལ་བ་རིན་པོ་ཆེ་དང་པཌ་ཆེན་རིན་པོ་སྐྱ་ཡོང་མ་གཉིས་ཀྱང་ཐེབས་ཡོད་པ་དང་། ཚོགས་འདུ་དེའི་ཐོག་ནས་གཏན་འཁེལ་བྱུང་བའི་ཙུ་ཁྲིམས་དེ་རྒྱ་ནག་གྲུང་ཁུན་ཏང་གི་གཞུང་གི་ཙུ་ཁྲིམས་དང་པོ་ཡིན། དེ་འབྲེམས་སྟེལ་མ་བྱས་སྟོན་ལ་ཉ་རྒྱལ་བ་ཡལ་སྐས་རྣམས་གཉིས་ལ་ཡང་སྐྱོན་གཟིགས་སུ་ཕུལ་ཏེ་དགོངས་སྟོར་ཞུས་ཡོད་པར་གྲགས།

དང་སང་ཡང་བོད་ནང་ལ་རྒྱ་བྱུང་བོད་སྟོན་གཏོང་བཞིན་པའི་རྒྱ་ནག་གྲུང་ཁུན་ཏང་གི་ཁྲིམས་དང་གཞུང་གི་སྤྱི་གཞི་དང་འཛིན་སྟོང་སྟོར་གྱི་ཐ་སྐྱོད་གསར་པ་དཔེར་ན་ “རང་སྟོང་སྟོངས་” ཟེར་བ་ལྟ་བུ་དང་། རྒྱ་སྐད་ནས་སྐྱ་སྐྱར་བྱས་པའི་མི་མིང་ “མར་ཁེ་སི་” ལྟ་བུ་དང་། རྒྱལ་ཁབ་ཀྱི་

The Dictionary of New Terms (4 vols.)

In 1952, a corps of Chinese and Tibetan translators in Beijing began to cull Chinese terms and their corresponding Tibetan glosses from works translated into Tibetan in preceding years. In 1953, this group was joined by Chinese and Tibetan translators from Kham and Amdo. Together they pooled all of the Tibetan neologisms each had collected and deliberated every term. The first volume of *The Dictionary of New Terms* comprises the fruit of their efforts and was published with more than 2,000 entries in May 1954.

Many terms still used in Tibet today, including transliterations from Chinese (e.g., *kru'u zhi* for *zhuxi* [chairman], *gung khran tang* for *gongchandang* [Communist Party], and *u yon* for *huiyuan* [member]), as well as terms frequently used in Chinese politics (e.g., *'byor ldan gral rim* [bourgeoisie] and *rgyal gces ring lugs* [patriotism]), were first set down in this dictionary. At the same time, this volume of the dictionary contains newly coined terms that were later changed. For example, the Chinese term *zuguo* (ancestral or motherland), which we today gloss in Tibetan as *mes rgyal*, was translated as *pha mes rgyal khab* (lit. “forefathers-country”) in this first dictionary.

The second volume of *The Dictionary of New Terms* was published in 1955. All of the terms in this volume were drawn from Tibetan translations of nine documents concerning law, governmental structures, and administration. Among these was the Constitution of the People’s Republic of China (PRC), which was ratified at the First Plenary of the First National People’s Congress convened in 1954. Prior to printing, each of these nine Tibetan translations was carefully reviewed by Geshe Sherab Gyatso. Also in attendance at the 1954 Congress were His Holiness the Dalai Lama and the Panchen Rinpoche. Before the Tibetan version of the PRC’s first constitution was distributed, it was also presented to His Holiness the Dalai Lama and the Panchen Lama for their review and consideration.

This dictionary contains Tibetan neologisms for Chinese

མིང་སྐུ་ལེན་ (ར་ཤི་ཡ་) ལྟ་བུ། གོ་སའི་མིང་ལྟ་ཡོན་གྲང་ལྟ་བུ་མང་ཆེ་
བ་ཡང་དེབ་འདིའི་ནང་ལ་གཏན་འཁེལ་བྱུང་ཡོད།

ཐ་སྐད་གསར་བསྐྱིགས་དེབ་གསུམ་པ་ནི་ ༡༩༣༧ ལོར་དཔེ་སྐྱོན་
བྱས་ཡོད་ལ། དེའི་ནང་གི་ཐ་སྐད་རྣམས་ནི་རྒྱ་ནག་གི་ “རྒྱལ་ཡོངས་མི་
དམངས་འཐུས་མིའི་ཚོགས་ཆེན་སྐབས་དང་པོའི་གྲོས་ཚོགས་ཐངས་གཉིས་
པ་དང་གསུམ་པ་” གཉིས་ཀྱི་སྐབས་ཀྱི་ཡིག་ཆ་བཅུ་བདུན་བསྐྱར་བ་ལས་བྱུང་
ཞིང་། དང་སང་བོད་ནང་ལ་ཡིག་དག་གཉིས་ཐོག་ལ་བྱུང་བ་ཆུ་ཆེ་བའི་ “ཀྱན་
བྱེད་རྒྱུ་འཕྲིན་” དང་། “བཅོཾ་ལས་རིགས།” “སྒྲོག་ལྷགས་བཅོ་
ལས།” “སྒྲོག་བརྟན་” ཟེར་བ་ལྟ་བུའི་ཆེན་རིག་དང་དཔལ་འབྱོར།
སྤྱི་ཚོགས་བཅས་ཀྱི་མིང་བརྟན་གསར་པ་མང་པོ་ཞིག་ཆོག་མཛོད་པོད་འདི་ལས་
བྱུང་།

ལྷག་པར་གྲོས་ཚོགས་ཐངས་གཉིས་པའི་ཡིག་ཆ་བོད་ཡིག་ཏུ་བསྐྱར་བར་
སྐབས་དེའི་ལོ་རྒྱུ་བ་དང་མཁས་པ་ཆེན་པོ་རྣམས་ཆེད་དུ་ཕེབས་ཡོད་པའི་གསུམ་
སྐད་གི་བཤེས་ཤེས་རབ་རྒྱ་མཚོ་ (༡༩༤༠—༡༩༤༤) དང་། ཆོ་ཏན་ཞབས་
དུང་ (༡༩༡༠—༡༩༤༣) ། གསུང་རབ་རྒྱ་མཚོ་ (༡༩༤༤—༡༩༤༩) ལྟ་བུའི་
མཁས་ཆེན་རྣམས་ཀྱང་ཕེབས་ཡོད་ལ། ཁོང་རྣམས་པས་གྲོས་ཚོགས་ཐངས་
གཉིས་པའི་ཡིག་ཆ་རྣམས་གསར་དུ་བསྐྱར་བ་མ་ཟད། གྲོས་ཚོགས་ཐངས་
དང་པོའི་ཡིག་ཆ་བསྐྱར་བ་ཟེན་པ་རྣམས་ལ་སྐྱར་ཞིབ་ཀྱང་གནང་བར་བྱས་ལ།

ཐ་སྐད་གསར་བསྐྱིགས་པོད་བཞི་བ་ཡང་ ༡༩༣༧ ལོར་དཔེ་སྐྱོན་
བྱས་ཡོད་ལ། པོད་དེའི་ནང་ ༡༩༣༠ ལོ་ནས་ ༡༩༣༤ ལོ་བར་ལོ་
ངོ་གསུམ་གྱི་མི་རིགས་དཔེ་སྐྱོན་ཁང་གིས་ཡིག་སྐྱར་གྱིས་དཔེ་སྐྱོན་བྱས་
པའི་དེབ་རིགས་སུ་མ་ཟུ་བྱུང་། དེ་དག་གི་ནང་དུ་སྐབས་དེར་བོད་དོན་ལ་
ཤུགས་ཆུན་ཆེན་པོ་ཕེབས་པའི་ “ཀྱང་ལྷ་མི་དམངས་སྤྱི་མཐུན་རྒྱལ་ཁབ་ཀྱི་རྒྱལ་
སྤྱི་སྤྱི་བྱེད་ཁང་གིས་བཀོད་པའི་བོད་ས་གནས་ཀྱི་ལས་དོན་སློར་གྱི་ཆོད་དོན་
འགའ་ཞིག” ཅེས་པ་ལྟ་བུ་དང་། ལོ་བཅུ་ཕྱག་ཁ་ཤས་ཀྱི་རིང་ལ་རྒྱ་ནག་གི་
ཁོངས་སྤོངས་རིག་གི་བཞུད་བྱུང་འདེམས་སྤངས་དང་། བསམ་སྒྲོག་ཏོང་སྤངས།
ཚོམ་སྤངས་བཅས་ཕྱོགས་ཆང་མང་དབང་སྐྱར་གྱི་རྣམས་པ་ཐོན་པའི་མའོ་ཙོ་ཏུང་
གི་ “ཡན་ཨན་དུ་རིག་ཅུལ་སློར་གྱི་བཞུགས་མོལ་ཚོགས་འདུར་གནང་བའི་གསུང་
བཤད།” ཅེས་པ་ལྟ་བུའི་སྐབས་དོན་བཞུད་པ་དང་ལྟ་བུ་བཞུད་པའི་ཡིག་རིགས་གང་
མང་ཞིག་ཡོད།

མི་དམངས་བརྟན་པར་དང་མི་རིགས་བརྟན་པར་གཉིས་ཀྱང་ཆོག་མཛོད་
འདི་ལ་མིང་བརྟན་གསར་པའི་ཡོང་ཁུངས་གལ་ཆེན་གཉིས་ཡིན། དུས་དེབ་འདི་
གཉིས་སྤྱིར་ ༡༩༣༡ ལོ་དང་ ༡༩༣༩ ལོར་བོད་ཡིག་ཏུ་འདོན་འགྲོ་ཚུགས་
ཤིང་། སྐབས་དེ་དག་ལ་བོད་ཀྱི་ཡུལ་ཁམས་ལ་འགྱུར་བ་ཆེན་པོ་འབྱོར་བཞིན་
པའི་རིམ་བསྐྱགས་ཀྱི་གནས་ཚུལ་དང་བརྟན་པར་མང་པོ་དུས་དེབ་འདི་གཉིས་ཀྱི་
ནང་ལ་ཐོན་ཡོད། དེའི་སྐབས་ཀྱི་མི་དམངས་བརྟན་པར་གྱི་བོད་ཡིག་ཚོམ་སྤྱིག་
པ་གཅིག་ནི་མཁས་དབང་དཔུ་དགེ་བསམ་གཏན་ (༡༩༢༩—༡༩༩༩) མཆོག་ཡིན།

communist law, governmental structures, and administration that
are still widely used today in Tibetan regions of the PRC, such
as the term *rang skyong ljongs* (autonomous region); names
transliterated from their Chinese pronunciations, such as Mar
khe si (Marx); names of countries, such as Su’u len (Soviet
Union); and positions such as *u yon krang* (committee chair).

The third volume of *The Dictionary of New Terms* was
published in 1957. Its entries were all drawn from the
translations of seventeen documents issued for the second and
third plenaries of the First National People’s Congress. In
particular, this edition contains many new scientific, economic
and social terminology still widely used in both written and
spoken Tibetan expressions, such as *kun khyab rlung ‘phrin*
(broadcast radio), and *bzo tshong las rigs* (industry and
commerce), *glog shugs bzo las* (electric power industry), and
glog brnyan (film or movie).

Prominent scholars, such as Geshe Sherab Gyatso (1884–
1968), Tsetan Zhabdrung (1910–85), and Sungrab Gyatso
(1896–1982) were among the great translators who traveled
to Beijing expressly for the purpose of translating documents
for the Second Plenary. In the process, they also revised
translations from the First Plenary.

The fourth volume of *The Dictionary of New Terms* was
also published in 1957. Terms for this edition were culled
from more than thirty translations released by the Nationalities
Publishing House from 1954 to 1956. A great many terms for
discussing contemporary concerns and views were contained
in these thirty works, which included “Several resolutions
regarding Tibetan local affairs as drafted by the State Council
of the PRC” and “Mao Zedong’s Speeches at the Forum on
Culture at Yanan.” The latter heavily influenced literary content,
thought and writing style in China for the next several decades.

Peoples Pictorial and *Nationalities Pictorial* were also
two important sources of new words for the fourth volume of
the dictionary. The Tibetan versions of these two periodicals
had been launched in 1953 and 1955, respectively. Both
magazines featured propaganda about the monumental

ཏུ་བོད་ཤན་སྤྱར་གྱི་ཚིག་མཛོད་དང་པོ།

“**ཐ་སྤྱད་གསར་བསྐྱེགས་**” རྟེན་བཞི་བོ་དཔེ་སྤྱན་གྱུས་ནས་ལོ་དྲུག་འགོར་
ཆེས་སུ་མི་རིགས་དཔེ་སྤྱན་ཁང་ནས་དེ་བཞི་བོ་ལ་སྤྱར་ཞིབ་དང་ལེགས་
བཅོས་ལོ་ལྔ་ལ་གྱུས་མཐར་ ༡༩༥༧ ལོར་དེ་རྒྱུས་དེབ་གཅིག་ཏུ་བྲིལ་
ནས་ “ཏུ་བོད་ཤན་སྤྱར་གྱི་ཚིག་མཛོད་” ཅེས་པ་ཐ་སྤྱད་གསར་བསྐྱེགས་
སུམ་སྟོང་ལྷག་གི་བདག་ཉིད་ཅན་དེ་དཔེ་སྤྱན་གྱུས་། ཚིག་མཛོད་དེའི་ནང་
དུ་ “**ཐ་སྤྱད་གསར་བསྐྱེགས་**” བཞི་བོར་མེད་པའི་ཐ་སྤྱད་གསར་སྟོན་ཡང་མང་
པོ་བྱུང་ཡོད། ལོ་དེ་གའི་རིང་ལ་ཏུ་ནག་གྲུང་ཁྲན་ཏུང་གི་གཞུང་གི་འཛིན་
སྟོང་དང་བྲིལ་བསྐྱེགས་གྱི་ཡིག་རིགས་གྲངས་འབོར་ཆེན་པོ་བསྐྱར་བའི་ཁར་
རིག་གནས་གསར་བརྒྱུད་སྤྱོད་སུམ་སྟོན་ལ་གསུང་རྟེན་གྱི་དོད་དུ་མེད་
དུ་མི་རུང་བའི་ “མའོ་ཅི་ཏུང་གི་གསུང་ཚུམ་གཅེས་བསྐྱེས་” རྟེན་བཞི་བོ་ཡང་
ཕལ་ཆེ་བ་ལོ་དེ་གའི་རིང་ལ་བསྐྱར།

“མའོ་ཅི་ཏུང་གི་གསུང་ཚུམ་གཅེས་བསྐྱེས་” རྟེན་བཞི་བོ་སྤྱར་
བའི་ལས་ཀར་ཞིང་གཤེགས་མཁས་དབང་རྟོ་རྒྱལ་པོ་ལགས་དང་། ཏུ་
མི་བོད་རིག་པའི་མཁས་དབང་གྲགས་ཅན་ལོ་ལྔ་ལི་ཆན་ (༡༩༡༠—)།
དེང་སང་ཀྲུང་གོ་སྤྱི་ཚོགས་ཚན་རིག་ཁང་ན་བཞུགས་པའི་མཁས་དབང་
དང་ཚུམ་པ་པོ་འཇམ་དཔལ་ཏུ་མཚོ་ལགས་བཅས་ཞུགས་ཡོད་ལ།
འགྱུར་ལ་ཞུས་དག་གཏོང་བར་ལྷ་ས་ནས་ཉོར་ཁང་བསོད་ནམས་དཔལ་
འབར་ (༡༩༡༩—༡༩༩༧) དང་ཨ་མདོ་ནས་མཁས་དབང་གསུང་རབ་ཏུ་
མཚོ་རྒྱུ་གཉིས་ཆེད་དུ་གདན་འདྲན་ཞུས་ཡོད།

ཡིག་རིགས་དེ་དག་བསྐྱར་བའི་འབྲས་བུས་གྲུབ་པའི་ “ཏུ་བོད་
ཤན་སྤྱར་གྱི་ཚིག་མཛོད་” དེ་ནི་རིག་གནས་གསར་བརྒྱུད་སྤྱོད་སུམ་སྟོན་གྱི་
གཤེས་དང་མི་ཤེས་པ་ཀུན་གྱི་ཡིག་ཐོག་དང་དག་ཐོག་ལ་ཁུབ་པའི་ “མི་
དམངས་ཀྲུང་ཅི་” དང་ “སྤྱི་ཚོགས་རིང་ལུགས་” ཟེར་བ་ལྷ་བུའི་ཐ་སྤྱད་
གསར་བ་གང་མང་ཞིག་གི་འབྱུང་ཁུངས་ཡིན། དེང་སང་དེ་ཚོས་རིག་
གནས་གསར་བརྒྱུད་སྤྱོད་སུམ་སྟོན་ཁང་དུ་བསྐྱེད་པའི་ཐ་སྤྱད་གསར་བ་
རྒྱུས་ལ་བལྟས་པ་ཡིན་ན། བརྟ་སྟོད་ལ་ཡུལ་སྤྱད་གྱི་བྱུང་ཞུགས་ན་ཡང་
གཞུང་གི་འཛིན་སྟོང་དང་དམར་ཕྱོགས་ལྷ་བའི་ཐད་གྱི་ཐ་སྤྱད་གཅིག་གྱུར་ཆེན་
པོ་ཞིག་བྱུང་ཡོད་པ་དེ་འདྲ་ནི་ནང་ཆོས་ཀྱི་ཐ་སྤྱད་ལ་མ་གཏོགས་བོད་སྤྱད་གྱི་
ལོ་རྒྱུས་ཐོག་ལ་བྱུང་མེད་པའི་ཆོད་ཡིན་པ་དེ་ནི་ཚིག་མཛོད་འདི་ལ་བརྟེན་
ནས་བྱུང་བ་ཡིན།

ཏུ་བོད་ཤན་སྤྱར་གྱི་ཚིག་མཛོད་གཉིས་པ།

ཚིག་མཛོད་དེ་དཔེ་སྤྱན་གྱུས་ནས་ལོ་ངོ་བརྒྱ་གཉིས་འགོར་བ་ ༡༩༧༤
ལོར་ཡང་སྤྱར་ ཏུ་བོད་ཤན་སྤྱར་གྱི་ཚིག་མཛོད་ ཟེར་བ་མིང་རྒྱང་ལྷ་གི་

transformations occurring in Tibetan areas at that time, with accompanying photographs. One of the first Tibetan editors of *People's Pictorial* was the scholar Muge Samten (1923/4–93).

The first Chinese–Tibetan Dictionary

Six years after the release of the fourth volume, the Nationalities Publishing House in Beijing began to review and revise all four volumes of *The Dictionary of New Terms*. This process took five years to complete, and in 1964 a new compilation, *The Chinese–Tibetan Dictionary*, was released with more than 31,000 entries. While this dictionary was based on the four volumes published in the 1950s, it contained many additional words. In the intervening years, a great mass of Chinese communist propaganda and administrative materials had been translated, including nearly all four volumes of *The Collected Works of Mao Zedong*, which no family could be without during the Cultural Revolution.

Three individuals were assigned the task of translating *The Collected Works of Mao Zedong*: the late scholar Dorje Gyalpo (1913–1992), the late Chinese Tibetologist Liu Liqian (b. 1910), and writer-scholar Jambian Gyamco (b. 1938), now at the Chinese Academy of Social Sciences. Horkhang Sonam Penbar (1919–94) and the Sungrab Gyatso were invited from Lhasa and Amdo, respectively, in order to proofread the translation.

Derived in part from these translations, *The Chinese–Tibetan Dictionary* (1964) served as a source for a great many new terms that during the Cultural Revolution would become known to all Tibetans, whether literate in Tibetan or not—words such as *mi dmangs kung hre* (peoples communes) and *spyi tshogs ring lugs* (socialism). Looking today at the materials published in Central Tibet, Kham and Amdo during the Cultural Revolution, we can still see the influence of local dialect in terms of grammar. However, the standardization of Tibetan terms for governmental administration and revolutionary thought had

སུམ་སྒོར་ལྷག་གི་བདག་ཉིད་ཅན། ཚིག་མཛོད་ཕྱོན་མ་ལས་མིང་རྒྱུད་གི་
 བྲངས་ཀ་ལྟར་བཞི་ཡིས་མང་བ་དེ་དཔེ་སྤྲོད་བྱས། ཡོ་རོ་བཅུ་གཉིས་པོ་
 དེ་ནི་རྒྱ་ནག་གཞུང་གི་སྲིད་ཅུས་དམར་ཐལ་ཤོར་བའི་དུས་སྐབས་ཡིན་ལ།
 རྒྱ་ནག་རང་གི་རྒྱུ་ལྟར་སྲིད་ཅུས་ “གཡོན་ལྷན་” གི་ལོ་རྒྱུ་ཡིན།
 བར་སྐབས་འདིར་རྒྱ་ནག་དང་པོ་དེ་ཁམས་ཡོངས་སུ་སྤྱི་ཚོགས་རིང་ལུགས་
 གི་སློབ་གསོ་དང་། འབྲེལ་མེད་གྲུལ་རིམ་རིག་གནས་གསར་བརྗེ་ཆེན་པོ་
 ཡིན་དགག་ཁུང་དགག་ ལས་ཕྱོགས་སློབ་གསོ་ཟེར་བ་ལྟ་བུའི་ལས་
 འགུལ་སྤྱོ་ཚོགས་ཉིན་གཅིག་ཀྱང་མཚམས་མ་ཆད་པར་བྱུང་ཡོད། ལས་
 འགུལ་ཅི་ཙམ་གྱིས་མང་བ་སྤེལ་ན་ཐ་སྲུང་གསར་བ་ཡང་དེ་ཙམ་གྱིས་མང་
 འཕེལ་བྱུང་། དཔེར་ན་སོང་མ་ཐག་པའི་ཆབ་སྲིད་གི་ལས་འགུལ་ནམས་
 གི་མིང་འདྲ་མིན་དང་། ཡིན་པའོ་ལ་དགག་པ་རྒྱག་སྐབས་གི་ “ཡིན་
 དགག་ཁུང་དགག་” ལྟ་བུ་དང་། ཉིང་ཞའོ་ཕིན་ལ་དགག་པ་རྒྱག་སྐབས་
 གི་ “གཡས་ལྷན་ཁྲ་ལོག་རྒྱུད་ཡན་” ཟེར་བ་ལྟ་བུའི་མིང་རྒྱུད་ནམས་ཚིག་
 མཛོད་འདིར་ཐོག་མར་བཞག་ཡོད།

རྒྱ་ཡིག་གི་མིང་རྒྱུད་གང་ཞིག་དོན་ལ་འཇུག་སྐབས་མིང་ཚིག་དང་
 བྱ་ཚིག་བཅས་གི་འཇུག་ལམ་མི་འདྲ་ཡོང་གི་ཡོད་པ་ཚིག་མཛོད་འདིར་བོད་
 ཡིག་ཏུ་ཡོང་ཐབས་བྱས་ཡོད། དཔེར་ན་རྒྱ་ཡིག་གི་ 无产阶级专政 ཟེར་བ་
 ལྟ་བུའི་ཚིག་དང་བྱ་ཚིག་གཉིས་ཀྱི་འོ་རོ་བོར་བེད་སྤྱོད་བྱེད་ཆོག་པ་ལ། ༡༩༥༦
 ལོའི་ཚིག་མཛོད་དུ་ “འབྲེལ་མེད་གྲུལ་རིམ་གྱིས་སྲིད་དབང་སྐྱེར་འཛིན་བྱེད་
 པ་” ཞེས་བྱ་ཚིག་གཅིག་པོའི་རོས་ནས་བཞག་ཡོད་པ་ལ་ཐེངས་འདིའི་ཚིག་
 མཛོད་དུ་ “འབྲེལ་མེད་གྲུལ་རིམ་གི་སྲིད་དབང་སྐྱེར་འཛིན་” ཞེས་མིང་རྒྱུད་
 གི་ནམ་པས་ཀྱང་བཞག་ཡོད།

ཚིག་མཛོད་འདི་མ་བསྐྱིགས་ཕྱོན་ལ་རྒྱ་གཞུང་གིས་བོད་ཀྱི་བརྒྱ་
 སྐད་ལ་གསར་བཅོས་ཤིག་བྱས་པར། རྣམ་དབྱེ་བྱག་པའི་འབྲེལ་སྤྱི་
 སྐབས་སུ་ “གྱི་” དང་ “ཀྱི་” སྤྱི་ལྟ་བུའི་ཚིག་འཕྲད་སྐོར་ཞིག་མེད་པ་བཅོས་
 ཤིང་། བོད་ཡིག་གི་རྒྱ་ན་གྱི་ཡི་གེ་ཡིག་མགོ་འམ་དབུ་ཁྱུང་དང་ཡིག་ཤད་
 མོགས་ཀྱི་ཆབ་ཏུ་རྒྱ་ཡིག་གི་རྒྱ་ན་གྱི་ཡི་གེ་ནམས་བེད་སྤྱོད་བྱེད་དགོས་
 པར་གཏན་འཁེལ་བྱས་ཡོད། ཚིག་མཛོད་འདིའི་ནང་བོད་ཀྱི་ཡི་གེ་གསར་
 བཅོས་དེ་དག་གསལ་པོར་ཐོན་ཡོད་དེ། དཔེར་ན་ཚིག་མཛོད་འདིའི་
 མིང་ “རྒྱ་བོད་ཤན་སྐྱུར་གི་ཚིག་མཛོད་” དང་ “འབྲེལ་མེད་གྲུལ་རིམ་གི་
 སྲིད་དབང་སྐྱེར་འཛིན་” ཞེས་པ་གཉིས་ལ་འབྲེལ་སྤྱི་ “གྱི་” ཡིག་གཉིས་
 དགོས་པ་གསར་བཅོས་བྱས་ཏེ་ “ཡི” ཡིག་བེད་སྤྱོད་བྱས་ཡོད་པ་ལྟ་བུའོ།
 དེ་བཞིན་ཚིག་མཛོད་འགོ་བཙུག་གི་སྐབས་སུ་བོད་ཡིག་གི་རྒྱ་ན་གྱི་ཡི་གེ་
 ཤད་ཀྱི་ཆབ་ཏུ་རྒྱ་ཡིག་གི་རྒྱ་ན་གྱི་ཡི་གེ་མོར་ཐིག་དང་ནག་ཐིག་སོགས་བེད་
 སྤྱོད་བྱས་ཡོད།

reached a level of uniformity unprecedented in the history of the Tibetan language (aside from what occurred centuries before in Buddhist terminology), and the realization of such a standard was due to this dictionary.

The second Chinese–Tibetan Dictionary

In 1976, twelve years after the publication of this last dictionary, another dictionary with the same title, *The Chinese–Tibetan Dictionary*, was released with more than 53,000 entries, more than four times the number of entries in the 1964 dictionary. The intervening twelve years was a period during which Chinese government policy had slipped into extremism. The Chinese government itself has called these the years of “leftist extremism.” Throughout the PRC and including Tibet, campaigns were continuously promulgated. There seemed to be a new one each day: Socialist Education, the Great Proletarian Cultural Revolution, the Campaign against Lin Biao and Confucius, Line Education, etc. Each campaign introduced a new set of terms. The 1976 dictionary contained the names of the various campaigns just mentioned and their respective slogans, such as “Oppose Lin. Oppose Confucius” and “[beat back the] right deviationist wind” used during the campaign against Deng Xiaoping.

In Chinese, it is possible for the same word to serve as different parts of speech. The 1976 dictionary attempted to convey this in Tibetan. For example, Chinese phrases such as *wuchang jieji zhuanzheng* (proletarian dictatorship) can function either as a verb or a noun. In the 1964 dictionary, this word was simply treated as a verb (i.e., “to rule by the proletariat”) but in 1976 its definition as a noun was also included.

Prior to the compilation of this dictionary, Tibetan grammar had been reformed by the Chinese government. For example, certain genitive or possessive markers (e.g., *gyi*, *kyi*) were eliminated. It was also decided that Chinese punctuation

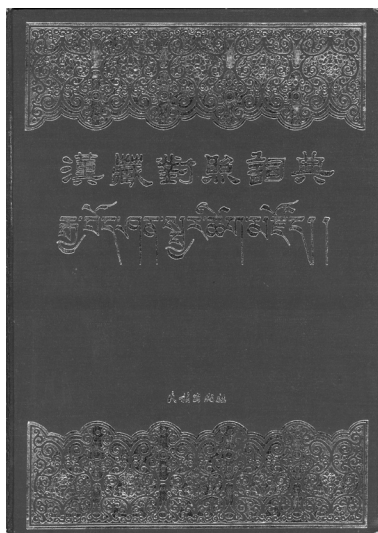
ཏྲུ་བོད་ཤུན་སྦྲུང་གྱི་ཆོག་མཛོད་ཐ་མ།

“**ཏྲུ་བོད་ཤུན་སྦྲུང་གྱི་ཆོག་མཛོད་**” དཔེ་སྦྲུན་བྱས་ནས་ལོ་ངོ་བཙོ་ལྔ་
འགོར་བ་ ༡༩༩༡ ལོར་ཡང་ “**ཏྲུ་བོད་ཤུན་སྦྲུང་གྱི་ཆོག་མཛོད་**” ཟེར་བའི་
ཆོག་མཛོད་ཐ་སྦྲུང་གསར་པ་གྲངས་ཁྲི་བརྒྱད་ལྷག་གི་བདག་ཉིད་ཅན་ཞིག་
ཐོན། ཆོག་མཛོད་འདི་ནི་བོད་ལྗོངས་མི་དམངས་དཔེ་སྦྲུན་ཁང་གིས་སྤྱུགས་
སྤྲུག་གི་གཙོ་འགན་འཁུར་ཞིང་། མཆོ་སྟོན་མི་རིགས་དཔེ་སྦྲུན་ཁང་དང་།
ཀན་སུའུ་མི་རིགས་དཔེ་སྦྲུན་ཁང་། སི་ཁྲོན་མི་རིགས་དཔེ་སྦྲུན་ཁང་།
ཡུན་ནན་མི་རིགས་དཔེ་སྦྲུན་ཁང་། མི་རིགས་དཔེ་སྦྲུན་ཁང་བཅས་ཏྲུ་
ནག་དང་བོད་ཡུལ་དུ་ཡོད་པའི་བོད་ཡིག་གི་དཔེ་སྦྲུན་ཁང་ཚང་མ་མཉམ་
འབྲེལ་གྱིས་ ༡༩༤༦ ནས་ ༡༩༩༡ ལོ་བར་ ༡༩༧༦ ལོར་དཔེ་སྦྲུན་བྱས་
པའི་ “**ཏྲུ་བོད་ཤུན་སྦྲུང་གི་ཆོག་མཛོད་**” མང་གཞི་བྱས་ནས་བསྒྲིགས།

ཆོག་མཛོད་འདི་སྤྱི་གཞི་མཁན་གྱི་ནང་དུ་མཁས་དབང་རྟོ་རྗེ་རྒྱལ་པོ་དང་
ཐུབ་བསྟན་ཉི་མ་རྣམས་གཉིས་གྱིས་མཆོན་པའི་གོང་གསལ་དཔེ་སྦྲུན་ཁང་སོ་སོ་
ནས་ལོ་རབས་ལྔ་བཅུ་ནས་དཔེ་སྦྲུན་དང་ཡིག་སྦྲུང་གི་མཁས་སྤྱིར་ཅན་དང་
ཕྱིས་སུ་བོད་རྒྱ་ཡིག་ལ་སྦྲུངས་པ་ཐོན་པའི་གཞི་རྒྱུས་ཀྱང་ཁག་ཅིག་
ཡོད་དོ།

གོང་དུ་གྲུབ་པའི་ཏྲུ་བོད་ཆོག་མཛོད་ཚང་མ་ལ་ཅུ་དཔེ་མཛོད་ཁང་དུ་
ཡོད་པ་ལས། ཐ་སྦྲུང་གསར་བསྒྲིགས་དེབ་བཞི་བོ་དང་ཐ་སྦྲུང་དེ་དག་ཐོག་
མར་མངོན་སའི་དཔེ་དེབ་ལོ་རབས་ལྔ་བཅུ་དང་དྲུག་ཅུ་འི་ནང་ལ་དཔེ་སྦྲུན་

བྱས་པ་
ལོར་
ཏྲུ་བོད་
མཛོད་
ཁང་
ཁང་དུ་

༡༩༩༡ ལོར་དཔེ་སྦྲུན་བྱས་པའི་ཏྲུ་
བོད་ཤུན་སྦྲུང་གི་ཆོག་མཛོད་ཐ་མ།

The latest edition of *The Chinese-Tibetan Dictionary*,
published in 1991.

མང་ཆེ་བ། ༡༩༩༩
དཔེ་སྦྲུན་བྱས་པའི་
ཤུན་སྦྲུང་གི་ཆོག་
བཅས་དཔེ་མཛོད་
འདིའི་དཔེ་དཀོན་
ཡོད་དོ། ■ ■

should replace traditional Tibetan punctuation, such as the *yig mgo* or *dbu khyud* and the *shad*. All of these Tibetan language reforms are evident in this dictionary. For example, even in the title of this dictionary *gi* is used instead of *gyi*, as was the case in the Tibetan term for “proletarian dictatorship” (*byor med gral rim g[y]i srid dbang sger ’dzin*). Similarly, in the introduction to the dictionary, periods and commas are used in place of the Tibetan *shad*.

The latest Chinese-Tibetan Dictionary

In 1991, some fifteen years after the publication of *The Chinese-Tibetan Dictionary*, another dictionary was published with the same title but now 80,000 entries. While the TAR People’s Publishing House served as the chief editing body, all of the Tibetan publishing houses in China and Tibetan areas (i.e. the nationalities publishing houses of Qinghai, Gansu, Sichuan, Yunnan, and Beijing) worked in co-operation from 1986-1991 to compile the volume, basing it upon the 1976 version of *The Chinese-Tibetan Dictionary*.

Among those who worked on this last dictionary were great scholars (e.g. Dorje Gyalpo and Thubten Nyima) and staff who had gained experience in publishing and translation at the various publishing houses during the 1950s, as well as a new corps of young people who had studied both Tibetan and Chinese.

All of the dictionaries discussed above can be found at Latse Library. In particular, the four volumes of *The Dictionary of New Terms* and many of the published documents from the 1950s and 1960s that served as sources for these new terms, as well as *The Chinese-Tibetan Dictionary* published in 1964, are housed in the Rare Book Collection. ■ ■

Translated by Luran Hartley

ཁོ་བོའི་མཐོང་ཐོས་ཀྱི་ཡུལ་དུ་གུར་བའི་
དགེ་བཤེས་ཆོས་གྲགས་དང་།
ཁོང་གི་ཆོག་མཛོད་
བརྟུན་པའི་ཆོག་གསལ་བའི་སྐོར་རྒྱུ་ཅུ་མཁྱེད་

The
GESHE CHÖDRAK
I Knew And
HIS DICTIONARY

■ རྟུ་ཁང་བྱམས་པ་བསྟན་དཔལ་

■ Horkhang Jampa Tendar

“བརྟུན་པའི་ཆོག་གསལ་བ” འཕེལ་ཡོངས་གྲགས་སུ་ “དགེ་བཤེས་ཆོས་གྲགས་” ཞེས་པའི་ཆོག་མཛོད་དེའི་མཛོད་པ་པོ་དགེ་བཤེས་ཆོས་ཀྱི་གྲགས་པ་ནི་སྤྱི་ལོ་ ༡༨༩༨ ལོར་སོག་ཡུལ་སྐོར་རྒྱུ་ཅུ་མཁྱེད་ཞེས་པར་འབྱུངས། དགུང་ལོ་བདུན་བརྒྱད་ཅུ་མཁྱེད་ལ་འབྱུངས་ཡུལ་དུ་མཚོ་ཁ་གླིང་ཞེས་པའི་དགོན་པ་ཞིག་ཡོད་པར་ཆོས་ཞུགས་མཛོད། དེར་ཡི་གེ་འབྲི་སྟོན་དང་ཆོས་སྟོན་སྦྱངས། དགུང་ལོ་ཉི་ལུ་ཅུ་ལྔ་ཅུ་མཁྱེད་ལ་གྲགས་པོ་ཁ་ཤས་དང་བསྟོན་པ་ནས་ལྷ་སར་ཆོས་བྱེད་པར་བྱོས་ཐེབས་ཀྱིས་སེ་ར་བྱེས་བསམ་སྟོང་ཆོད་དུ་སྟོབ་གཉིས་གནང་།

རྒྱ་བྱ་སྤྱི་ལོ་ ༡༩༣༣ ཅུ་མཁྱེད་རྒྱ་གར་ནས་པར་ཁྱེད་ཏ་ར་རྒྱ་ལ་ (༡༩༣༣—༡༩༦༣) ཟེར་བ་ལྷ་སར་འབྱོར་ནས་མཁས་དབང་དགེ་འདུན་ཆོས་འཕེལ་དང་དགེ་བཤེས་ཆོས་གྲགས་གཉིས་རྒྱ་གར་དུ་གདན་འདྲིན་ཞུས་འདུག་ཀྱང་དགེ་བཤེས་ཆོས་གྲགས་ཀྱིས་ཐེབས་འདོད་མ་གནང་། ཡིན་ན་ཡང་ལོ་རེ་བྱུང་གི་རྒྱུ་ལྟར་ཁོང་རྒྱ་གར་ལ་གནས་སྐོར་དུ་ཐེབས། དེ་དུས་ཀ་ལོན་སྐུ་ཏུ་མཐར་ཕྱིན་སྐུ་ཟེར་བ་པོད་ཡིག་གི་ཆོག་གསལ་པར་ “ཡུལ་སྟོན་པའི་སོ་སོའི་

Geshe Chökyi Drakpa, author of the dictionary *Brda dag ming tshig gsal pa*—or as the volume is more popularly called “Geshe Chödrak’s Dictionary”—was born

in the Mongolian region of Buryatia in the Earth-Dog Year (1898). At the age of seven or eight, he became a monk at a monastery near his birthplace Tsokaling. There he studied reading and writing, as well as religious practice. When he was about 25 years old, he ran away to Lhasa with several friends in order to practice religion, and subsequently joined Jey Samlo College at Sera Monastery.

In about the Water-Bird Year (1933), Rahul Sankrityayan (1893-1963), an Indian scholar, came to Lhasa and invited the scholar Gedun Choephel and Geshe Chödrak to India. The latter declined his offer, but a few years later traveled to India for the purposes of pilgrimage. During that trip, he met Tharchin Bhabu, founder of the Kalimpong-based Tibetan

ཁོ་བོའི་མཐོང་ཐོས་ཀྱི་ཡུལ་དུ་གུར་བའི་
དགེ་བཤེས་ཆོས་གྲགས་དང་།
ཁོང་གི་ཆོག་མཛོད་

A photograph of Geshe Chödrak.

གསར་འགྱུར་གསལ་བའི་མེ་ལོང་” ཟེར་བ་གསར་
འདོན་གནང་མཁན་དེ་དང་ཐུག་ནས་དོ་ཤེས་སུ་གྱུར།
མེ་བྱི་སྤྱི་ལོ་ ༡༩༣༦ ཙམ་ལ་ཨ་རི་པ་སྤྱེ་ནར་
(Theos Casimir Bernard (1908–47) ཟེར་
བ་ཞིག་གིས་མཐར་ཕྱིན་སྒྲ་སྒྲ་སྒྲ་རམ་ཐུག་རོགས་
ལ་ཁྲིད་ནས་ལྷ་སར་ཡོང་ནས་པོད་ཡུལ་གྱི་བཀའ་
བསྟན་གྱིས་མཆོན་པའི་དཔེ་ཆ་མང་པོ་འཛོལ་སྟུང་བྱས་
པར། དགེ་བཤེས་ཆོས་གྲགས་པ་མཆོག་ནས་ཁོང་
གཉིས་ལ་གསུང་རབ་གྱི་དཀར་ཆག་སྒྲིག་རོགས་གནང་།
དཀར་ཆག་སྒྲིག་ས་ཆ་རོང་གཟིམ་ཤག་ཏུ་ཡིན་པ་
དང་ཡ་དམ་པའི་ཡུམ་ཆེ་བརྟན་སྒྲོལ་དཀར་ནི་ཆ་རོང་
ཞབས་པད་དབང་ཐུག་རྒྱལ་པོའི་སྤུས་མོ་ཡིན་ཞིང་།
ཆ་རོང་གཟིམ་ཤག་ཏུ་ཡང་ཡང་ཐེབས་སྤྱབས་དགེ་
བཤེས་ཆོས་གྲགས་དང་མཇལ་བ་དང་། སྒྲ་སྒྲ་
མཐར་ཕྱིན་གྱིས་དོ་སྟོན་གནང་འོག་ཁོང་ཁོ་བོའི་པ་དམ་
པའི་རིག་གནས་དགེ་རྟེན་དུ་གནད་ཅུ་གནང་།
དུས་དེ་ནས་བཟུང་ཁོང་ནས་གཉིས་དགེ་རྟེན་དགེ་ཐུག་
གི་འབྲེལ་བ་ཆགས་པར་སྐྱེང་།

མེ་བྱི་སྤྱི་ལོ་ ༡༩༣༦ ཙམ་ལ་ཨ་རི་པ་སྤྱེ་ནར་
ཟེར་བ་གསར་འདོན་གནང་མཁན་དེ་དང་ཐུག་ནས་དོ་
ཤེས་སུ་གྱུར། མེ་བྱི་སྤྱི་ལོ་ ༡༩༣༦ ཙམ་ལ་ཨ་རི་
པ་སྤྱེ་ནར་ཟེར་བ་གསར་འདོན་གནང་མཁན་དེ་དང་
ཐུག་ནས་དོ་ཤེས་སུ་གྱུར།

The wife of Geshe Chödrak, Acha (Mrs.)
Metok of Rinpong. She is now deceased.

བོད་རབ་བྱུང་ ༡༦ ཐུགས་སྤྱི་ལོ་ ༡༩༠༡
ལོར་དགེ་བཤེས་མཆོག་ནས་དགེ་བཤེས་ལྷ་རམས་
འཕམ་མ་བཏང་སྟེ་དགེ་བཤེས་ཀྱི་མཆོན་གནས་བཞེས།
༡༩༠༦ ལོར་རྩ་སྟག་གི་འགལ་བ་འདུམ་ཐབས་
མེད་པར་གྱུར་ཅིང་། སེར་བྱེས་མཁན་པོ་དགེ་བཤེས་བསྟན་དར་ལགས་ཀྱང་
དེའི་ཟིང་ཆའི་ནང་དུ་རྒྱུན་འདས་སུ་སོང་། མཁན་པོ་དེ་ནི་ཕྱི་སོག་ནང་སོག་
གཉིས་ལས་གང་ཡིན་སྟོང་ལ་མི་རིས་ཀྱང་ཁོང་སོག་པོ་ཞིག་ཡིན་པར་སྐྱེང་།
དགེ་བཤེས་མཆོག་ནས་མཁན་པོ་དེ་རྒྱུན་འདས་སུ་སོང་བ་ལ་ཐུགས་ཐམ་ཆད་
མེད་གནང་ཞིང་། རང་གི་མཁན་པོ་བཏོངས་སའི་དགོན་པ་ལ་བསྟན་དང་མ་
བསྟན་བྱུང་པར་མི་འདུག་གསུང་ནས་དགོན་པར་མ་བཞུགས་པ་རེད། དེ་
ནས་བཟུང་དགེ་བཤེས་མཆོག་ཉོར་ཁང་གཟིག་ཤག་ཏུ་བཞུགས་ཀྱི་ཡོད་སྟབས་
མི་རྣམས་ཀྱིས་ཁོང་ལ་ཉོར་ཁང་དགེ་བཤེས་ཞེས་འབོད་ཀྱི་ཡོད།

དགེ་བཤེས་ཆོས་གྲགས་ཀྱི་བྱིས་ཆང་།

བོད་རབ་བྱུང་ ༡༦ མེ་ཐག་སྤྱི་ལོ་ ༡༩༠༧ ལོ་
ནས་ཁོ་བོའི་ཡབ་དམ་པ་ཆབ་མདོར་མདོ་སྤྱིའི་ལྷ་
ལྷའི་ཐོགས་དཔོན་དུ་བསྐོས་ཞུགས་གནང་སྟེ་ཆོ་

མེ་བྱི་སྤྱི་ལོ་ ༡༩༠༧ ལོ་
ཉོར་ཁང་དགེ་བཤེས་ཆོས་གྲགས་ཀྱི་བྱིས་ཆང་།

The daughter of Geshe Chödrak, Penpa
Tsamchoe. She is still living.

newspaper, *The Tibetan Mirror*. In about
the Fire-Bird Year (1936), an American
named Bernard¹ arrived in Lhasa,
accompanied by Tharchin Bhabu who was
serving as Bernard's interpreter. Bernard
was collecting texts, including the *Kanjur*
and *Tanjur*, in different Tibetan areas.
Geshe Chödrak helped the two men
prepare a list of all they had collected.
This list was compiled in the Tsarong
House. My paternal grandmother is the
daughter of Tsarong *zhabs pad* Wangchuk
Gyalpo. Thus, she would frequently
visit the Tsarong House and see Geshe
Chödrak working there. Bhabu Tharchin
introduced them to each other, and Geshe
Chödrak became my father's classical
Tibetan studies (*rig gnas*) teacher. From
then on, my father and Geshe Chödrak
shared the close relationship of teacher
and student.

In the Iron-Snake Year (1941),

Geshe Chödrak obtained his *geshe lharampa* degree. But,
in 1946 the controversy between the Reting regent and Taktra
had escalated
beyond compromise
and lead to the
death of Geshe
Tendar, the abbot
of Sera Jey. The

ནང་མི་ཚང་མ་དེར་སྐྱེས་སྐྱེས་ ༡༩༣༡
 བར་དུ་སྒྲོན་དགོས་བྱུང་། དུས་སྐབས་
 དེའི་རིང་ལ་ལྷ་སའི་རྟོག་ཁང་གཟིམ་ཤག་
 ཏུ་གཟིམ་ཤག་ལ་བདག་གཉིས་བྱེད་མཁན་
 གཉིས་པ་དང་གཡོག་པོ་བསྐྱད་ཡོད་ཐོག་
 དགོ་བཤེས་ཆོས་གྲགས་ལགས་ཀྱང་རྟོག་
 ཁང་ནས་ཁང་པ་གཡར་ནས་བཞུགས་།
 དེ་དུས་ད་དུང་རྟོག་ཁང་ཁང་ཁོངས་ཀྱི་མོ་
 ཡན་ཡིན་པ་གསེར་བཟོ་ཆེན་མོ་དབང་འདུད་
 ལགས་ལྟུ་བ་དེའི་བུའི་མནའ་མ་ནས་གོ་
 ལོག་པའི་བུ་མོ་མེ་རྟོག་ཟེར་བ་ཞིག་ཡོད་
 པ་དེ་དང་དགོ་བཤེས་མཆོག་གཉིས་བར་
 འབྲེལ་བ་བྱུང་སྟེ་དགོ་བཤེས་མཆོག་གིས་
 སྐུ་སར་འབབ་རྒྱུའི་ཐུགས་ཐག་བཅད་འདུག་
 དེ་དོན་ཁོ་བོའི་ཡབ་དམ་པས་མཁུན་ཏི་ཆབ་
 མདོ་ནས་ཁོང་ལ་ཐུག་གིས་ཐུལ་ཏི་དེ་ལྟར་
 གནང་མི་འོས་པ་དང་། སྟོམ་པ་སྐྱར་གསོ་
 གནང་སྐུལ་ཞུས་འདུག་པར། དགོ་བཤེས་
 མཆོག་དེ་ལ་མ་དགུས་ཏི་ཁོ་བོའི་ཡབ་དམ་པ་
 ལ་ "བྱིད་རང་ཆོ་སྐྱེད་ཟེར་བ་དེ་འདྲ་རང་

ཡིན་ཏེ་ཡུ་ལུ་ལེ
 ཏུ་ཁོང་མཉམ་
 རྒྱུ་ལྟར་འཁྲུག་
 རྒྱུ་ལྟར་འཁྲུག་
 1960ལོ་

The twin sons of Geshe Chödrak, Wangdu (right) and Dawa Tsering (left). 1960.

རེད། སྐྱ་མ་ཆེན་པོ་དང་། ཐུབ་ཆེན། ཐུགས་པ་རྒྱུད་འཛིན་སོགས་
 མི་དྲག་ཆོས་བྱུད་མེད་བསྟེན་ན་དེ་ལ་གསང་ཡུམ་དང་། མཁའ་འགྲོ་མ།
 བདག་མོ་སོགས་མིང་སྟེན་པོ་འདོགས་རྒྱ་ཡོད་པ་དང་། ང་ཆོ་བྱ་པ་དབུལ་
 མོངས་ཀྱིས་བྱུད་མེད་བསྟེན་ན་བྱ་ལོག་དང་། འབར་ཁོག་པ་རྒན་སོགས་
 མིང་རན་ག་རེ་འདོགས་དགོས་པ་བསམ་པ་བྱེད་མཁན་རེད་" ཅེས་བཀའ་བཏུང་
 གནང་འདུག། སྐབས་དེ་དུས་དགོ་འདུན་ཆོས་འཕེལ་ལགས་ལྷ་ས་ཞོལ་ལས་
 ཁུངས་ཀྱི་བཙོན་ཁང་དུ་བཞུགས་ཡོད་ཅིང་། ས་དམ་པའི་བཀའ་མངགས་ལྟར་
 དགོ་བཤེས་མཆོག་ཁོང་ལ་ཡང་ཡང་མཇུག་བར་ཐེབས་ཀྱི་ཡོད་པར་སྐྱོང་།

རྟོག་ཁང་མི་ཚང་ཆབ་མདོ་ནས་ལྷ་སར་ལོག་སྐབས་དགོ་བཤེས་མཆོག་
 དང་མེ་རྟོག་ལགས་གཉིས་བཟའ་ཆོར་གྱུར་ཆར་ཏི་མེ་རྟོག་ལགས་ལ་མངལ་
 ཡང་སྐུ་མ་ཆར་འདུག། དགོ་བཤེས་མཆོག་ལ་ཁོ་མ་པ་བྱུང་སྐབས་ས་དམ་
 པའི་སར་ཡང་ཡང་ཐེབས་ནས་བཀའ་མོལ་གནང་གི་ཡོད། སྐབས་རེ་དགོ་
 བཤེས་མཆོག་ནས་དེ་རིང་ཤོ་མོག་མོག་བཟོས་ཡོད་ཟེར་ནས་ཁོ་བོའི་ཡབ་དམ་
 པ་དང་ང་ཆོ་སྐྱེད་གཉིས་བཟའ་གནང་གི་ཡོད། དགོ་བཤེས་མཆོག་ཤོ་མོག་མོག་
 བཟོ་མཁན་པོ་ཞི་དྲག་རེད། ཁོང་གིས་སྐྱེད་ཀྱི་མོག་མོག་རྒྱུད་རྒྱུད་དེ་མི་
 བཟོ་བར་བྱ་པའི་མོག་མོག་ཆེན་པོ་དེ་བཟོ་གི་ཡོད། ཉིན་ཞིག་གི་ཞོགས་པ་

latter was a Mongolian. (I don't recall if it was Outer or Inner Mongolia.) Geshe Chödrak was terribly saddened by the death of this abbot and remarked, "Now that my abbot has died, I don't care whether I stay at the monastery or not." And from then on, Geshe stayed at the Horkhang house and became known as "Horkhang Geshe."

Family Life

In the Fire-Pig Year (1947), my father was appointed financial manager for the Commissioner General Lhalu in Chamdo. Our entire family stayed in Chamdo until the Iron-Tiger Year (1951). During that period, Geshe Chödrak continued to reside in the Horkhang house, in addition to servants and those who stayed behind to look after the house. At that time there was a tenant in the

Horkhang house by the name of Metok, the former wife of the son of the master goldsmith Wangdu. She had separated from her husband and returned to the Horkhang home. When she and Geshe Chödrak began to have a relationship, Geshe decided to become a lay person. My father in Chamdo came to know about this and wrote to his teacher about how Geshe Chödrak should not have done this and urged him to renew his vows. Geshe Chödrak responded by criticizing my father: "All you aristocrats are the same. When great lamas, yogis, and the lineage of *ngakpa* stay with women, you use fancy terms for the woman: "tantric partner," "dakini," and "high consort." When poor monks stay with women, you think up terrible names to call him: disrobed monk, 'bar khog [derogatory term for a monk], old man, etc." This was the period when Gedun Choephel was in the Lhasa Shol prison, and Geshe Chödrak went to see him frequently at my father's

དགེ་བཤེས་མཆོག་ནས་སྤང་བུ་ཕུ་གཉིས་བསྐྱམས་ཏེ་པ་དམ་པ་ལ་ “སྐུ་རྩ་གཟིགས་དང་། མེ་རྟོག་ལ་ཕུ་གཉིས་སྐྱེས་སོང་།” ཞེས་མཉམ་ཆོར་ཆེན་པོ་གནང་བ་དུས་ད་ལྟའང་ཁོ་པོའི་མིག་ལམ་དུ་ལྷང་ལྷང་འཆར་གྱི་འདུག།

བུ་གཅིག་གི་མིང་ལ་རྒྱ་བ་ཆེ་རིང་དང་། གཅིག་ལ་དབང་འདུད་ཞེས་འདོགས་གནང་མཛད་འདུག། དེ་གཉིས་ཀྱིས་ལོ་རབས་བརྒྱད་ཅུའི་མཇུག་ཙམ་དང་དགུ་བརྒྱའི་འགོ་ཙམ་ལ་ཆང་རག་ལ་མཉམ་དུག་པའི་རྒྱན་གྱིས་སྡུ་སྤྱར་ཆེ་ལས་འདས་སོང་། ལྷོ་ལོ་༡༩༦༦ ལས་མས་ཙམ་ཞིག་ལ་མེ་རྟོག་ལགས་ལ་བུ་མོ་ཞིག་སྐྱེས་པ་མིང་ལ་སྤེན་པ་མཆོམས་གཙུག་ཅེས་བ་དེ་ད་ལྟ་བུ་ལྟོད་ཡོད།

ཨ་ཙག་མེ་རྟོག་ལགས་པལ་ཆེར་སྤྱི་ལོ་ ༡༩༣༧ ཙམ་ནས་ལྷ་སར་ཡོ་ཤེས་བསྐྱར་པ་ཟེར་བས་བརྒྱུགས་པའི་སྤྱིར་གྱི་རྒྱུ་ལའོར་དང་སྤྱག་སྤྱག་བཟོ་བཙོས་རྒྱག་ས་ཞིག་ཡོད་པ་དེར་སྤྱག་ལས་གནང་བར་ཕེབས་པ་དང་། ༡༩༣༩ ལོ་ནས་བཟུང་ལྷ་སར་ལྷ་སྤྱིར་རྒྱུ་ལའོར་བཟོ་བཙོས་མཉམ་ལས་ཟེར་བའི་རྒྱུ་ལའོར་དང་སྤྱག་སྤྱག་བཟོ་བཙོས་རྒྱག་ས་ཞིག་ཡོད་པ་དེར་སྤྱག་ལས་གནང་བར་ཕེབས་གྱི་ཡོད། སྤྱབས་དེར་ལྷ་སའི་ཕུ་གྲ་རྒྱམས་ཀྱིས་ རྒྱུ་ག་རིལ་བཟོ་ཉན་ཨ་ཙག་མེ་རྟོག་ ཟེར་བའི་དགོད་ཕྱོ་བའི་གཞས་ཞིག་ཀྱང་གཏོང་གི་འདུག་པ་ད་ལྟ་བུ་དཔེ་ཡུལ་དུ་གསལ། མེ་རྟོག་ལགས་ ༡༩༤༣ ལོའི་ནང་སྤྱར་གྱི་བཞུགས་ཁང་ཉོར་ཁང་བར་ཐོག་ཏུ་བསྐྱར་མཉམ་གྱིས་འདས།

བརྟུགས་མིང་ཆོག་གསལ་བ་པར་སྐྱུན།

“བརྟུགས་མིང་ཆོག་གསལ་བ་” ཞེས་བུ་བའི་ཆོག་མཛོད་དེ་ཉོར་ཁང་གཟིམ་ཤག་གིས་སྤྱིན་བདག་བྱས་ནས་ ༡༩༥༩ ལོར་ པར་དུ་བཏོན་གྲུབ། པལ་ཆེར་དགེ་འདུན་ཆོས་འཕེལ་གྱི་དེབ་ཐེར་དཀར་པོ་ཡང་ལོ་དེར་པར་དུ་བཏོན་བའི་ལས་འགོ་རྒྱགས་པར་སྤྱང་། དེབ་ཐེར་དཀར་པོ་ཡང་པར་དུ་བཏོན་བའི་སྤྱིན་བདག་ཁོ་པོའི་པ་དམ་པས་གནང་ན་ཡང་། པར་ཡིག་ལ་ཞུས་དག་གཏོང་མཁན་དང་པར་བཏོན་ལས་འདོམས་གནང་མཁན་ཆང་མ་དགེ་བཤེས་ཆོས་གྲགས་ལགས་རང་རེད། དེ་བཞིན་དགེ་འདུན་ཆོས་འཕེལ་ལགས་ཁོ་པོའི་ཡབ་དམ་པ་དང་རྒྱ་ར་རིན་པོ་ཆེ་ལ་ཐོག་མའི་དུས་སུ་རོ་སྤྱོད་གནང་ནཁན་ཡང་དགེ་བཤེས་ཆོས་གྲགས་རེད། དགེ་འདུན་ཆོས་འཕེལ་ལགས་བཙོན་ཁང་ནས་སྤོད་པ་ལ་ཁག་ཁྱར་གནང་མི་ཁ་ཤས་བྱུང་ཡོད་པ་ལས་གཅིག་ཀྱང་དགེ་བཤེས་ཆོས་གྲགས་ཡིན་པར་སྤྱང་།

“བརྟུགས་མིང་ཆོག་གསལ་བ་” ཞེས་བུ་བའི་ཆོག་མཛོད་ཀྱི་ཤིང་པར་དེ་དགེ་ཆོས་གྲགས་ལགས་ནས་རིག་གསར་སྐབས་དམིགས་མེད་དུ་མ་སོང་བར་རང་གི་ཉོར་ཁང་བཞུགས་ཤིག་ཏུ་ཉར་ཡོད། བཞུགས་ཤིག་ཏུ་ཆོག་མཛོད་དེ་པར་དུ་འདེབས་སྐབས་སྤྱག་ཆ་སྤྱོད་བ་དང་། པར་འདེབས་པ།

request.

When the Horkhang family returned to Lhasa, Geshe Chödrak and Metok were already husband and wife, and Metok was pregnant. In his free time, Geshe Chödrak would often visit to chat with my father. Sometimes Geshe would announce: “I have made momos!” and would invite our family to eat at his place. Geshe was very good at making meat dumplings. He made not the tiny momos of aristocrats, but the large momos of monks.

One morning, Geshe arrived with two newborns in his arms. “Look, sir!” He said to my father. “Metok bore two children!” I can still the joy on his face. He named one boy Dawa Tsering and the other Wangdu. In the late 1980s or early 1990s, both sons died from drinking too much. Around 1966, Metok bore a girl named Penpa Tsamchoe, who is still alive today.

In 1957, Metok was working in a bicycle and motorcycle repair shop opened in Lhasa by Yeshe Tenpa. From 1959, she started working at the Waling Bicycle Repair Cooperative. I still remember children in Lhasa singing a humorous song called “Auntie Metok the Bicycle Repairwoman.” In 1985, Metok passed away at the Horkhang house, where she had earlier resided.

Publishing the *Brda dag ming tshig gsal ba*

Under the patronage of the Horkhang family, the woodblocks to print the *Brda dag ming tshig gsal ba* [Orthographical Dictionary] were finally completed in 1949. I think the woodblocks for Gedun Choephel’s *White Annals* may also have been carved that year. They too were sponsored by my father, but Geshe Chödrak took responsibility for proofreading the *White Annals* and coordinating the woodblock carving. He was also the person who first introduced Gedun Choephel to my father and Rakra

ཉི་མར་སྒྲིམས་པ། དེ་བ་ཏུ་བསྐྱེལ་བ་ཚང་མ་ཁོང་རང་གིས་གནང་གི་ཡོད། དེ་བ་ཏུ་བཅོས་པ་ནམས་དགེ་བཤེས་མཆོག་རང་གིས་ཁྲོམ་ལ་བསྐྱམས་ནས་བཅོང་སྒྲེ་འཛོལ་བའི་ཁྱེད་ཀྱི་ཁ་སྒྲོན་གནང་། ༡༩༥༡ ལོ་ནས་དགེ་བཤེས་མཆོག་ཉི་མར་བོད་ལྗོངས་ཉི་མའི་ཚགས་པར་ལས་ཁུངས་ལ་ཕྱག་ལས་གནང་བར་ཕེབས་ཀྱི་འདུག། ཞོར་དུ་མཐུན་ནས་ཤིང་པར་གྱི་བཅད་གཞི་ཚོགས་ལ་པ་པར་འདེབས་དང་བོད་ཤོག་གི་དེ་བ་བཅོས་ནས་ཆོང་བ་གནང་གི་འདུག། ཁོ་མོ་ཡང་དགེ་བཤེས་མཆོག་གི་པར་འདེབས་གནང་སར་ལྟ་མོ་བཟུང་བར་འགྲོ་གི་ཡོད། ཁོང་གིས་པར་འདེབས་གནང་རྒྱུ་ཤོར་ཁང་གི་ཐོག་ལྷག་རྒྱུ་གྱི་སྒྲིང་ལ་བཟུང་ནས་སྒྲིམ་པ་གནང་གི་ཡོད་ཅིང་། ཉི་མའི་སྒྲིམ་པར་རྒྱུ་དགུ་འཛུབ་ཅིག་བརྒྱབ་ནས་ཁོང་གིས་ཉི་མར་སྒྲིམ་པའི་ཆོག་མཛོད་ཀྱི་ཤོག་ལྗང་རྒྱུ་རྒྱུ་ཤོར་ཁང་ནས་མཁའ་གང་བ་དང་། རེ་འགའ་ལྟ་སའི་ཉི་འདབས་བུས་པ་རིའི་ཕྱོད་ལ་ཟགས་པ་རེད། དགེ་བཤེས་མཆོག་པ་དམ་པའི་སར་ཕེབས་ནས་བྱགས་པམ་ཆེན་པོས་ “ད་རའི་ཆོག་མཛོད་ཆང་མ་རྒྱུ་ཤོར་ཁང་མོང་། གསུངས་པ་དང་། པ་དམ་པ་དེས་དགེ་བཤེས་ལགས་ལ་བྱགས་ཁུལ་མ་གནང་། དེ་སྒྲིམ་པོ་རང་ཡིན་དོགས་མེད། རས་བུས་ན་ཆོག་མཛོད་དེ་ས་ཕྱོགས་གང་སར་ཁུབ་པའི་རྟེན་འབྲེལ་ལྟ་བུ་མིན་ནམ་སྒྲིམ་གྱི་འདུག། ཅེས་སེམས་གསོ་ལྟ་བུ་གནང་བ་ཁོ་མོའི་ཡིད་ལ་གསལ་པོར་བྱེད་གྱི་འདུག། སྤྱི་སྒྲིམ་པའི་རིགས་དཔེ་སྒྲིམ་ཁང་གིས་དཔེ་སྒྲིམ་བྱས་རྗེས་ཆོག་མཛོད་དེ་ཁོ་མོའི་ཡལ་དམ་པས་གསུངས་པ་ནང་བཞེན་གང་སར་ཁུབ་པ་རེད།

པ་དམ་པས་མི་ཁག་ཅིག་གིས་དགེ་བཤེས་ཆོས་གྲགས་ཀྱི་དགེ་ཡིག་ “བཅད་གཞི་ཚོགས་ལ་པ” དེ་དགེ་འདུན་ཆོས་འཕེལ་གྱིས་ཕྱོར་པ་གནང་ནས་དགེ་བཤེས་ཆོས་གྲགས་ཀྱིས་རང་གི་མིང་བརྒྱབ་ནས་བཏོན་པ་རེད་ཟེར་གྱི་ཡོད་པ་རེད། དེ་འདྲ་གཏན་ནས་མ་རེད། དགེ་བཤེས་ཆོས་གྲགས་དང་དགེ་འདུན་ཆོས་འཕེལ་ལགས་གཉིས་བྱགས་འདྲིས་ཆེན་པོ་ཡོད་ཅིང་དགེ་ཡིག་ཕྱོར་སྒྲིམ་སྒྲོར་ལ་ཏན་ཏན་བཀའ་མོལ་འདྲ་བྱུང་ཡོད་ཀྱི་རེད། ཁོང་ནི་གཞུང་པོ་ཉི་ལྟ་ལ་གཟིགས་སྤྱོད་བ་དང་། སྒྲིམ་པ་སྒྲིམ་པ་ཉི་མའི་ཚགས་པར་ལས་ཁུངས་པོ་ཅང་ཡག་པོ་མཁུན་པ་མ་ཟུང་། མོག་པོའི་སྒྲིམ་པ་ཀྱང་ཉི་མའི་ཚགས་པར་ལས་ཁུངས་པོ་ཅང་ཡག་པོ་མཁུན་པ་མ་ཟུང་། ཁོང་གིས་དགེ་བཤེས་ཆོས་གྲགས་ལ་གནང་བ་རེད་ཅེས་ཡང་ཡང་གསུང་སྤོང་།

དགེ་བཤེས་ཆོས་གྲགས་མཆོག་ནས་བོད་ལྗོངས་ཉི་མའི་ཚགས་པར་ཁང་ལ་ཕྱག་ལས་གནང་སྐབས་ཆོག་མཛོད་དེ་ལ་ཁ་སྒྲོང་གནང་འདོད་ཀྱིས་ལས་ཁུངས་ཀྱི་ཕྱག་ལས་ཞོར་དུ་མིང་ཆོག་མི་རྟུང་བཞིག་བསྐྱུ་བྱས་གནང་བ་ཁོ་

Rinpoche, and he joined others in signing a guarantee for the release of Gedun Choephel from prison.

Before the Cultural Revolution, when the woodblocks for the dictionary *Brda dag ming tshig gsal ba* disappeared, Geshe Chödrak kept the blocks in his room at the Horkhang house. He printed the dictionary in his own living quarters and did all of the work himself: mixing the ink, printing the pages, drying them in the sun, binding the volume. Geshe Chödrak would then carry the volumes to market and sell them for additional income.

Starting in 1951, Geshe Chödrak worked every day at the office of the *Tibet Daily*. On the side, he continued manually printing the dictionary for sale. I used to go to Geshe Chödrak’s place to watch him. Once the pages had been printed, he would spread them out on the western [side of the] roof for the ink to dry. One day a sudden and strong wind swept up the papers and they filled the sky. Some reached as far as the nearby peak of Bumpa Mountain. With great disappointment, Geshe Chödrak went to see my father and said, “The wind has carried all of my dictionaries away.” I clearly remember my father consoling him. “Don’t worry,” he said. “Perhaps this is more than a misfortune. Couldn’t the scattering of your dictionary be an auspicious symbol?” Indeed, the dictionary later reached far and wide, as my father predicted, with its publication by the Nationalities Publishing House in 1957.

I remember my father remarking on several occasions: “Some people say that Gedun Choephel wrote Geshe Chödrak’s dictionary and that Geshe Chödrak simply published it under his own name. It was not at all like that. Geshe Chödrak and Gedun Choephel were very close friends, so they must have discussed the compilation of this dictionary. However, Geshe Chödrak himself had read all of the major religious texts; he was not only an expert in classical poetry and grammar, but he also knew the Mongolian language. He was highly talented and

1962 རྩོམ་པ་གྲུབ་པ་
 རྩོམ་པ་ལྟོ་ལོ་ལོ་ལོ་
 རྩོམ་པ་ལྟོ་ལོ་ལོ་ལོ་
 རྩོམ་པ་ལྟོ་ལོ་ལོ་ལོ་
 རྩོམ་པ་ལྟོ་ལོ་ལོ་ལོ་

On the right is Horkhang Sonam Pelbar's son (and the author of this piece) with Geshe Chödrak's son Dawa Tsering (left).

བོས་ཀྱང་དངོས་སུ་མཐོང་མྱོང་།
 མིང་ཆོག་དེ་དག་ཤོག་ལྷོ་
 རྩུང་རྩུང་མང་པོ་ཞིག་གི་
 སྤྱིང་ལ་བསྒྲིགས་འདུག་ལ།
 དེང་སང་བསམ་མཁོ་བཏང་ན་
 ཁར་འི་ཟེར་བ་དེ་ཡིན་པ་འདྲ།
 ཕལ་ཆེར་ཁར་འི་དེ་འདྲ་ཆོག་སྤི་
 ལྷག་མེད་དམ་སྟེ། རིག་
 གནས་གསར་བརྗེའི་སྐབས་དགེ་
 བཤེས་མཆོག་ལ་སྤུ་ལེན་བཟོ་
 བཅོས་རིང་ལུགས་པའི་རྩལ་
 མ་རེད་ཅེས་ཉེས་མིང་བཀལ་ཏེ་
 འཐབ་ཚུང་དང་བྱར་བཀག་གང་
 མང་མྱོང་དགོས་བྱུང་བར་བརྟེན།
 སུ་མཐུད་ནས་མྱོང་དོགས་
 གྱིས་ཁོང་གི་སྐྱ་རྩེ་མོ་ཏོག་
 ལགས་གྱིས་དགེ་བཤེས་
 མཆོག་གི་དཔེ་དེབ་དང་ཡིག་ར
 ིགས་གང་མང་ཞིག་མིར་
 བསྐྱུགས་བཏང་བའི་ཁྱོད་
 དུ་དགེ་བཤེས་མཆོག་གིས་

རང་གི་ཆོག་མཛོད་ལ་གསར་སྟོན་གནང་འཆར་གྱི་མིང་ཆོག་དེ་དག་ཀྱང་ཡོད།
 ཉིན་ཞིག་ཁོང་གིས་ཁོ་བོའི་ཕ་དམ་པར་ "ངའི་དཔེ་ཆ་དང་། དག་ཡིག་ཁ་
 སྟོང་བཟོ་རྒྱུ་ཤོག་ལྷོ་ནམས་དབྱེ་བ་ཕྱེ་ལོང་མེད་པར་མེ་ཏོག་ལགས་གྱིས་མི་
 བསྐྱུགས་བཏང་སོང་། ཁོ་རང་ཆོ་སྐྱུགས་པ་ཡིན་ཅང་ཕན་ཐོགས་ཡོད་མེད་
 དབྱེ་བ་ཕྱེ་ལོང་མེད་པར་མི་བསྐྱུགས་བཏང་སོང་། ཕངས་པ་ལ། ཟེར་གསུང་
 འདུག

ཡིད་སྟོབས་འདི་ཆོ་མཐུག།

རིག་གནས་གསར་བརྗེའི་བར་དཀྱིལ་ཙམ་རེད། དགེ་བཤེས་མཆོག་རིག་
 གནས་གསར་བརྗེའི་ནང་ཀྱང་གོ་རྒྱལ་ཡོངས་ཀྱི་ཤེས་ཡོན་ཅན་རྣམས་གཞན་
 དག་དང་འདྲ་བར་དེད་དུས་གསར་བརྗེའི་རྒྱལ་པ་དང་། སྤུ་ལེན་ (ར་ཤི་ཡ་)
 བཟོ་བཅོས་རིང་ལུགས་པའི་གསང་རྩལ་རེད་སོགས་མ་ཉེས་ཁ་གཏོགས་གིས་
 ཡུན་རིང་དགག་པ་དང་འཐབ་ཚུང་བྱར་བཀག་བཅས་བཏང་ནས་དཀའ་སྤྱུག་ཆེན་
 པོ་མྱོང་དགོས་པ་བྱུང་འདུག དེ་དུས་དགེ་བཤེས་མཆོག་ཉོར་ཁང་གི་བར་

very honest. He would never claim credit for work done by someone else. While the [poem in the] afterword of the dictionary was written by Gedun Choephel, he had given it to Geshe Chödrak."

While Geshe Chödrak was working at the *Tibet Daily*, he still wanted to expand the dictionary. He continued to collect a great number of entries, which I myself saw. These words were written on countless small papers. They must have been like what we today call "index cards." He probably had more than ten thousand such cards. Later, during the Cultural Revolution Geshe Chödrak underwent a great deal of hardship; he was accused of being a "Soviet revisionist spy," struggled, and then kept in isolation. Fearing that he would continue to face such atrocities, his wife burnt whatever books and writings she could find—including his dictionary entries. One day, he told my father: "Metok was not able to distinguish between my books and my notes for expanding the dictionary, so she burned them. They are fools. They couldn't distinguish between what was valuable and not, and burned them! What a disappointment!"

Sad Parting

It was the middle of the Cultural Revolution. Geshe Chödrak, like other older intellectuals in China, was the victim of unfounded accusations, such as "Active Counterrevolutionary," "Soviet Revisionist spy," etc. He suffered for a very long time and was opposed, struggled and kept in isolation. Geshe Chödrak stayed on the second floor of the Horkhang home. Both he and my father were considered enemies of the proletariat and were severely restricted with people assigned to watch them. They had contact with no one.

When I graduated from school in 1965, I was sent to work in Chamdo. My first home leave was not until

ཐོག་མཇུག་མཛོད་ཁང་དུ་བཞུགས་འདུག ཕ་དམ་པ་དང་དགེ་བཤེས་ལགས་
སོགས་གྲུལ་རིམ་དགྲ་པོར་བརྟེན་ཏེ་དམ་པ་དག་ཅང་ཆེན་པོ་བྱས་ནས་ཆེད་
མངགས་སོ་ལྟ་བུར་མཁན་ཡང་བཞག་སྟེ་མི་སྲུང་འབྲེལ་བ་བྱེད་བཅུག་གི་མི་
འདུག

ང་རང་ ༡༩༦༣ ལོར་སློབ་གཞི་རྩིས་ཆབ་མདོ་ཁྲུལ་དུ་ལས་བཞོས་
བརྒྱུ་ནས་ ༡༩༧༡ ལོར་ཁྲིམ་དུ་འཁོར་ཞག་ལ་ཐེངས་དང་པོར་ཡོང་སྐབས་ང་
གསང་སྐབས་ཀྱིས་དགེ་བཤེས་ལ་མཇུག་པར་བྲིན་པ་ཡིན། ཁོང་བསྐྱུན་ནས་
ཀྱིས་གཟིམ་ཁྲིའི་སྟེང་གཟིམ་ནས་བཞུགས་འདུག དབུ་སྐྱ་ཡང་དཀར་
རྒྱུ་ཆགས་འདུག་ལ་ཞལ་ར་ཡང་མ་བཞུར་བར་རིང་པོ་ཆགས་འདུག སྐོན་
ཅོག་གིས་ཞེ་དྲག་གསན་གྱི་མི་འདུག ཁོང་གི་སྐྱ་རྒྱ་མེ་ཏོག་ལགས་ནས་སྐད་
ཤུགས་ཆེ་ཙམ་གྱིས་ “སྐས་སྐྱ་ཞབས་ཤེབས་སོང་ ཞེས་ཞུས་སོང་བས་ཁོང་གི་
སྐྱ་ལ་ཁྱེད་ཀྱི་འཁོར་ནས་རེ་ཞིག་ཁོ་བོར་གཟིགས་ནས་བཀའ་མོལ་གསུང་བྱུང་
གྱི་མི་འདུག དེ་ནས་ཡུན་ཙམ་སོང་རྗེས་ངའི་ལག་པ་ནས་འཇུག་ནང་སྟེ་
རིག་གནས་གསར་བརྗེ་ཟེར་བ་ཅན་ཅང་ཇོ་དྲག་དང་ཟིང་ཆ་ཆེ་བས་ཁྱེད་རང་གི་ཕ་
ལགས་ལ་ཞེད་སྐྱེད་ཆེན་པོ་བྱུང་ཡོད་ཀྱི་རེད། ང་གཉིས་ཀྱི་འབྲེལ་བའི་སྟོར་
ལ་ཞེད་སྐྱེད་བྱེད་དགོས་དོན་མེད་ཅེས་ཕ་ལགས་ལ་ཞུས་ཨང་” ཞེས་གསུངས་
ནས་སྐྱ་ཆབ་ཀྱང་བསེལ་གྱི་འདུག་པས་ཁོ་བོ་ཡང་དབང་མེད་དུ་ཕོར་བྱུང་།
ཁོང་གི་སྐྱ་འབྲས་དུ་ཏོག་ཙམ་སྟེད་འདོད་སྐྱེས་ཀྱང་དེ་དུས་དམ་པ་དག་ཆེ་བར་
བརྟེན་སྟེང་མ་རྒྱུས་པར་ག་ལེར་ཐོན། དེ་ནས་ཆབ་མདོར་ལོག་ནས་ཡུན་རིང་
མ་སོང་བར་དགེ་བཤེས་མཆོག་ ༡༩༧༢ ལོར་དགོངས་པ་རྫོགས་ཤིང་།
སྐྱ་གཤེགས་སྐབས་དགུང་ལོ་ ༧༣ ཤེབས་འདུག

སྤྱི་ལོ་ ༡༩༧༦ ལོར་རིག་གནས་གསར་བརྗེ་ཟེར་བ་དེ་མཇུག་བསྒྲིལ་
ནས་ཀྱང་གོའི་སྤྱི་ཚུས་ཉིན་བཞིན་ཇི་བཟང་དུ་སོང་ཐོག་རིག་གསར་སྐབས་མ་
ཉིས་ཁ་གཡོག་ཐོག་མཁན་རྣམས་ལ་དཀར་འདོན་བྱེད་པའི་དུས་སྐབས་ཤིག་
ཀྱང་ཤར། སྐབས་དེར་ཕ་དམ་པ་དེས་དགེ་བཤེས་མཆོག་ལ་ཉེས་མེད་དཀར་
འདོན་ཡོང་བའི་སྐབས་འཇུག་ཞུ་བར་ཆགས་པར་ལས་ཁུངས་ལ་ཡང་ཡང་
ཤེབས་པ་ཁོ་བོའི་དྲན་པའི་ཡུལ་དུ་གསལ། དེ་དུས་ཆགས་པར་ལས་ཁུངས་
ཀྱི་དབུ་འཛིན་གནང་མཁན་བསྟན་འཛིན་རྒྱུ་ཅེས་བྱ་གསུངས་ཁྲུལ་ཆེ་བཞེས་གནང་
སྟེ་དགེ་བཤེས་མཆོག་གི་ནང་མི་བྱ་སྤྱུག་ཆོར་སེམས་གསོ་དང་སྐྱགས་དགའ་ཉེ་
གོང་པ་ཆང་མ་འཛོམས་སར་དགེ་བཤེས་ཆོས་གྲགས་ལ་ནག་ཉེས་གང་ཡང་མི་
འདུག་ཅེས་དཀར་འདོན་གནང་བ་མ་ཟད། ཆགས་པར་ལས་ཁུངས་སུ་ཡང་
ཁོང་ལ་སྤྱི་ཚུ་བའི་ཆོགས་འདུ་ཞིག་ཀྱང་ཆོགས་ཏེ་ལས་བྱེད་པའི་ཁྲོད་དུ་
ཁོང་ལ་ནག་ཉེས་མེད་པའི་དཀར་འདོན་གནང་འདུག ■

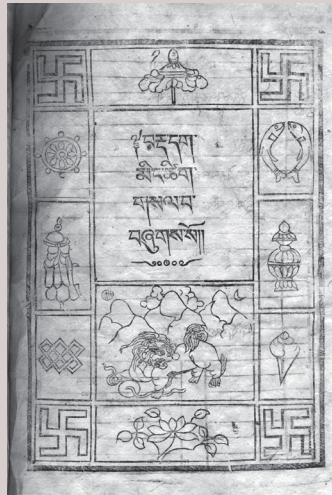
1971. While in Lhasa, I secretly went to see Geshe. He lay bedridden. His hair had turned totally white, and his beard was long. He could not hear very well. His wife Metok told him in a rather loud voice, “Mr. Horkhang’s son has come.” Geshe’s eyes started to fill with tears. He looked at me for a moment, but couldn’t speak. Then, after some time, he took my hand and said, “The ‘cultural revolution’ has been very harsh and chaotic; your father must be very scared. Tell your father that there is no need to be afraid of his and my relationship.” As he cried, I too began to weep. Though I wanted to stay longer, I was unable to do so because of the restrictions at that time and slowly left. Geshe Chödrak died in 1972, shortly after I had returned to Chamdo. He was 75 years old.

In 1976, the Cultural Revolution ended and China’s policy improved with each day. Eventually, those who had been falsely accused during the Cultural Revolution were exonerated. I still clearly remember how my father would in those days visit the newspaper office to ask that Geshe Chödrak be exonerated. The head of the newspaper office was Party General-Secretary Tenzin. He showed great concern and consoled Geshe Chödrak’s children and other family members. At a gathering of Geshe’s friends, neighbors, and family, the General-Secretary stated: “Geshe Chödrak was in no way guilty.” During a memorial organized at the newspaper offices, he again exonerated Geshe Chödrak in front of the staff, saying that the Mongolian teacher had been innocent. ■

Translated by Lauran Hartley

*The author is referring to Theos Casimir Bernard (1908–47), an explorer and scholar of religion who spent sixteen months in Tibet during 1936–37. See Paul Hackett, “Theos Casimir Bernard,” <http://c250.columbia.edu/c250_celebrates/remarkable_columbians/theos_casimir_bernard.html>.

དཔེ་དབྱིབས་དེ་དང་སང་གི་དཔེ་དབྱིབས་སུ་ཐོན་ཡོད་སྟབས་དེའི་ནང་དོན་
 སྒྲིག་སྒྲུང་སྒྲིག་དང་སང་གི་ལུགས་ལྟར་ཤོག་གཏེ་གཡོན་ཕྱོགས་སུ་བཟུལ་བྱའི་
 མིང་ཆོག་རྣམས་བསྒྲིགས་ཡོད་པའི་གཡམས་ཕྱོགས་སུ་དེ་དག་གི་འབྲེལ་བཤད་རྣམས་
 བསྒྲིགས་ཡོད། དེ་ཡང་བོད་ཀྱིས་དག་ཡིག་ཟེར་བ་དེ་དང་སང་གི་ཆོག་མཛོད་ཟེར་
 བའི་སྒྲིག་སྒྲུང་སུ་འཕེལ་པའི་དཔེ་མཆོན་ཞིག་ཡིན་ལས་ཆེ། ཆོག་མཛོད་དེའི་
 ཤོག་གངས་འགོད་སྒྲུང་ས་ནི་ཤོག་གངས་
 ཡོངས་རྒྱུགས་དཔྱུགས་གཅིག་ཏུ་བཀོད་
 མེད་པར་གསལ་བྱེད་རེ་ལ་ཤོག་གངས་
 འགོད་མཆོམས་རེ་བྱས་ཡོད་དེ་དཔེར་ན།
 གསལ་བྱེད་ཀ་ཡིག་ལས་བྱུང་བའི་མིང་
 ཆོག་རྣམས་ཤོག་གངས་ ༡ རས་ ༧༢
 བར་ཡིན་པ་དང་། གསལ་བྱེད་ཀ་ཡིག་
 ལ་སྟེབས་སྟབས་ཡང་སྟུར་ཤོགས་གངས་
 ༡ བརྟེ་འགོ་བཟུང་ཡོད།

ཆོག་མཛོད་དེ་པར་དུ་བརྒྱབ་པའི་
 རྒྱུ་སུ་ཡང་དག་པའི་སྐོར་གྱི་གྲགས་པ་
 མཆོག་རས་རང་གི་ཆོག་མཛོད་དེ་རྒྱ་སྟེང་
 གསལ་བྱེད་གནད་དགོངས་ཀྱིས་མིང་ཆོག་
 གསལ་བ་གང་མང་ཞིག་འཛོལ་སྟུང་དང་།
 འབྲེལ་བཤད་བརྒྱབ་ནས་གསོ་བཅུ་རྩ་བྱས་
 ཡོད་ན་ཡང་། རིག་གནས་གསལ་བཟུང་འི་
 སྟབས་ལ་དག་པའི་སྐོར་གྱི་ལུགས་མིང་
 སྟུང་ཆོགས་ཀྱིས་སྟུག་སྟུང་གཏོང་བཞིན་པ་
 རྒྱུ་བུ་ཏུ་འབྲོ་དོགས་ཀྱིས་གང་གི་སྟུང་
 ལ་ལྷེ་མེ་ཏོག་ལགས་ཀྱིས་ཉར་སྟོང་མ་
 བཟོད་པར་མེ་ལ་བསྒྲིག་དགོས་བྱུང་འདུག

རིག་གནས་གསལ་བཟུང་སྟབས་
 ལ་བོད་ཀྱི་རིག་གཞུང་གི་དཔེ་དེབ་གཞན་
 པ་དང་མཚུངས་པར་ཆོག་མཛོད་འདི་ཡང་བཅོན་མུན་ལྟ་བུར་ཚུད་ནས་མཐོང་རྒྱ་མེད་
 པར་གྱུར། རིག་གནས་གསལ་བཟུང་བཟུག་བསྒྲིལ་རྒྱུ་ཆོག་མཛོད་འདི་དཀར་
 འདོན་ལྟ་བུས་སྟོན་མ་པར་བརྒྱབ་ནས་བཅོང་མ་ཚར་བར་ལུས་ཡོད་པ་ཚོར་རར་སྟེབས་
 སྟབས་ས་གནས་མང་པོ་ཞིག་ཏུ་འཕྲོག་ཉོ་བྱས་འདུག དེ་ནས་ཡང་སྟུར་པར་སྟུན་
 བྱས་ཏེ་ ༡༩༩༣ ལོ་བར་ལ་ཆོག་མཛོད་འདི་ཐེངས་ལྔ་ལ་སྟུར་པར་བྱས་ཡོད།
 པར་ཐེངས་རྒྱུ་མ་དག་ཏུ་དཔེ་སྟུན་ཁང་གིས་རྒྱ་མཆོན་ཅི་ཡང་མ་བཟོད་པར་རྩོམ་པ་
 པའི་སྟུར་བྱང་གི་དོད་ཀྱི་ཆོགས་བཅད་སྟུན་པོ་དེ་བཀོད་མེད་དོ། ■

in the Rare Books Collection of Latse Library, thanks to the generosity of Columbia University professor Lozang Jamspal. The woodblock print is not elongated like most traditional Tibetan texts, but is in the shape of modern-format books. It consists of two volumes printed on Tibetan paper. If this edition is not the first instance of the transition to modern-format printing using Tibetan woodblocks, it is certainly among the earliest.

The layout of the dictionary also follows modern conventions in that terms are listed on the left with corresponding definitions on the right. [Traditional Tibetan glossaries usually listed words, and sometimes definitions, in paragraph-format and were often in verse.] This dictionary is likely the first instance of the transformation of what Tibetans call "dag yig" or glossaries into the structure of the modern dictionary. Yet, unlike modern publications, the pages of this dictionary are not numbered consecutively. Rather, the paging starts again for entries beginning with a new letter. For example, all entries under "ka" comprise pages 1-52 of the dictionary, and the page numbering starts again with "1" for entries under "kha."

Once this dictionary was published, Geshe Chödrak then thought about expanding and revising the volume; he collected many additional terms for which he wrote definitions, and filed them away. During the Cultural Revolution, however, his wife Metok feared that her husband would face even harsher suffering under a variety of charges. Not daring to keep anything that could be used against him, she was compelled to burn his notes.

Like other Tibetan books, Geshe Chödrak's dictionary was banned during the Cultural Revolution. When the Cultural Revolution ended, the dictionary was rehabilitated and in many areas the copies previously left unsold were snatched up by buyers as soon as the books reached the market. The *Brda dag ming tshig gsal ba* had its fifth printing in 1995. In this last printing, the publishing house omitted without explanation the lyrical verses that had concluded the previous printings. ■

ཀོ་ལུས་སྤྱི་ཡ་སྟོབ་བླ་ཆེན་མེད་སྟོབ་
 དཔོན་ལ་དུགས་པ་སྟོབ་ཐང་འཇམ་
 དཔལ་མཆོག་རས་འདི་ག་གཤེས་མཛོད་
 ཁང་ལ་གནད་བའི་བཅད་དག་མིང་
 ཆོག་གསལ་བ།

**Title page from Geshe
 Chödrak's Orthographical
 Dictionary, donated to
 Latse Library by Professor
 Lozang Jamspal of
 Columbia University.**

དག་བཤེས་ཚེས་ཀྱི་གྲགས་པའི་
ཚིག་མཛོད་ཀྱི་སྒྲུབ་བྱང་།

འདི་ནི་སོང་མ་ཐག་པའི་ཚེས་ཡིག་དག་ཏུ་ཚེས་པ་པོ་སུ་ཡིན་གྱི་
 སྒྲིང་མོལ་བྱང་བའི་སྐྱོན་དག་དེ་ཡིན་ལ། བར་དག་མིང་ཚིག་
 གསལ་བའི་མཚུག་ཏུ་སྒྲུབ་བྱང་གི་ཚུལ་གྱིས་བྱང་ཡོད།

༄༅།འདིར་སྐྱུ་པ།

སྤྱིད་ལ་སྐྱུ་པའི་འཇིག་རྟེན་མི་ཡུལ་འདིར།
 ཤོ་ཡང་ཕྱི་མིག་བལྟ་བའི་རེ་བ་ཡིས།
 སྤྱོ་བོ་ཐམས་ཅན་རང་གི་ལག་རྒྱུ་ཙམ།
 ལུལ་དུ་ལུས་པའི་འབད་པ་རང་གིས་བྱེད།
 འདི་ན་འགའ་ཡིས་རང་གི་རྒྱུད་འཛིན་བྱ་དང་སློབ་མ་རྒྱུ་བཞག་
 དེ་བཞིན་བཞག་གིས་ལེགས་བཤད་ནོར་དང་སྐྱོན་པའི་གྲགས་པ་ལུལ་
 དུ་བཀོད།
 ལ་ལ་འཆད་ཉན་ཚེས་ཀྱི་སྤྱེ་དང་དམ་པའི་རྟེན་རྒྱས་བཞེངས་ནས་
 འདས།
 བཞག་གི་ལག་རྒྱུ་བསགས་པའི་ནོར་དང་མཛོས་པའི་ཁང་བྱིས་འདི་
 དག་ལགས། ཁྱོད་ཀྱི་ལུས་མེད་སྤྱང་པའི་ལག་རྒྱུ་ལ།
 བོད་དུ་སློབ་པ་འདི་དག་མ་མཆིས་པས།
 མི་ཟས་ལུན་རིང་ཟས་པའི་རིན་འབབ་ཏུ།
 དེ་བརྒྱུད་འདི་ཉིད་མི་ཡི་ཡུལ་དུ་བཞག་
 མ་བཅོལ་སྤྲོགས་བམ་བྱི་བའི་བྲེལ་ཟེང་གིས།
 མི་ལོ་བཅུ་གསུམ་དལ་གྱིས་ཟད་པ་ལ།
 བཞག་གིས་བསྟོད་སྤྱད་ཅི་བྱེད་མ་ངེས་ཀྱང་།
 བཞག་ལ་ཕན་པ་ཅུང་ཟད་ངེས་པར་མཐོང་།
 རྣམ་དཀར་འདི་ཡིས་སྤྱོད་ཤིང་སྤྱོད་བ་རུ།
 རྣམ་པ་ལྷ་ལྷན་རིགས་པའི་གཞུང་ལུགས་ལ།
 རྣམ་དག་ཐོས་བསམ་སློབ་པའི་འབད་པ་ཡིས།
 རྣམ་ཀུན་གཟིགས་པའི་གོ་འཕང་སྒྲུབ་ཐོབ་ཤོག །

ཅེས་པ་འདི་ཡང་སོག་པོའི་ཡུལ་དུ་སྤྱུ་པའི་གངས་ཅན་བོད་ཀྱི་
 རྒྱུངས་སུ་མི་ཚོ་ཟད་པ་དག་མིང་པ་ཚོས་གྲགས་པས་སོ། །

The Afterword
to Geshe Chödrak's Dictionary

This poem, whose authorship is discussed in the preceding articles, concludes the *Brda dag ming tshig gsal ba*.

And so I would say that

In this human realm, the world of joy and sorrow,
 All human beings dream of
 Looking back from the dead,
 And struggle to leave some small legacy.
 Many here have left behind their lineage, sons or students.
 Still others have set down brilliant words and reputation.
 Some build centers for religious learning or sacred supports,
 then die.
 And see the legacy of still others: their wealth and fine estates!
 With neither wealth nor dharma, this beggar
 Has left as legacy nothing named above,
 But to cover the cost of the food he consumed,
 This small book for humankind.
 Thirteen years were spent in the busy
 Writing of this unsolicited volume.
 I am certain it holds some wee benefit for others,
 But will they praise or slam it?
 With this act of virtue,
 May I soon achieve the state of All-Seeing
 Through lifetimes of effort in proper study of
 Teachings on the five areas of knowledge.

This too is written by Geshe Chödrak, who was born in Mongolia but spent his life in Tibet, the Land of Snows.

ལ་དྲགས་ཀྱི་ཨག་བླར་དང་དེའི་རྒྱུ་ལྗོངས།

■ བསོད་ནམས་ཆོ་རིང་།

ལ

ལ་དྲགས་ཀྱི་ཨག་བླར་ནི་ ༡༩༠༠ ལོར་བོད་ཀྱི་ས་མཆོམས་
ཀྱི་ལ་དྲགས་རྒྱལ་ས་སྤྱི་ཅུ་དཔར་འབྲེམས་བྱས་པའི་རྒྱ་
རེའི་ཆགས་པར་ཞིག་ཡིན། ཨག་བླར་ནི་རྒྱ་གར་ཡུར་
རྒྱུ་རྒྱུ་དུ་ཆགས་པར་གྱི་དོན་ཡིན། ཡོངས་གྲགས་སུ་འདི་ནི་བོད་ཡིག་གི་
ཆགས་པར་ཐོག་མ་དེ་ཡིན་པར་བཤད། ལ་དྲགས་ཀྱི་ཨག་བླར་ནི་ཤོག་རོས་
བཞི་ཅན་གྱི་དབུ་མེད་ཀྱི་གཟུགས་སུ་ལྷགས་དཔར་དུ་བཏབ་པའི་ཆགས་པར་
ཞིག་ཡིན། ཆགས་པར་གྱི་ནང་དོན་ནམས་ཆོན་པ་གསུམ་དུ་བཤོས་ཡོད།
ཆོན་པ་དང་པོ་དུ་ཡུལ་སོ་སོའི་གསར་འགྱུར་དང་། ཆོན་པ་གཉིས་པར་ལ་
དྲགས་ཀྱི་གནད་གཏམ་དང་སྒྲུ་གཞས། གཞན་ཡང་ལ་དྲགས་རྒྱལ་རབས་
ཞེས་པའི་དཔེ་བཅར་ལས་ཁོལ་ཡུང་ཆོན་པ་བཅས་སུ་འདོན་བྱས་ཡོད། ཆོན་
པ་གསུམ་པ་ནི་དམིགས་བཀར་གྱིས་ཡི་ཤུའི་ཆོས་ལུགས་ཀྱི་ཆོ་བ་བརྗོད་ས་དང་
དེའི་བསྐྱགས་བྱེད་ས་ཡིན།

ཆགས་པར་འདི་གསར་གཏོད་བྱེད་མཁན་ནི་
ཕུ་རན་ཁའི་ (A.H. Francke 1870–1930)
ཟེར་བའི་འཇར་མན་རྒྱལ་ཁབ་ཀྱི་ཡི་ཤུའི་ཆོས་པ་ཞིག་
ཡིན་ཞིང་། ཁོ་ཅོ་མོ་རྩ་མཉམ་ (Moravian) ཞེས་
པའི་ཡི་ཤུའི་བྱུང་མཐའི་ཆོས་ཆོགས་ཀྱི་ཆོགས་མི་
ཞིག་ཡིན། མོ་རྩ་མཉམ་བྱུང་མཐའ་ཡི་ཁྱད་ཆོས་ནི་
ཡི་ཤུའི་ཆོས་དཔེ་རྣམས་ཡུལ་རྒྱུ་དུ་བསྐྱར་ཏེ་ཡུལ་
མི་ཆོས་རང་རྒྱུ་དུ་སྒྲིག་བྱུང་པར་བྱེད་པ་དེ་ཡིན།
དེར་བརྟེན་ ༡༨༤༣ ལོར་ལ་དྲགས་སུ་བྱུང་མཐའ་
འདིའི་ཆོས་སྒྲོ་ཐོག་མར་བྱས་པ་དང་མཉམ་དུ་ཡི་
ཤུའི་གསུང་རབ་བོད་ཡིག་ཏུ་སྐྱར་བའི་གྲ་སྒྲིག་བྱས་
པ་མ་ཟད། ལྷགས་དཔར་གྱི་དཔར་ཁང་ཞིག་ཀྱང་
བཙུགས་ཏེ་ཡི་ཤུའི་ཆོས་དང་འབྲེལ་བའི་དཔེ་ཆ་བོད་
ཡིག་ཏུ་དཔར་སྐྱར་བྱེད་འགོ་བརྩམས། མོ་རྩ་
མཉམ་བྱུང་མཐའ་ནི་ཡི་ཤུའི་གསུང་རབ་བོད་ཡིག་ཏུ་
སྐྱར་མཁན་གྱི་ཡི་ཤུའི་ཆོས་ཆོགས་ཐོག་མ་དེ་ཡིན་
པ་རེད། ཤེས་གསལ་ལྷར་ན་བོད་ཡིག་ལྷགས་
དཔར་དུ་འདེབས་མཁན་ཐོག་མ་ནི་ཡི་ཤུའི་ཆོས་པ་
ཡིན་ལ། མོ་རྩ་མཉམ་ཆོགས་ནི་སྐབས་དེར་ཡི་
ཤུའི་ཆོས་ལུགས་བོད་ཡིག་ཏུ་དཔེ་སྐྱར་བྱེད་མཁན་

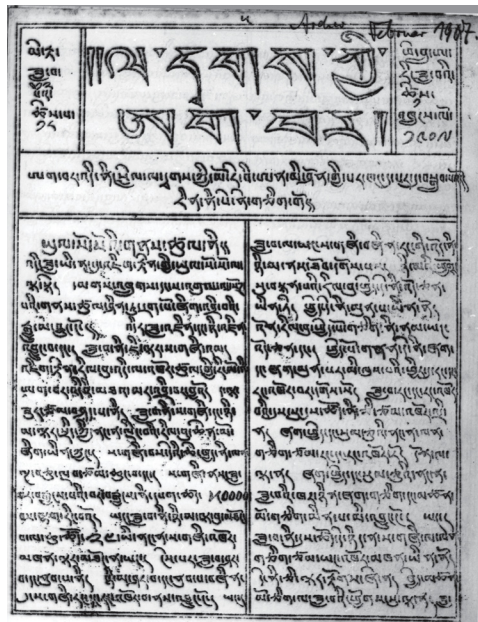
གཙོ་བོ་ཞིག་ཡིན།

ལ་དྲགས་ཀྱི་ཨག་བླར་དཔར་འབྲེམས་བྱེད་པའི་དུས་ཚོད་ནི་ ༡༩༠༠
ལོར་དབྱིན་ཇིའི་དམག་དཔུང་གིས་བོད་ཀྱི་རྒྱལ་ས་ལྷ་སར་དཔུང་འབྱུག་བྱས་
པའི་ལོ་དེར་འབེལ་ཡོད། ལྷ་ས་སྤྱོགས་བཅན་རྒྱལ་རིང་ལུགས་ཀྱི་སྒྲོ་བས་
ལྷགས་འདི་ལྷར་སྤྲུལ་སུ་ཡི་ཤུའི་ཆགས་པར་དང་དབྱིན་ཇིའི་དམག་དཔུང་
དང་བསྐྱབས་ཏེ་བོད་དུ་འཛུལ་བའི་ལྷགས་རྒྱུན་ལ་བརྟེན་ནས། རྒྱ་གར་མན་
རྒྱ་སྤྱི་གཞུང་གིས་ཀྱང་ཡི་ཤེས་ཀྱི་རྒྱུན་ནས་བོད་ཡིག་པལ་སྐྱད་ཀྱི་གསར་
འགྱུར་ཟེར་བའི་རྒྱ་བོད་ཤོན་སྐྱར་གྱི་ཆགས་པར་ཞིག་བརྟེན་ཏེ་བོད་དུ་མན་རྒྱུའི་
ལྷགས་རྒྱུན་སྤེལ་ཐབས་བྱས།

ཡིན་ནའང་ལ་དྲགས་ཀྱི་ཨག་བླར་ནི་སྐབས་དེར་དབྱིན་ཇིའི་དབང་འོག་
ཏུ་ཡོད་པའི་ལ་དྲགས་ཀྱི་ཡུལ་མི་ཆོའི་ཆེད་དུ་བརྟེན་པའི་ཆགས་པར་ཞིག་ཡིན་
པ་མ་གཏོགས། བོད་ཁམས་ཆིལ་བོར་རྒྱ་བྱུང་འབྲེམས་རྒྱུའི་དམིགས་

ཡུལ་མེད་པར་སྐྱར། ཆགས་པར་འདོན་
ཐེངས་དང་པོའི་སྐབས་སུ་བྱངས་ ༡༣༠ དཔར་
ཡོད་ནའང་། རིམ་གྱིས་དཔར་བྱངས་ ༦༠ ལ་
ཐབས་སྤྱོ། དེ་ལས་ཆགས་པར་ ༢༠ རྩ་
སྤྱི་གྲི་སྤྱོགས་སུ་བསྐྱར་ཡོད། ཆགས་པར་
འདི་ ༡༩༠༧ བར་དུ་ལ་དྲགས་ཀྱི་ཨག་བླར་ཞེས་
པའི་ཁ་ཡིག་འོག་ཏུ་དཔར་འབྲེམས་བྱས་ཡོད་ནའང་།
ཕུ་རན་ཁའི་ཡིས་ཚུ་མྱིག་གི་ལས་མཆོམས་
བཞག་པའི་རྒྱུ་ཁོ་གི་ལས་རྣམས་ཆོས་བོད་
དུ་འབྲེམས་བའི་བའི་ཆེད་དུ་དམིགས་པ་ཡིན་ནམ་
ཆགས་པར་གྱི་མིང་ལས་ཡུར་རྒྱུའི་ཆོག་ཨག་པར་
ཞེས་པ་དོར་ནས་ལ་དྲགས་པོ་ཉ་བསྐྱར་ཏེ་བོད་
ཉམས་རྩོད་དུ་བཏང་ཡོད། ཡིན་ནའང་ལོ་
གཅིག་ལས་མ་འགོར་བར་ ༡༩༠༤ ལོར་ཆགས་
པར་འདོན་མཆོམས་ཆད་འདུག

ཆགས་པར་འདིའི་ལྷགས་རྒྱུན་འོག་
ཏུ་ ༡༩༢༣ ལོར་ཡི་ཤུའི་ཆོས་པ་ཁུ་རུ་མཐར་
སྤྱིན་གྱིས་རྒྱ་གར་ཀ་སློན་སྐྱག་ཏུ་ཡུལ་སྤྱོགས་
སོ་སོའི་གསར་འགྱུར་མེ་འོང་ཞེས་པའི་ཆགས་
པར་གྲགས་ཅན་དེ་དཔར་འབྲེམས་བྱེད་འགོ་

ལ་དྲགས་ཀྱི་ཨག་བླར་ཞེས་པའི་ཆགས་པར་
གྱི་འདུལ་པར་འདི་འཇར་མན་གྱི་སྤྱིར་ཡིན་གྲོང་
བྱིར་ན་ཡོད་པའི་མངའ་སྡེ་དཔེ་མཛོད་ཁང་གི་
མཁའ་དབང་ Harmut Walravens ལགས་
གྱིས་མཁོ་འདོན་གནང་བར་ཐུགས་རྒྱུ་ཆེ།

བཅུ་མཐའ་ཡོད། ཁུ་རུ་མཐའ་ཕྱིན་ནི་ལ་དུགས་ཨག་བྱར་དཔར་འབྲེམས་ཀྱི་བྱེད་མཁུ་མོ་རྩ་མཛུ་ཆོས་ཆོགས་ཀྱིས་ལ་དུགས་ཁུ་རུ་གསོ་སྦྲོང་བྱས་ཏེ། དེའི་ཆོགས་མིར་ཁྱུར་ནང་། ༡༩༢༠ ལོར་ཁོང་ཀློན་སྤྱད་ཀྱི་གནས་སྤོར་གྱིས་དེར་སོག་ཏེ་ལན་ཆོས་ཆོགས་ཀྱི་ (the Church of Scotland) རོགས་རམ་འོག་ཏུ་གསར་འགྱུར་མེ་ལོང་གི་ཚུལ་སྒྲིག་བྱེད་པའི་འགན་ལུང་། གསར་འགྱུར་མེ་ལོང་བཏོན་ནས་ལོ་གཉིས་མ་འགོར་བར་མོ་རྩ་མཛུ་ཆོས་ཆོགས་ཀྱིས་ལ་དུགས་ཨག་བྱར་སྤྱད་གསོའི་ཚུལ་དུ་གྱུ་ཡང་ཨག་བྱར་ཟེར་བ་ཞིག་ལ་དུགས་གྱེ་ཡང་དུ་དཔར་འབྲེམས་བྱས་ཏེ། ༡༩༢༡ བར་དུ་རྒྱུན་སྦྲོང་བྱས། དུས་རབས་སྔོན་མའི་སྤོང་གྱི་ཤོད་ཡིག་གི་ཆོགས་པར་ནམས་འདི་ལྟར་གཅིག་ལ་གཅིག་འབྲེལ་གྱིས་པན་རྒྱན་ལྷགས་རྒྱུ་ཟབ་མོ་བྱུང་ཡོད།

ཡེ་ཤུའི་ཆོགས་པར་འདི་དག་ཆོས་ལུགས་དྲིལ་བསྐྱབས་བྱེད་པའི་ལག་ཁྲལ་སྤྱད་ཡིན་པ་བསྟོན་དུ་མེད། ཡིན་ནའང་ཡིག་ཆོགས་ཁོད་དུ་ཉར་བའི་ཆོགས་པར་འདི་དག་ལ་སྐུར་ཞིབ་བྱས་ཆོ་དེ་ལ་བྱང་ཆོས་གཞན་ཡང་ཡོད། མི་སྐོར་ཞིག་གིས་དེར་སྐབས་ལ་དུགས་ཨག་བྱར་གྱི་རིན་ཐང་ནི་སྤྱད་ཡིག་གི་བྱང་ཆོས་ཀྱི་ཐོག་ནས་བཤད་ཀྱི་ཡོད། ལ་དུགས་ཨག་བྱར་གྱི་ཚོམ་སྒྲིག་པ་ལྷ་རན་ཁི་ནི་ ༡༨༩༦ ལྟེ་དགྲུང་ལོ་ཉི་ཤུ་ཙམ་དུ་གྱི་ཐོག་ནས་ལ་དུགས་སུ་ཆོས་སྤེལ་དུ་འབྱོར། སྐབས་དེར་མོ་རྩ་མཛུ་ཆོས་ཆོགས་ཀྱིས་ཡེ་ཤུའི་གསུང་རབ་ཤོད་ཡིག་ཏུ་རྒྱུར་སྤངས་ཀྱི་ཐད་ལ་བསམ་ཚུལ་སྐྱོ་ཆོགས་བྱུང་ཡོད། ལྷ་རན་ཁི་ཡིས་ཐོག་མར་ཤོད་ཁམས་ཡོངས་སུ་གཅིག་གྱུར་གྱིས་གོ་བདེ་བའི་ཆེད་དུ་ཤོད་ཀྱི་ཆོས་སྤྱད་དུ་སྤྱར་དགོས་པའི་བསམ་ཚུལ་ལ་བྱུང་སྐྱོར་བྱས་ནང་། རིམ་གྱིས་ཁོས་ལ་དུགས་ཀྱི་མི་མེར་ཕལ་ཆེ་བས་ནང་པའི་ཆོས་དཔེ་རྣམས་ཁ་འདྲོན་དགོས་ཀྱི་ཆེད་དུ་ནི་ཙམ་གྱི་ལྟ་བུ་ཞིག་ལས་གོ་བ་ལོན་དག་འབ་མཐོང་སྟེ། ཤོད་སྤྱི་ལ་བྱུང་པའི་ཆོས་སྤྱད་ཀྱི་བསམ་སྒྲུབ་དོར་ནས་ལ་དུགས་ཀྱི་ཁ་སྤྱད་གཙོ་བོར་བཟུང་། ལ་དུགས་ཀྱི་ཨག་བྱར་ནི་འདི་ལྟར་ཤོད་ཀྱི་སྤྱད་དང་ཡིག་འབྲེལ་བ་ལ་ཞིབ་འཇུག་བྱས་པའི་བརྒྱུད་རིམ་ཁོད་ནས་གསར་གཏོད་བྱས་པའི་ཕལ་སྤྱད་ཀྱི་སྤྱོད་ཤོད་ཐོག་ཡིན།

ལ་དུགས་ཀྱི་ཨག་བྱར་ལ་ནང་ཆོས་ཀྱི་རྣམ་པ་མི་མངོན་པའི་ཆེད་དུ། ཆོགས་པར་འདི་ཉིད་དབུ་ཅན་གྱི་ཆོས་དཔེ་ཕལ་ཆེ་བ་དང་མི་འདྲ་བར་དབུ་མེད་ཀྱི་ཡིག་གཟུགས་སུ་དཔར་འདེབས་བྱས་པ་མ་ཟད། ཆོས་སྤྱད་མི་འབྲེས་པའི་ལ་དུགས་ཀྱི་བྲིས་པ་ཆོད་ངག་རྒྱུན་ནི་ཡོད་པའི་གནའ་གཏམ་དང་། ལྷ་གཞས། རྒྱལ་རབས་བཅས་སྤྱོད་ཀྱི་མིས་ཆོགས་པར་དུ་སྤྱད་འདྲོན་བྱས། གསར་འགྱུར་གྱི་བརྗོད་བྱ་ལ་བྲིས་ཀྱི་འབྲུ་རིགས་ཀྱི་རིན་གོང་དང་། ཁོང་གི་རྒྱ་འབྲོག་གི་སྤོར་བཅས་གཙོ་བོ་འཛིག་རྟེན་བྲིས་པའི་འཛོ་བ་དང་འབྲེལ་བའི་གནས་ཚུལ་འབྲུར་འདྲོན་བྱས་ཡོད། ཆོགས་པར་གྱི་ཆོད་ཆོག་གི་ཆུན་ཀྱང་ཆོགས་པར་ལ་ཨག་བྱར་དང་། ཁྲོས་ལ་བྲུང་། ཉན་རྟོག་པ་ལ་ཤོ་ཡིས་སམ་ཞེས་ལ་དུགས་ཀྱི་ཡུལ་མི་ཆོད་ཁ་སྤྱད་དུ་འཇགས་པའི་ཡུར་དུ་དང་དབྱིན་སྤྱད་ཀྱི་ཐ་སྤྱད་མོར་འཛོགས་བྱས་ཤིང་།

ལམ་སྤོལ་འདི་རྗེས་ནས་གྱེ་ཡང་ཨག་བྱར་གྱིས་ཀྱང་རྒྱུན་འཛིན་བྱས་ཡོད། དེར་བརྟེན་ཁ་ཤས་ཀྱི་བསམ་པར་ལ་དུགས་ཨག་བྱར་གྱིས་སྐབས་དེར་ཤོད་ཀྱི་ཡི་གེ་ལ་ནང་པའི་ཆོས་ཡིག་དང་གཞུང་གི་བྲིས་ཡིག་གི་རྣམ་པ་ཅན་ལས་བེད་སྤྱོད་མེད་པའི་གནས་སྤོངས་ལ་གདོང་ལེན་བྱས་པ་མ་ཟད། ད་དུང་དེང་སང་ཤོད་སྤྱི་ནང་གཉིས་ཀར་བཏོ་སྤྱོད་བྱེད་བཞིན་པའི་ཤོད་ཀྱི་ཐ་སྤྱད་གཅིག་གྱུར་དང་། སྤྱི་སྤྱད་དང་ཕལ་སྤྱད་ཀྱི་འགལ་བ་བཅས་ལ་ལོ་བརྒྱ་ལྷག་གི་གོང་ནས་བསམ་ཞིབ་དང་ཉམས་ལེན་བྱས་ཡོད་པར་བསམ།

མཁས་དབང་དགོ་འདུན་ཆོས་འཕེལ་གྱིས་དཔེ་དཀར་དུ་“རང་རེ་རྣམས་རི་སྤྱད་བསྐྱར་བཅས་ཀྱི་ཐ་སྤྱད་དང་ཆོས་སྤྱད་ལ་ཆ་འཛོག་བྱེད་པ་དེ་སྤྱད་དུ་ཤོད་ཡུལ་ཡོངས་རྫོགས་ཀྱི་སྤྱད་རིགས་ཀྱང་གཅིག་ཏུ་གནས་པ་ཡིན”མོད། ཡིན་ནའང་དེང་སང་“མཐའ་མི”འགའ་ཞིག་གིས་སྤྱད་བར་གང་ཤེས་གྱིས་ཕལ་སྤྱད་ཀྱི་སྤྱད་མཛོད་དང་སྤྱོད་ཀྱིས་བསམ་སྤེབ་པའི་སྤོལ་རན་ཞིག་དང་བཞིན་པ་འདི་འདྲའི་སྤྱོད་ཀྱིས་ལ་ཐམས་ཅད་ཀྱིས་བག་ཟོན་དགོས་བྱེད་དགོས་ཞེས་གསུངས་པ་འདྲ་། སྐབས་དེར་མོ་རྩ་མཛུ་ཆོས་ཆོགས་ཀྱིས་ཉིམ་ལ་ཡའི་རི་རྒྱུད་དུ་ཕལ་སྤྱད་གཙོ་བོར་བཟུང་སྤྱོད་ཆོག་མཛོད་དང་ཆོགས་པར་། དཔེ་དཔེ་བཅས་དཔར་སྤྱད་དང་འབྲེམས་སྤེལ་རྒྱ་ཆེན་པོ་བྱེད་ཀྱི་ཡོད་པ་དེ་ལ་ཟེར་གྱི་མེད་དམ་སྟེ། ལ་དུགས་ཨག་བྱར་ནི་འདི་ལྟར་ཡུལ་གྱི་བྲག་པ་ཅན་མ་གཏོགས། ཤོད་ཁམས་ཤིལ་པོས་གོ་བདེ་ཞིང་བྱུང་བའི་རེ་བ་ཐོག་མ་ནས་བཅངས་མེད།

ལྷ་རན་ཁའི་ཡིས་ཁོང་གི་ཆོགས་པར་གྱི་སྤོར་ལ་ཆོག་ཐོ་གོད་པ་གཞིར་བཟུང་ན། ༡༩༠༠ ལོར་དབྱིན་ཇིས་ཤོད་ལ་བཅན་འཇུག་བྱེད་སྐབས། ཤོད་དམག་གི་བྱིན་རྒྱལ་ཅན་གྱི་མཆོན་སྤྱད་གིས་དབྱིན་དམག་གི་མདུན་ཁ་འགོག་མི་བྱུང་པའི་གསར་འགྱུར་སྤེལ་བ་ན། སྤྱོད་པ་ཤོ་ཆོས་ཐོག་མར་གནས་ཚུལ་འདི་བདེན་མི་སྤྱད་པའི་ཐེ་ཆོས་བྱེད། ཡིན་ནའང་རྗེས་སུ་ཁོང་ཆོས་ཤོད་ཀྱི་བཟུང་དམག་རྣམས་མིམ་ལ་རུ་དངོས་སུ་མཐོང་བ་ན་ཆོགས་པར་ལ་ཡིད་ཆེས་རིམ་བཞག་དུ་མོང་ཞེས་བཤད།

ལ་དུགས་ཀྱི་ཨག་བྱར་ནི་མཐར་གཏུགས་ན་ཤོད་མི་རྣམས་ཡེ་ཤུའི་ཆོས་འོག་ཏུ་འགྲུག་པའི་ཆེད་དུ་གསར་གཏོད་བྱས་པའི་ཆོས་ལུགས་ཀྱི་ལག་ཆ་གསར་བ་ཞིག་ཡིན་ནོ། ■ ■

མཆན། ཚོམ་ཡིག་འདི་འབྲི་བར་སྐྱེ་ཞབས་འཛོན་ བཱ་རེ་ (John Bray) ལགས་ཀྱིས་ལོ་མང་གོང་ནས་ལ་དུགས་ཨག་བྱར་གྱི་དོ་བཤུས་དང་ཁོང་གིས་བྲིས་པའི་ཚོམ་ཡིག་ཁག་ཅིག་བཅས་མཁོ་འདྲོན་གནང་བར་བྱགས་རྗེ་ཞུ།

བཤོད་རྣམས་ཆོ་རིང་ནི་ཨ་མ་དོ་རེབ་གོང་ནས་ཡིན། འདས་པའི་ལོ་དོ་བརྒྱའི་རིང་ལ་ཤོད་ཡིག་གི་གསར་འགྱུར་གྱི་བྱ་བ་བསྐྱབས། ད་ལོ་ལོན་ཏོན་སྤོབ་བྲུ་ཆེན་མོའི་ཤར་སྤྱོད་དང་མི་སྤྱོད་སྤོབ་བྲུའི་མིའི་རིག་པ་སྤྱོད་ཆེན་ནས་མཐར་ཕྱིན།

རྒྱལ་ཕྱོགས་ཀྱི་རྟོག་བཟུང་། བརྒྱུ་མཐུས་ཆོས་ཀྱི་ནང་གི་བོད་ཀྱི་ འཕུལ་སྐྱེད་གི་འབྱུང་ཁུངས།

■ རབ་སྐྱོན་པ་སྟེ་ནས།

“བོད་དམ། བོད་ཡོད་དམ།” དེ་ལོས་ཡོད།
དུས་ཀྱི་རུས་པ། ཤོ་གྲངས་ ༡༣༡ ལས་བྱེད་པ།

Origins of the 'Tibet Myth' in Western Fiction

■ Ramon N. Prats

"Tibet? Does Tibet exist?" But of course it must.
K.A. Goonan, *The Bones of Time*. New York: Tor,
1996, p. 151

༡༩༩༩ ལོར་སྐབས་མགོན་ཏུ་ལའི་སྐུ་མ་ལ་ནོ་སྤེལ་ཞི་བདེའི་
གཟེངས་རྟགས་ཕྱུལ་བ་དེས་ཆོས་ཀྱི་དབྱེ་འབྲེན་དེ་འཛིན་
རྟོག་ཁྱོན་ཡོངས་ཀྱི་འཆོ་མེད་ཞི་བདེ་མཆོན་བྱེད་དུ་གྱུར་ཅིང་།
ཁོང་གི་མཆོན་སྟེན་གྲགས་ཀྱི་སྤྱི་ཁོངས་སུ་ཡང་ཅེར་སྤེལ་གྱི་འཛིན་
རྟོག་ཁྱོན་ཡོངས་ནས་བོད་ལ་ཤེས་རྟོགས་འབར། དེའི་དབང་གིས་རྒྱལ་
ཕྱོགས་ཀྱི་ཁབ་དག་ཏུ་བོད་ལ་སྐྱ་སྐྱེད་གི་འཕུལ་སྐྱེད་དེ་བསམ་ཡུལ་ལས་
འདས་པར་འཕེལ། ལོ་བརྒྱའི་ནང་ལ། རྒྱལ་སྤྱིའི་ཁོངས་སུ་སྟོག་བརྟན་
བཟོ་བྲལ་དག་གིས་ “བོད་” ཅེས་པ་ལ་མིང་གིས་འབྲེལ་ཡང་དོན་གྱིས་འབྲེལ་
མི་འབྲེལ་གྱི་སྟོག་བརྟན་བརྒྱུ་ལྷན་བཟོས་ཡོད། དཔེར་ན་སྐུ་མ་ལ་ནོ་
ལེ་ལེ་མི་ (Bernardo Bertolucci) ཡི་ “སངས་རྒྱལ་རྒྱུད་རྒྱུད་” (*Little
Buddha*, 1993) དང་། བཞུང་བཞག་ཨང་ལོ་དོ་ (Jean-Jacques
Annaud) ཀྱི་ “བོད་དུ་ལོ་བདུན་” (*Seven Years in Tibet*, 1997)
མར་ཁེན་སི་ཀོར་སི་བཟེ་ (Martin Scorsese) ཡི་ “སྐུ་མ་ལ་ནོ་”
(*Kundun*, 1997) བཅས་སྐུ་མ་ལ་ནོ་ལས་ཕྱི་མ་ཕྱི་མ་བོད་ཀྱི་རང་བཞིན་
གསལ་བའི་སྟོག་བརྟན་ཐོན་ཡོད། དེའི་ཁར་རྟོག་བཟུང་སྐྱེད་ཅོད་ཀྱི་ཕྱིར་
བ་རིང་མོ་ཞིག་གིས་ཀྱང་བོད་ཉི་ཆོ་བཞིག་འཛིན་རྟོག་ལ་སྐུ་མ་ལས་ཀྱང་ཤེས་
རྟོགས་རྒྱ་ཆེར་སྤེལ། ༡༩༩༩ ལོར་བོད་ཀྱི་དར་སོ་ (Tibet fashion)
ལ་འགྱུར་བ་ཏུ་ཅང་ཆེན་པོ་ཞིག་གྱུར། དེ་ཡང་བོད་པ་དགྲུང་བབ་དར་མ་
གཉིས་ཏེ། མཁུན་བཙུན་ལོ་རྒྱུ་ལས་མཆོན་གཞན་རྫོང་གསར་མཁུན་བཙུན་

The awarding of the Nobel Peace Prize to the Dalai Lama in 1989 elevated the Tibetan charismatic leader to a worldwide symbol of nonviolence, marking the apex of his international fame and making the whole world utterly aware of Tibet at large. In consequence, the manifestations of the Western world's mythical view of the Land of Snows registered a spectacular growth. In ten years, over a dozen fiction movies featuring topics loosely labeled “Tibetan” were produced by the international film industry, starting with Bernardo Bertolucci's *Little Buddha* (1993), Jean-Jacques Annaud's *Seven Years in Tibet* (1997), and Martin Scorsese's *Kundun* (1997), in an escalation of Tibetanization. In addition, a long string of fictionalized accounts contributed to further the popularity of a virtual Tibet. The “Tibet fashion” would come, though, to a paradigmatic change in 1999, when two middle-aged Tibetans, Khyentse Norbu, alias Dzongsar Khyentse Rinpoche, and Jamyang Norbu,¹ adopted two of the most cherished creations of Western civilization—soccer, the most widespread sport in the world, and Sherlock Holmes, the most proverbial of detectives—in order to Tibetanize and restore them to the Western audience.

རིན་པོ་ཆེ་དང་། འཇམ་དབྱངས་ནོར་བུ་
གཉིས་ནས་རུབ་ཕྱོགས་ཀྱི་ཁབ་ཀྱི་ཕྱོལ་
ཀྱུན་དུ་ཆེས་དགའ་སྐྱོད་ཐུང་པའི་གསར་བྱུང་
བྱ་དངོས་གཉིས་ — འཇམ་གླིང་ལ་ཁྱབ་
བརྒལ་ཆེས་ཆེ་བའི་ལུས་ཅེད་རྒྱུ་སྤྲོད་དང་།
ཆེས་ཡོངས་གྲགས་ཀྱི་གསར་ཉེས་པ་ཤེར་
ལོག་ཉོམ་སི་ — བོད་མདོག་ཏུ་བསྐྱུར་
ནས་རུབ་ཕྱོགས་པའི་གློག་པ་པོ་ལ་ཡང་སྐྱུར་
འབུལ་ཆེད་གསར་ཅོམ་གྱི་བརྗོད་གཞིར་
གྱུར་ཤ། ཁོང་གཉིས་ནས་རང་རང་ས་ནས་
གློག་བརྟན་ཞིག་ — ཐོར་བ (The Cup)།
[འབྲུག་ཡུལ་དང་ཨོ་སི་ཇི་ཡ་གཉིས་ནས་
མཉམ་འབྲེལ་གྱིས་བཟོས་པ།] འབྲེལ་བྱིད་
དང་སྐྱུར་ཅོམ་ཞིག་ — ཤེར་ལོག་ཉོམ་
སིའི་དཀྱིལ་འཁོར། (ཐི་ལི) — ཅོམ་འབྲི་

བྱས། བརྩམས་ཆོས་འདི་གཉིས་ཀྱིས་རུབ་
ཕྱོགས་པའི་བོད་ཀྱི་འཕྲུལ་སྐྱུང་དེ་དགྲོགས་མཚམས་ཆེན་པོ་ཞིག་ལ་བསྐྱུལ།
སྐུལ་གྱིས་རང་གི་མཁུག་མ་རང་གིས་ཟ་བ་བཞིན། རུབ་ཕྱོགས་པའི་བོད་ཀྱི་
འཕྲུལ་སྐྱུང་དེ་ཡང་ཅེར་སྤྲེལ་ཤིང་། ད་ནི་སྤྱི་ཇི་མེད་པའི་སློ་ནས་འཕྲུལ་
སྐྱུང་དེ་ཉམས་འགོ་ཚུགས་ཡོད་དོ།

རུབ་ཕྱོགས་པ་ནམས་བོད་ལ་འཕྲུལ་སྐྱུང་སྤྱིས་པ་དེ་ལོ་རྒྱུ་མང་པོའི་
སློན་ལ་གཏུགས་ཐུབ། མར་ཁི་པོ་ལོ་(1254-1324)ཡི་སྐད་གྲགས་ཅན་
གྱི་ “འཇམ་གླིང་རྒྱུས་བཤད།” ཟེར་བ་དེའི་ནང་གི་བོད་ཀྱི་སློར་ལ་བྲིས་ཡོད་
པ་དེ་ནས་རྒྱ་ཆེན་ཆགས་ཡོད་ན་ཡང་། དུས་རབས་བཅུ་བཞི་ནས་བོད་ཀྱི་ས་
ཐོག་ལ་གོ་མ་པ་དངོས་སུ་སློན་པར་ཆོད་མཁན་གྱི་ཡི་ཤུའི་ཆོས་ལུགས་སྤེལ་
མཁན་ནམས་ཀྱིས་བོད་ལ་བསྐྱོད་གཏམ་དང་སྐྱན་སིང་དག་སྤེལ་བའི་རྒྱུ་སྤྲོད་
བོད་ཀྱི་འཕྲུལ་སྐྱུང་དང་འགོ་ཚུགས་པར་མངོན། ཡིན་ན་ཡང་འདི་སློར་
གྱི་བརྩམས་ཆོས་སྤེལ་མཁན་ནི་དུས་རབས་བཅུ་དགུའི་སྤྱི་དང་དུས་རབས་
ཉི་ཤུའི་སློད་ལ་བོད་ལ་བརྟེན་ཐུབ་པའི་ལྗོངས་རྒྱ་བ་དང་། གསར་ལས་པ།
མཁས་པ། ཆོས་པ་སོགས་ལས་ཉུང་ཉུང་ཞིག་མ་གཏོགས་བྱུང་མེད།
དུས་རྒྱུན་དུ་གསར་བྱུང་བྱུང་། རྒྱ་འཕྲུལ་ཅན། གསར་བ་སློག་གྲུ།
ཞི་བ། བཀའ་རྒྱ་ཐེབས་པ། ཁེར་རྒྱུ་དུ་ལུས་པ་སོགས་ཀྱི་གྲས་སུ་འཛོལ་
པའི་བོད་ཀྱི་ཡུལ་ཁམས་དང་། རིག་གནས། སློལ་རྒྱུན་ལ་བོད་གསལ་གྱི་
སི་འདི་རིགས་ཀྱིས་དུས་ལུན་བྱུང་དུའི་ནང་ལ་མི་མང་པོའི་དོ་སྣང་བྱུང་ས་པར་
གྱུར།

བརྩམས་ཆོས་དེའི་འབྲས་བྱུང་བོད་ཀྱི་སློར་ལ་ལྷ་བ་དམིགས་བསལ་

གློག་བརྟན་གནམ་སའི་འབྲེལ་མཚམས་ཡལ་བར་གྱུར་བ་ཞེས་པའི་ཤར་གྱི་རི་ལའི་འཆར་གཞིའི་རི་མོ།

Shangri-La, from the story-board of the film *Lost Horizon*.
(www.spiritone.com/~dlevine/art/shangrila.html)

They did so by means of a film—*The Cup* (a Bhutan–Australia co-production)—and a novel —*The Mandala of Sherlock Holmes* (Delhi)—which they directed and wrote respectively. Both pieces mark a significant turning point in this story. Like the snake that consumes its own tail, the Western myth of Tibet had reached its climax, to enter a phase of inexorable decline.

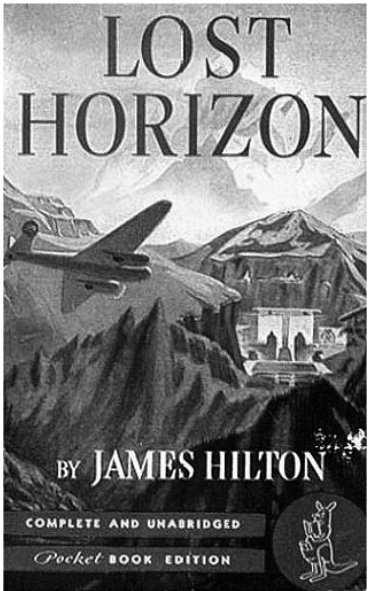
The fascination of the West with Tibet goes far back in time. It could have stemmed from Marco Polo's (1254–1324) fabulous account of "Tebet" in his legendary *Description of the World*, but most probably it started to develop in the aftermath of the narratives and reports of the Catholic missionaries who allegedly set foot in Tibet since the fourteenth century. Yet, it was the works written by a handful of late-nineteenth and early-twentieth century explorers, secret agents, scholars, spiritual seekers, late missionaries, etc., who succeeded in reaching Tibet, that actually prompted the open curiosity of the wide public for that land, culture, and traditions, which were often characterized as secret (when not secretive), magic, mysterious, sacred, peaceful, forbidden, secluded, hostile.... That literary outcome would decisively contribute to constructing a peculiar view of Tibet, an archetype of sorts that entered the Western

ཅན་ཞིག་ཤར་མར་གྲུབ་ཅིང་། བོད་ཀྱི་མ་དབྱིབས་ཤིག་རྒྱབ་སྟོན་པ་རྣམས་ཀྱི་སྤིང་ལ་ཞུགས་ཡོད་དོ། ལྷག་པར་དུ་དེས་བོད་པའི་སྒོར་ལ་ཆོར་སྒྲུང་དམིགས་བསལ་བ་ཞིག་སྤྲིས་སུ་བཅུག་ཡོད། ཡུལ་སྒོར་པ་མང་པོ་ཞིག་ལ་མཚོན་ན། བོད་པ་ནི་ “རང་བྱུང་ཁམས་རྩུབ་པོ་དང་ཡུལ་སྲོལ་མཚར་སྒྲུང་ཅན་གྱི་དགའ་རིལ་རིལ་དང་། བག་ཕེབས་པའི་མི་དམངས་” (༡༩༢༩ ལོར་ལོན་ཤོན་ལ་དཔེ་སྤྲུག་བྱས་པའི་ D. Macdonald ཡི་སྒྲ་མའི་ཞིང་ཁམས་།) ཅུམ་མ་ཡིན་པར། ཆོས་ཀྱི་ཉམས་ལེན་ལ་ཅེ་གཅིག་ཏུ་གཞོལ་བའི་དཔེ་གཞི་གསོན་པོ་ཞིག་དང་། ཆོས་ལུལ་དུ་བྱུང་བའི་ཆོས་པའི་མི་དམངས་ཤིག་ཡིན། ཕལ་ཆེར་བོད་མི་རེ་རེ་ཆོས་པ་རྣམས་ལ་ཡིན་པར་ཆ་འཇོག་བྱེད་ཅིང་། ཐར་སྒོམ་ཆེན་དུ་ངོས་འཛིན་བྱེད། བྲ་རྒྱུང་རེ་རེ་ཡང་བྱམས་བརྩེ་དང་ཤེས་རབ་ཀྱི་བདག་ཉིད་སྒྲ་མ་ལྟ་བུ་རེ་ཡིན། སྒྲ་མ་མང་ཆེ་བ་འཇིག་རྟེན་ལས་བཞུལ་བའམ་ཁོང་ཆོར་རྩུ་འཕུལ་གྱི་སྒྲོ་བས་དང་ལྷན། རྒྱན་འབྲམས་ཀྱི་བསམ་ཚུལ་འདི་དུལ་འཛིན་བར་དུ་གནས་ཡོད། མདོར་ན་བོད་པའི་ཅི་ཞིག་ཡིན་ན་ཡང་ཕལ་ཆེ་བ་འཇིག་རྟེན་གྱི་གྲགས་ཆོད་ལས་བཞུལ་བ་ཞིག་ལ་ཆ་འཇོག་བྱེད།

ཆོས་སྒྲ་བའི་བོད་པ་རྟོག་བཟོའི་མི་སྒྲ་ — བདེན་ཉམས་ཤོར་ཡང་མི་རྣམས་དགའ་ས་ཞིག་ནི་Rudyard Kipling གྱིས་བརྩམས་པའི་གྲགས་ཅན་གཏམ་རྒྱུད་ཁྲིམ་གྱི་ Teshoo སྒྲ་མ་ (༡༩༩༤ ལོར་ལོན་ཤོན་ལ་དཔེ་སྤྲུག་བྱས་།) ཟེར་བ་དེ་ལས་ཡོངས་སུ་གྲགས། ཡིན་ན་ཡང་རྟོག་བཟོའི་བོད་པ་བརྗོད་བྱ་བྱས་ཏེ་ཉོ་མཁན་ཆོས་མང་བའི་དེབ་ནི་ཡང་དབྱིན་ལན་གྱི་ཚུ་པ་པ་པོ་ཡིན་པ་ James Hilton ཟེར་བས་བརྩམས་པའི་ “གནམ་སའི་འབྲེལ་མཚམས་ཡལ་བར་གྱུར་བ།” (1933 ལོར་ལོན་ཤོན་ལ་དཔེ་སྤྲུག་བྱས་།) ཟེར་བ་དེ་ཡིན། ང་ཆོས་སྒྲུང་འདིའི་ནང་གི་ཤར་གི་རིལ་ (Shangri-La) (སྒྲུང་པ་བོད་ཀྱི་ “ཆེ་འོད་སྟོན་པོའི་ལྗོངས་” ཟེར་བར་གཤམ་པའི་དགོན་པ་ཞིག་གི་མིང་།) ཟེར་བ་འདིའི་འབྱུང་ཁུངས་མི་ཤེས་ཀྱང་། ཚུ་མ་པ་པོ་དེས་ཤམ་གྱི་ལའི་སྒོར་ལ་ཤེས་རྟོགས་བྱུང་ཞིང་དེས་སྒོ་སྒོ་བྱེ་བ་ཡིན་ལས་ཆེ། (ཤམ་གྱི་ལ་དང་ཤར་གི་རིལ་གཉིས་སྒྲ་ཉེ་ཡིན་པ་ལ་ཐུགས་སྒྲུང་གནང་རོགས་།) ཤམ་གྱི་ལ་ནི་སངས་རྒྱུ་ཆོས་ལུགས་ཀྱི་སྤྲུགས་ལམ་གྱི་ཡིད་སྤུལ་གྱི་དག་ཞིང་ཞིག་ཡིན་ཅིང་། ལྷ་སྤྱུབ་སྤྱིད་སྤྱུག་གི་མ་ཡུམ་སྒོའ་བྲ་ (1875 ལོར་གོང་བྱུང་ནི་ལྟ་བུ་ཏུ་བཅུགས་།) གསལ་འཇུགས་གནང་མཁན་ར་ཤི་ཡ་ཡི་སྤྱིས་དམན་ Helena Blavatsky ཟེར་བའི་གོ་དོན་སྟོན་གྱུར་གྱི་བརྩམས་ཆོས་དག་ཏུ་བཞག་ཡོད། དེ་ནས་ར་ཤི་ཡ་ཡི་རི་མོ་པ་བསྤྲུགས་བརྗོད་ཆོད་མཐོན་པོ་ཐོབ་པ་ Nicholas Roerich (ཁོང་གི་འགྲེམས་སྟོན་ཁང་གོང་བྱུང་བྱུང་ནི་ལྟ་བུ་ཡོག་ལ་ ༡༩༢༢ ལོར་སྒོ་འབྱེད་བྱས་།) གིས་རང་གི་རི་མོ་དང་དཔེ་དཔར་དག་ཏུ་བྲིས། དུས་རབས་གོང་མའི་ལོ་རབས་སུ་མ་ཅུའི་ནང་གི་དཔལ་འབྱོར་ཉམས་ཉེས་ཆེན་པོའི་སྤྲུགས་སུ། “གནམ་སའི་འབྲེལ་མཚམས་ཡལ་བར་གྱུར་བ་” ཟེར་བ་དེས་འགྲོ་བ་མི་རྣམས་ཆོ་རིང་ལོ་བརྒྱ་དང་ཞི་བདེ་བག་ཕེབས་བཅས་ཀྱི་ཡོན་

soul. In particular, it fostered a special perception of the Tibetan people. For many travelers, Tibetans were not just a "cheerful, happy-go-lucky people of hardy nature and curious customs" (D. Macdonald, *The Land of the Lama*, London 1929), but the living paradigm of the committed religious practitioner: the homo religiosus par excellence. Almost every Tibetan was envisaged as a deeply religious person, or even an expert meditator, and every monk as a compassionate and wise lama. Lamas, were considered to be typically endowed with paranormal or magical powers—clichés that have partially survived to this day. All in all, nearly everything Tibetan was considered beyond normal standards.

The earliest Tibetan character—a likeable one, albeit much distorted—popularized by fiction is the Teshoo Lama of *Kim* (London 1898), Rudyard Kipling's celebrated adventure tale. Nevertheless, the honor of being the first bestseller on pseudo-Tibetan themes goes to *Lost Horizon* (London 1933) of James Hilton, another British writer. We do not know the genesis of Hilton's *Shangri-La* (a "lamasery" hidden in the Blue Moon Valley of the Tibetan plateau), but it is likely that he had come to know about and was inspired by Shambhala (note the similarity of this name with Shangri-La), the mythical realm of Tantric Buddhism that had been described in the esoteric writings of the Russian Helena Blavatsky, the alma mater of the Theosophical Society

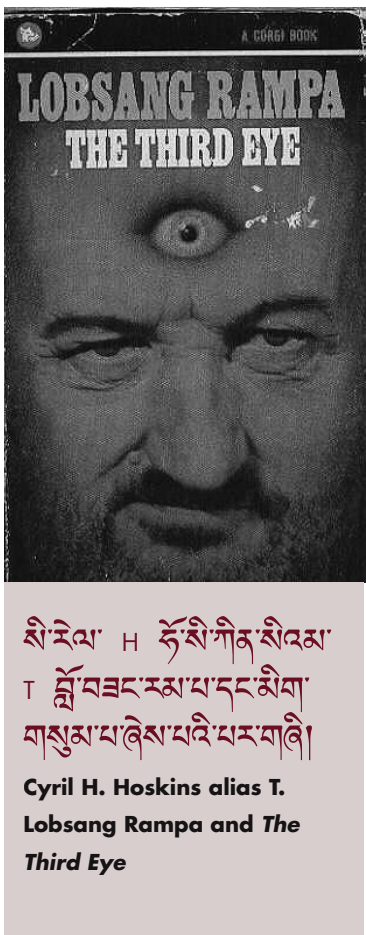

གནམ་སའི་འབྲེལ་མཚམས་ཡལ་བར་གྱུར་ཞེས་པའི་དེབ་རྒྱུད་པར་གཞི།

Cover of a pocket book edition of *Lost Horizon*. (www.noosphere.com/showcase/pocket.htm)

ཏན་དང་ལྷན་པའི་འཇིག་རྟེན་གྱི་རི་མོ་ཞིག་མངོན་པར་བྱས་ཡོད་པས་མི་རྣམས་
 གྱི་ཡིད་མེས་ས་དབང་མེད་དུ་བཀྲུག་སྟེ་བརྩམས་སྐྱུང་དེ་ལས་སྟོངས་ཆེན་པོ་
 བྱུང་། འདི་ནི་དེབ་དཀྱུས་མའི་ལུགས་སུ་དཔེ་སྐྱུན་བྱས་པ་ཆེས་ཐོག་མ་
 ཡིན་པ་དང་། དེ་དཔེ་སྐྱུན་བྱས་ནས་ལོ་བཞི་ཙམ་ལས་མ་འགོར་བའི་རྩེས་ལ་
 སྐྱུང་ཚུལ་དེ་དང་མིན་གཅིག་པའི་སྟོག་བརྟན་——ཕ་རན་ཁི་ ཁབ་ར་ཡིས་
 འཁྲབ་ཁྲིད་བྱས་ཏེ་ཨོ་སི་ཀ་ཡི་བྱ་དགའ་རྣམས་གཉིས་ཐོབ་ཐོན་པ་རེད།
 དེ་ནི་ལྷ་ར་སྐྱུང་བོད་ཀྱི་སྟོག་བརྟན་ཐོག་མ་ཡིན་ནོ། རུབ་སྟོགས་པ་རྣམས་བོད་
 ལ་ཡིད་དབང་ཡོར་བའི་རྒྱབ་སྟེང་ལ་ཞོན་ནས་ལོ་ལྔ་བརྒྱའི་རྩེས་སུ་ཉིལ་བུང་
 གི་ “གནམ་སའི་འབྲེལ་མཆོམས་ཡལ་བར་གྱུར་བ་” ལ་རྟུང་མཐའ་ཡང་སྐྱུང་
 མཐུད་ཀྱི་དེབ་གསུམ་འབྲི་འགོ་བརྩམས་ཡོད།

སྐབས་དེ་དང་མཆུངས་པར། “གནམ་སའི་འབྲེལ་མཆོམས་ཡལ་
 བར་གྱུར་བ་” རྒྱལ་སྤྱིའི་སྟེང་ལ་ལས་སྟོངས་བྱུང་བ་དེས་སྟོོ་སྟོ་ཕྱི་ནས། རུབ་
 སྟོགས་པའི་སྐུ་འཕྱུལ་རིང་ལུགས་ལ་རྒྱས་ཡོད་ཀྱང་མིང་གྲགས་རྒྱུད་བའི་
 དབྱིན་ཇིའི་ཚུལ་པ་པོ་མི་རེལ་ H རོ་སི་ཀིན་སི་(Cyril H. Hoskins)
 ཟེར་བས་” མིག་གསུམ་པ། བོད་ཀྱི་སྐྱ་མ་ཞིག་གི་རྣམ་ཐར།”(The Third
 Eye: The Autobiography of a Tibetan Lama འོན་ཀྱོན་
 ལ་ ༡༩༣༦ ལོར་དཔེ་སྐྱུན་བྱས།) ཞེས་པ་བརྩམས། དེབ་འདི་ནི་བོད་
 རྒྱུད་ནང་ཆོས་སྟོར་ལ་རྟོག་བཟེད་སྐྱུང་ཞིག་ཡིན་ཅིང་། T སྟོ་བཟང་རམ་པ་
 ཟེར་བ་ཞིག་གི་མིང་ཐོག་ནས་བརྩམས་ཡོད། ཚུམ་པ་པོས་བཤད་པ་ལྷ་ར་ན།
 འོ་ཁ་ཤས་ཀྱི་སྟོན་ལ། T སྟོ་བཟང་རམ་པ་ཟེར་བ་ཞིག་ཁོའི་ལུས་ལ་
 རྒྱགས་ནས་ཁོ་རང་གི་གཤིས་ཀ་གཞན་དུ་བསྐྱུར། སྐུ་ཁབས་རོ་སི་ཀིན་གྱིས་
 (ཕ་རན་ཁི་པ་སྟེས་དམན་གྱི་ཚུལ་པ་པོ་) ཨ་ལུག་བཟན་དྲ་ར་ རྟེ་མེད་ རིལ་
 (Alexandra David-Neel)གྱིས་བརྩམས་པའི་ “བོད་དུ་མངོན་མཁུན་
 པ་དང་སྐུ་མ་མཁན་གྱི་མཉམ་དུ་གནས་པ།” (With Mystics and
 Magicians in Tibet ཕ་རན་ཁིའི་སྐྱུང་གི་པར་མ་ ༡༩༢༩ ལོར་པ་རིས་
 སི་ལ་དཔེ་སྐྱུན་བྱས་ཤིང་། དབྱིན་ཡིག་གི་པར་མ་ ༡༩༣༡ ལོར་འོན་
 ཀྱོན་དཔེ་སྐྱུན་བྱས།) ཟེར་བ་ལྷ་བུ་སྟོན་མ་ཡོད་པའི་བརྩམས་སྐྱུང་དག་
 ལས་ཁོ་བཟང་བླངས་ཡོད་པར་ངས་སོ། རྟེ་མེད་ རིལ་གྱི་བརྩམས་དེབ་
 དེ་ནི་བརྩམས་ཆོས་དེ་རིགས་ཀྱི་ལམ་ཆོག་སྟེ་འབྲུམ་ཞིག་ཡིན་ལ།
 དེའི་ནང་དུ་མང་ཆེ་བ་བོད་ཀྱི་ནང་ཆོས་ཀྱི་ནང་དུ་ཡོད་པའི་འཇིག་རྟེན་ལས་
 བཀྲལ་བའི་རྣམ་མཐུང་དང་། རྩ་འཕྱུལ་གྱི་ཐབས་ལམ། གྲུབ་པ་ཐོབ་ལུགས་
 སོགས་བརྟེན་གཞིར་བཟུང་ཡོད། དེབ་འདི་ཕྱིས་སུ་བྱུང་བའི་བོད་འབྲེལ་
 གྱི་རྟོག་བཟེད་སྐྱུང་གི་ཚུལ་པ་པོ་རྣམས་ལ་ཤུགས་རྒྱུ་ཆེ་ཤོས་ཤིག་ཡིན།
 རྟེ་མེད་ རིལ་གྱིས་སྐྱུང་རིང་ཁ་ཤས་ཀྱང་བརྩམས་པ་ལས་གྲགས་ཆེ་བ་
 ནི་ “མཁུན་ཡོན་ལྷ་ལྷན་གྱི་སྐྱ་མ་མི་ཙམ།” (Mipham, The Lama of
 Five Wisdoms དབྱིན་སྐྱུང་གི་པར་མ་ ༡༩༣༤ ལོ་འོན་ཀྱོན་ལ་དཔེ་སྐྱུན་

(founded in New York in 1875), and then picked up in the books and paintings of another Russian, the highly acclaimed artist Nicholas Roerich (his museum opened in 1923, also in New York). The 1930s was the time of the Great Depression, and in a world in need of beats of hope *Lost Horizon*—with its utopian portrayal of a serene and long human life and a better world—easily captured the public fantasy, achieving a great success (it was also the first paperback ever published) to the extent that a feature movie—directed by Frank Capra and later awarded two Oscars—

bearing the same title followed only four years later, to become the first ever film of the pseudo-Tibet genre. Riding the wave of growing Western interest in Tibet, at least three sequels to Hilton's *Lost Horizon* commenced to appear half a century later.

Before that, possibly stimulated by *Lost Horizon*'s international success, Cyril H. Hoskins—an obscure English writer familiar with Western occultism—penned *The Third Eye: The Autobiography of a Tibetan Lama* (London 1956), a fiction book about Tibetan religion, which he signed under the name of T. Lobsang Rampa, the master who he claimed had inhabited his body and transformed his personality years before. Mr. Hoskins surely benefited from the availability of works like Alexandra David-Neel's *With Mystics and Magicians in Tibet* (London 1931; *Mystiques et magiciens du Thibet, Paris* 1929), a landmark in its type, where she largely dealt with paranormal powers, occult techniques, and psychic feats

བྱས་པ་དང་། ས་རན་སིའི་སྐད་ཀྱི་པར་མ་ ༡༩༣༣ ལོར་པ་རིས་སི་ལ་དཔེ་སྐྱོན་བྱས།། ཟེར་དེ་འབྲས་ལྗོངས་ཀྱི་གྲུ་པ་སྐྱེ་མ་ཡོན་ཏན་ཟེར་བཞིག་དང་མཉམ་དུ་བརྩམས། སྤེས་སུ་གྲུ་པ་དེ་མོ་རང་གི་གསོམ་བུར་བདག་ཉར་བྱས། སྤྱོགས་གཞན་པ་ཞིག་ནས་ཉེ་སྤྱི་ལོ་ཡི་བར་དུ་ཚུ་ལམ་འདི་བཏིང་ནས་ཡོང་མཁན་ནི་ཉིན་རིག་ཏར་ར་(Heinrich Harrer) ཡིས་བརྩམས་པའི་ “བོད་དུ་ལོ་བདུན།” (Seven Years in Tibet དབྱིན་སྐད་ཀྱི་པར་མ་ ༡༩༣༣ ལོར་ཡོན་ཏན་ལ་དཔེ་སྐྱོན་བྱས།། འཇར་མན་སྐད་ཀྱི་པར་མ་ ༡༩༣༣ ལོར་ཟེར་ལ་དཔེ་སྐྱོན་བྱས།།)ཟེར་བ་དེ་ཡིན། དེ་ནི་བྲན་ཐོའི་འབྲི་སྒྲུང་སྒྲུབ་བྱས་པའི་བརྩམས་ཆོས་ཤིག་ཡིན་པ་དེ་དཔེ་སྐྱོན་བྱས་མ་ཐག་དུ་ཡུན་བྱང་གི་ནང་ལ་སྐད་ཡིག་མང་པོར་ཕབ་སྒྲུབ་བྱས། (བོད་ཡིག་གི་འབྲུག་ཞིག་གྲང་ཡོད་པའི་མིང་ལ་ “བོད་ནང་ལོ་བདུན།” ཟེར་ཞིང་། རྒྱ་གར་མིག་ལོར་གན་རྩི་ལ་ཨ་ཡེ་མེས་མ་ཆེན་བོད་ཀྱི་རིག་གཞུང་ཞིབ་འཇུག་ཁང་གིས་ ༡༩༩༣ ལོར་དཔེ་སྐྱོན་བྱས།།) དེབ་དེ་ནི་དེར་རབས་ཀྱི་རྒྱབ་སྒྲིང་པ་ཞིག་ལྷ་སར་སྡོད་ཐུབ་པར་ཡུར་བའི་དངོས་བྱུང་གི་ར་སྡོད་ཡིན་ལ། དེས་བོད་དེ་རྒྱབ་སྒྲིང་དུ་སྒྲུབ་ལས་གྲང་མདོན་ཆོན་ཅན་དུ་ཡུར། “མིག་གསུམ་པ” ནི་ཏར་མཁྱོགས་སྒྲུབ་ཀྱིས་ཆེས་བྱིན་པའི་དཔེ་དེབ་ཀྱི་ཐོ་གཞུང་དུ་རྒྱུད་དེ་བོད་འབྲེལ་གྱི་རྟོག་བཟུང་སྒྲུབ་གི་ལམ་ཆོག་གས་རྟེན་འབུམ་གཉིས་པར་ཡུར། སྒྲུང་དེབ་དེས་རྒྱབ་སྤྱོགས་པའི་མེས་མ་ན་ཡོད་པའི་བོད་ཀྱི་སྒྲུང་བརྒྱན་ལ་ཤུགས་ཀྱིན་ཐེབས་ཡོད། ལྷག་པར་དུ་སྤྱོགས་པ་པོ་མང་ཆེ་བས་བོད་ཟེར་བ་ཅི་ཡིན་མི་ཤེས་པ་འཇམ་ཉུང་ཅས་ལས་མི་ཤེས་པས་ཁོ་ཆོས་སྒྲུང་དེས་བོད་ཀྱི་རིག་གཞུང་དང་ཆོས་ལུགས་སོགས་གསལ་བོར་མདོན་ཡོད་པར་ཡིད་ཆེས་བྱས།

གོང་སྤོས་ལས་གཞན་བོད་བརྗོད་གཞིའི་ལྟེ་བར་ཡུར་བའི་སྒྲུང་རིང་དང་སྒྲུང་ཐུང་གྲངས་འབོར་མི་རྒྱུད་བཞིག་ ༡༩༤༩ ལོའི་སྤྱི་ལོ་ཆོང་རར་ཐོན་ཡོད། སྒྲུང་གི་སྐུས་ཆོད་བཟང་རན་གང་ལྟར་ཡང་། ཉུང་ཤས་ཤིག་དངོས་ཡོད་ནང་བཞིན་ཡིན། (དཔེར་ན། R. B ཨོ་ཁ་ཕོ་ལ་(R. B Ekvall) གྱིས་བརྩམས་པའི་ “གནམ་ལ་རྒྱབ་གཏད་པའི་རས་གྲར།” (Tents against the Sky ༡༩༣༦ ལོར་རྟེན་ཡོག་ལ་དཔེ་སྐྱོན་བྱས།།) ཟེར་བ་ལྟ་བུ་དང་། F. R ཉི་རྟེ་ཆེ་སྤྱི་ལོ་ཆོང་རར་ཐོན་ཡོད།(H. R. Hyde-Chambers)ཡིས་བརྩམས་པའི་“ལྷ་མ། བོད་ཀྱི་སྒྲུང་རིང་ཞིག” (Lama: A Novel of Tibet ༡༩༤༧ ལོར་ཡོན་ཏན་ལ་དཔེ་སྐྱོན་བྱས།།)ཟེར་བ་ལྟ་བུ། ཡིན་ནའང་མང་པོ་ཞིག་རྟོག་པ་རྒྱ་ཡན་དུ་ཤོར་བའི་བརྩམས་ཆོས་ཡིན། གཅིག་ཤེས་ཀྱན་གྲོལ་གྱི་དཔེ་ཞིག་ལ། ཐེ་ཡོ་རྟོར་ ཨོ་ལི་དབྱིན་(Theodore Illion) ཟེར་བས་བརྩམས་པའི་“གསང་བའི་བོད་དུ་སྐྱེས་དང་། ཇག་པ། ཤེས་རབ་ཅན་གྱི་ཁྱོད་དུ་རྩུམ་ཆས་ཀྱིས་ཞུགས་པ། — བོད་ཀྱི་གསང་བ་འབྱེད་པའི་ལྟེ་མིག” (In Secret Tibet: In Disguise amongst Lamas, Robbers, and Wise Men—a Key to the Mysteries of Tibet) དབྱིན་སྐད་ཀྱི་

attributed to Tibetan religions, so that it became one of the books that most influenced future writers of Tibet fiction. David Néel herself authored a few novels, the most appreciated of which is *Mipham, The Lama of Five Wisdoms* (London 1938; Mipham, le Lama aux Cinq Sagessees, Paris 1935), which she wrote in collaboration with Lama Yongden, a Sikkimese Buddhist monk whom she later adopted as stepson. Another work that somehow paved the way to Hoskins, although on a totally different level, was Heinrich Harrer's *Seven Years in Tibet* (London 1953; *Sieben Jahre in Tibet*, Wien 1952), a memoir—immediately translated into numerous languages²—which brought an unprecedented first-hand testimony by a contemporary Westerner who had succeeded in living for a long time in the exclusive Lhasa, making Tibet more present than it had never been in the West. As for *The Third Eye*, it very quickly made the bestseller lists, turning into the second milestone for fiction about Tibet. The book had an impact on the Western imagination, all the more so because most of its readers, little or not at all familiar with things Tibetan, thought the story reflected to Tibetan culture and religious tradition.

A fair number of novels and tales on Tibet-centered topics did appear on the market before 1989, besides the ones mentioned. Leaving aside their unequal value, few were realistic (like R.B. Ekvall's *Tents against the Sky*, New York 1954, or F.R. Hyde-Chambers' *Lama: A Novel of Tibet*, London 1984), while many were the result of an oftentimes wild imagination. We merely need to recall the whimsical *In Secret Tibet: In Disguise amongst Lamas, Robbers, and Wise Men—A Key To The Mysteries Of Tibet* (London 1937; *Rätselhaftes Tibet*, Hamburg 1936) by Theodore Illion. Among other fanciful notions about Tibet, the author included in his supposed travelogue an explanation and illustrations of how "Tibetan monks levitate stones by using an acoustic levitation technique with the aid of drums" (p. 195), a device employed for monastery construction! And let us mention as well Lionel Davidson's adventure story *The Rose of Tibet* (Harmondsworth 1962). The book is rife with bizarre elements, and an erotic ingredient is incorporated. It

པར་མ་ ༡༩༣༧ ལོར་ལོན་ཏོན་ལ་དཔེ་སྐྱོན་དང་། འཇར་མན་སྐད་ཀྱི་པར་
 མ་ ༡༩༣༦ ལོར་ཏམ་ཡུར་ཀྱི་ལ་དཔེ་སྐྱོན་གྱིས་ལྟ་བུའོ། ཙོ་མ་པ་པོ་འདིར་
 བོད་ཀྱི་སྐོར་ལ་དག་སྒང་སྐྱོ་ཆོག་པའི་གཞི་ཡོད། ཁོས་སྒྲིང་སྒྲིང་ལམ་ཡིག་
 ཅིག་ཏུ་ “བོད་ཀྱི་བྲ་པ་རྣམས་ཀྱིས་རྩ་བརྩུང་ནས་རྩོད་བར་སྒྲིང་ལ་འཕགས་སུ་
 འཇུག་ཐུབ་” ཅེས་སྒྲིའིང་དཔེ་མཚན་དུ་བཀོད་ཡོད། ཙོ་མ་པ་པོ་འདི་ལྟར་ན།
 ཐབས་འདི་ལ་བརྟེན་ནས་དགོན་པ་ཡང་བཞེངས་པར་བཤད། ལེ་ཡེ་ཙོ་ལ་ རྩོ་
 བློ་མོན་ (Lionel Davidson) གྱིས་བརྩམས་པའི་གསར་རྟོགས་འཛུལ་
 བའི་སྒྲིང་ “བོད་ཀྱི་མེ་ཏོག་རྒྱ་མི་” (༡༩༦༢ ལོར་ཨུར་མོན་སི་ཡོར་ཐི་ལ་དཔེ་
 སྐྱོན་གྱིས་ལྟ་བུར་བསྐྱུར་ཡང་མཚར་གྱི་གྲུབ་ཆ་མང་པོས་ཁོངས་ཡོད་པ་དང་
 འདོད་ཆགས་ཀྱི་ཆ་ཡང་འདྲེས་ཡོད། རྩོ་མ་ལ་སྒྲིབ་གཡོགས་མེད་པའི་རྣལ་
 འབྱོར་མ་ཆིག་སྟོང་བཞུགས་པའི་དགོན་པ་ཞིག་དེབ་དེའི་བརྩོན་གཞི་བྱས་ཡོད།
 སྒྲིང་བྱང་དེ་དག་གིས་འཁྲིག་སྒྲིང་བྱེད་མི་ཆོག་ཀྱང་ “གོ་སྐབས་ནས་བྱུང་ལ་
 དེ་དག་གིས་འཁྲིག་སྒྲིང་བྱེད་” ཅེས་དང་། “དེ་ཆོས་རང་ཉིད་ཀྱིས་དེ་བྱེད་པ་
 འགོག་མི་ཐུབ་” ཅེས་དང་། ཡང་སྒྲིང་འདྲིན་པ་པོ་ན་རེ་ “བྱུང་མེད་དེ་དག་
 གིས་བྲ་པ་རྣམས་ཁོས་དུ་མི་འཇུག་... ཡིན་ན་ཡང་མཚམས་མཚམས་
 ལ་ཕྱི་ལོགས་ཀྱི་མི་ཡང་དགོན་པ་དེའི་ནང་ལ་འགྲོ་ཐུབ་ལ། རྣལ་འབྱོར་མ་ཁྲ་
 འས་ཀྱིས་མཚན་མོ་རེ་ཐེངས་བཅུ་རེ་བྱེད་ཐུབ།” འདི་ལ་འབྲས་བུ་དཀའ་
 ངལ་ཅན་འགའ་རེ་འབྱུང་བ་ནི་སྟོན་མེད་དེ། “བྱུང་མེད་གསུམ་རྒྱུ་མ་ཆད་
 པར་མངལ་འདོན་དུ་འགྲོ་དགོས་བྱུང་།” (༡༩༩༠ལོའི་Mandarin པར་
 ཁང་གི་ཤོག་ཕུང་གི་རྒྱབ་ཤེས་ཀྱི་པར་གཞི་ཤོག་གངས་ ༡༢༡ དང་ ༢༠༠༠
 བར།)

༡༩༤༩ ནས་ ༡༩༩༩ ལོའི་བར་ལ་བོད་འབྲེལ་སྐྱེད་རིང་སུམ་ཅུ་
 ལྷག་དཔེ་སྐྱོན་གྱིས་ཡོད། དུས་རབས་ཉི་ཤུ་ཙུ་གཅིག་འགྲོ་ཚུགས་ནས་ཀྱང་
 སྐྱེད་རིང་བཅོ་ལྔ་ཅམ་ཐོན་ཡོད། དེ་དག་ལས་མང་ཆེ་བ་དབྱིན་སྐད། སི་
 པན་ཡའི་སྐད། ས་རན་སིའི་སྐད་བཅས་སུ་བརྩམས་ཡོད། དེ་དག་ལས་ཁ་
 འས་ཤིག་དཔེ་མཚན་དུ་མིང་འདོན་བྱས་པ་གཤམ་གསལ་ལྟར།
 མར་ཁི་ ས་རུའུ་ཐི་ཁིན་ (Mark Frutkin) ཀྱིས་ ༡༩༠༠ ལོར་དབྱིན་
 ཇིས་བོད་ལ་བཅན་འཇུག་བྱེད་སྐབས་དམག་གི་རྒྱུ་འབྲངས་གསར་འགོད་
 པ་ཨེ་དེ་མོན་དེ་ཁན་དེ་ལིར་ (Edmund Candler) ཀྱི་བརྩམས་ཆོས་ལ་
 གཞི་བཅོལ་ནས་བརྩམས་པ་ “བོད་ལ་བཅན་འཇུག་” (Invading Tibet
 ༡༩༩༡ ལོར་ནུ་ཡོག་ལ་དཔེ་སྐྱོན་གྱིས་ལྟ་བུར་) དང་། ཨིས་ལི་བཟའ་
 སྐད་ཐི་ ཨུན་སི་ཀར་སྟོ་རོ་ (Elizabeth Ann Scarborough) ཡིས་
 བརྩམས་ཤིང་། སྐྱེད་གི་ནང་གི་སི་སྐ་གཙོ་བོ་ནི་འམ་རྒྱ་ལ་ཡི་བང་ཆེན་ཡིན་
 ཅིང་གཏིར་སྟོན་དུ་འབོད་པའི་སྐལ་པའི་སྐུ་བྱུང་མེད་གཞིན་རྩུ་མ་ཞིག་ཡིན་པའི་
 “སྐབས་བཅོལ་བ་མཐའ་མ་” (ནུ་ཡོག་ལ་ ༡༩༩༢ ལོར་དཔེ་སྐྱོན་གྱིས་ལྟ་
 བུར་) ཁོ་མཚར་ཅན་གྱི་གནས་སྐོར་ཞིག་ལ་

centers on a monastery where one thousand bare-breasted
 priestesses live, who "do it whenever they can," though in fact
 they are not allowed sex. "But they do it. They can't help
 themselves [...]" We are told that "those women [...] keep the
 monks very busy. [...] But sometimes people can get in from
 outside. Some of the women can do it ten times in one night."
 That, of course, leads to certain difficulties, so that "three women
 have to be kept constantly on the go aborting them" (pp. 121,
 240; Mandarin Paperbacks edition, 1994).

Between 1989 and 1999, more than 30 novels about
 Tibet were published and about 15 more have come to light in
 the opening years of this century—mostly in English, Spanish,
 or French. The following titles can be listed among them: Mark
 Frutkin's *Invading Tibet* (New York 1991), a story based on the
 works of Edmund Candler, the journalist who accompanied the
 British invasion of Tibet in 1904; Elizabeth Ann Scarborough's
Last Refuge (New York 1992), where the protagonist is a young
 woman who is the reincarnation of Tertön, the emissary of
 Shambala; Ken Mitchell's *Stones of the Dalai Lama* (Vancouver
 1993), a mystical journey dotted with humor; Kathleen Ann
 Goonan's *The Bones of Time* (New York 1996), with a female
 convert who becomes the Dalai Lama; or Eliot Pattison's four-
 volume saga on the pro-Tibetan Chinese police inspector
 Shan Tao Yun: *The Skull Mantra*, *Water Touching Stone*, *Bone*
Mountain, and *Beautiful Ghosts* (New York 1999, 2001, 2002,
 2004).

Fiction about Tibet has traditionally covered a variety
 of literary categories—mystery, detective stories, historical
 fiction, science fiction, biographical fiction, mythological
 motifs, adventure tales, mountaineering stories, etc.—and has
 frequently been related to the broad field of religious issues.
 Since the Dalai Lama became a Nobel Laureate in 1989,
 however, there has been a noticeable shift of focus in this
 fictitious literature towards the contemporary situation of Tibet.
 This shift can be partly attributed to the heightened international
 awareness of the Tibetan cause, which itself has received the
 support of many Hollywood icons and mass media celebrities.

གད་མོ་ཡི་ཤ་ཡིས་རྒྱ་པ་ “དུ་ལའི་གླ་མའི་རྩོད་” (བན་ཁོ་འུ་བུ་ལ་ ༡༩༩༣ ལོར་དཔེ་སྤྲད་བྱས།) ཁ་ཐི་ལིན་ ཨན་ གུ་ནན་ (Kathleen Ann Goonan) གྱིས་བརྒྱུ་མཐུ་པའི་སྤྲུང་ཆོས་ལུགས་བསྐྱར་ནས་དུ་ལའི་གླ་མའི་སྤྲུང་སྤྲུང་བའི་བུད་མེད་ཅིག་གིས་ཡོད་པའི་“དུས་ཀྱི་དུས་པ།” (ནི་འུ་ཡོག་ལ་ ༡༩༩༦ ལོར་དཔེ་སྤྲད་བྱས།) ཞེ་ལིས་ཞེ་ཐི་ བད་ཐི་སིན་གྱི་བཅ་པོ་བཞི་ཅན་གྱི་སྤྲུང་སྤྲུང་། བོད་དོན་ལ་རྒྱ་བསྐྱར་བྱེད་པའི་རྒྱ་མིའི་ཉན་རྟོག་པ་བློ་ཏེ་ཡོན་མི་སྤྲུང་པོ་ཡིན་པའི་“ཐོད་གོར་གྱི་སྤྲུང་པ།” དང་། “རྒྱ་ཡིས་རྩོད་ལ་རེག་པ།” “དུས་པའི་རི་བོ།” “ཡིད་དུ་འོང་བའི་འབྲེ་” (ནི་འུ་ཡོག་ལ་ ༡༩༩༩། ༢༠༠༡། ༢༠༠༢། ༢༠༠༤ བཅས་སྤྲད་པེ་སྤྲུང་བྱས།) ལྟ་བུ་བཅས་སོ།

བོད་འབྲེལ་གྱི་རྟོག་བཞེད་བརྒྱུ་མཐུ་པའི་རིགས་སྤྲུང་ཆོགས་-གསལ་བ་རོ་མཆར་ཅན། ཉན་རྟོག་གསལ་རྟོལ་གྱི་སྤྲུང་། ལོ་རྒྱུས་ཀྱི་རྟོག་བཞེད་ཆན་རིག་གི་རྟོག་བཞེད་ ལྟ་སྤྲུང་། གསལ་རྟོགས་ལྟོང་ས་རྒྱ་ལྟོང་། རི་འཛོགས་ཀྱི་སྤྲུང་སོགས་བྱུང་ཡོད་པ་དང་། སྤྲུང་མང་པོར་རྒྱ་ཆེ་བའི་ཆོས་ལུགས་ཀྱི་བརྒྱུད་གཞི་ཅན་གྱི་སྤྲུང་ཡང་བྱུང་ཡོད། ཡིན་ན་ཡང་དུ་ལའི་གླ་མ་མཆོག་ལ་ནོ་སྤེལ་ཞི་བདེ་གཟེངས་ལུ་ཆེས་ཆོས་རིག་གི་སྤྲུང་ཁ་དེ་བོད་ཀྱི་དེང་སང་གི་གནས་སྤངས་ཀྱི་ཐོག་ལ་འཁོར་ཡོད། སྤྲུང་ཁ་དེ་འབྱར་བ་དེའི་རྒྱ་མཆན་གྱི་ཆ་འགའ་གས་ནི་བོད་དོན་ལ་རྒྱ་ལྟོང་ཐོག་གི་ཤེས་རིག་ཉན་རྟོགས་ཇེ་མཐོར་སོང་བ་དེ་ཡིན་ལ། དེ་ཡང་ཆོས་སྤྲུང་གསལ་ཅན་གྱི་རྟོ་ལི་ཐོ་ཏེ་ཡི་མི་སྤྲུང་མཐུ་པ་དང་ཡོངས་གྲགས་ཅན་གྱི་བརྒྱུད་འཁོར་དང་རྒྱུད་བསྐྱུགས་ལྟ་བུའི་རྒྱུད་ལམ་རྒྱུ་མཐུ་པའི་རྒྱ་བསྐྱར་བྱས་པ་ལ་བརྟེན་ནས་བྱུང་།

བོད་ཀྱི་སྤྲོར་ལ་ཡང་དག་པའི་ཤེས་ཡོན་ཁྱབ་བརྒྱལ་བྱུང་བ་ལ་བརྟེན་ནས་རྟོག་བཞེད་འཕུལ་སྤྲུང་ཅན་རྒྱུ་མཐུ་པ་ལ་ཡུལ་དུ་འགྲོ་ངེས་ཡིན། དངོས་ཡོད་ནི་རྟོག་བཞེད་ལས་རྒྱལ་བར་བརྒྱུད་པ་མ་ཡིན་ནམ། ■ ■

པད་མ་འབྲུམ་ནས་བསྐྱར།

རབ་སྤོན་པ་ལྷི་ (Ramon N. Prats) རི་ཨི་ཏ་ལི་ཡི་ནའ་ལེ་སི་སྤོབ་བྲུ་ཆེན་མའི་ཤར་ཕྱོགས་རིག་པའི་སྤྲུང་ཆན་དུ་བོད་རིག་པའི་འབྲུམ་རམས་པའི་མཆན་གནས་སྤངས་ཤིང་། སྤོབ་བྲུ་དེར་ 1995 བར་དུ་བོད་ཀྱི་སྤྲུང་ཡིག་དང་ཆོས་རིག་གི་དགེ་ཆན་ཆེན་མོ་གནང་། དེང་སང་ཁོང་ནི་སི་ཤེན་གྱི་སྤྲུང་སི་ལོ་ན་གྲོང་ཁྱེར་ན་ཡོད་པའི་པོ་མ་པེ་ཏུ་ཨེབ་ར་སྤོབ་བྲུ་ཆེན་མོ་ (Pompeu Fabra University) ན་སངས་རྒྱས་ཆོས་ལུགས་ཀྱི་དགེ་ཆན་ཆེན་མོ་ཡིན།

With the dissemination of more accurate knowledge of Tibet, its demystification is advancing step by step. This not so bad, though. Isn't it said that reality surpasses fiction? ■ ■

¹ See "A Conversation between Jamyang Norbu and Elliot Sperling," *Latse Library Newsletter* 2 (fall 2004): 14– 17.
² There is also a Tibetan translation of the book: *Bod nang lo bdun*. (McLeod Ganj: Amnye Machen Institute, 1995.)

Additional Reading on the Mythicization of Tibet

Bishop, Peter. *Dreams of Power: Tibetan Buddhism and the Western Imagination*. London: Athlone Press; Rutherford, NJ: Fairleigh Dickinson University Press, 1993.

Brauen, Martin. In collaboration with Renate Koller and Markus Vock. *Dreamworld Tibet: Western Illusions*. Trumbull, CT: Weatherhill; Boston: Shambhala, 2004.

Dodin, Thierry and Räther, Heinz. *Imagining Tibet: Perceptions, Projections, and Fantasies*. Boston: Wisdom Publications, 2001.

Lopez, Donald S., Jr. *Prisoners of Shangri-La: Tibetan Buddhism and the West*. Chicago: University of Chicago Press, 1998.

Shakya, Tsering. "The Myth of Shangri-la: Tibet and the Occident." *Lungta* 5, pp. 20-23.

Ramon N. Prats holds a doctoral degree in Tibetan Studies from the Oriental Institute of the University of Naples (Italy), where he was associate professor of Tibetan language and literature until 1995. He is presently professor of Buddhism at the Pompeu Fabra University in Barcelona, Spain.

ROARS ECHOING THROUGH THE SNOWY MOUNTAINS

In Memory of Yidam Tsering,
Lion of the Snowy Mountains
(1933–2004)

■ Lara Maconi

On 24 October 2004, the influential Tibetan poet Yidam Tsering, nicknamed “Lion of the Snowy Mountains,” passed away in the city of Lanzhou in Gansu Province. Yidam Tsering was among the first generation of Tibetan writers who started writing in the Maoist years following the foundation of the People's Republic of China (PRC). He was widely known in China, Tibet, and the Tibetan diaspora as one of the most vigorous and unconditional spokesmen on Tibetan identity. He was reckoned among the most representative and original figures in the contemporary Tibetan literary world, both for his work and for his outspoken views on Tibetan cultural revival and renewal. In his speeches and essays, Yidam Tsering stressed the importance of developing a modern Tibetan literature written in Tibetan, especially given Chinese cultural and linguistic domination in Tibet. What makes such advocacy particularly interesting is that he wrote solely in Chinese.

Because he was illiterate in Tibetan, Yidam Tsering adopted diverse poetic devices in order to express what he considered a Tibetan sensibility through poetry written in Chinese. His project regarding Tibetan tradition was one of recollection, recuperation, and re/construction, but also invention. Reading his work with a cross-cultural perspective is useful for avoiding simplistic approaches

to contemporary Tibetan culture and literature and leaves room for otherness and complexity.

Throughout the last half-century, Chinese came to serve as the official language in Tibet, and a previously unknown literature—writing in Chinese by Tibetan authors—developed in the Land of Snows. At the same time, Tibetan mother-tongue literature, which was censured during the Cultural Revolution, was

revived after 1980 and has received varying levels of governmental support. Thus, Tibetan literature now reflects a broader dynamic of two cultures coexisting

Poet Yidam Tsering

within a single social context. Though the relationship between the two is complex and sometimes antithetical, cultural coexistence has nonetheless produced interesting results in terms of literary and linguistic hybridization.

Yidam Tsering's poetry emerged in the context of rapid political and cultural transition, that is, the birth of a modern socialist Tibet under Mao's leadership. In this context, a new progressive Tibetan intelligentsia began to express considerable enthusiasm for change, modernization, republican ideals, and socialist values, while the Tibetan traditional order was radically upset. In exploring the context that gave rise to Yidam Tsering's work, it is essential to stress the faith of certain Tibetan intellectuals in socialism as an international set of aspirations (not specifically identified with Maoism), and the subsequent disappointment of these Tibetans upon realizing how values could be distorted in practice. In the field of arts and literature, previously unheard-of literary concepts, such as Socialist Realism and Revolutionary Romanticism, confronted traditional Tibetan literary and artistic outlooks. The new Maoist policy promoted the complete secularization and politicization of literature—a sharp contrast to traditional Tibetan written literature, which was mainly an elitist activity, refined in taste, and rich in religious meaning. The new literature, created by the masses, for the masses, and in the language of the masses, had to eulogize the heroic constructions of socialism.

Yidam Tsering's life and literature mirrored the construction of a modern socialist Tibet. To understand his development as a writer is to understand the change in his political and social commitment, particularly after the storm of the Cultural Revolution. Yidam Tsering was born on 10 February 1933 in the village of Congzhi (Congtse) in the area of Tsongka (Tshong kha) or what is known in Chinese as Ping'an County, Qinghai. His birth into a poor family left him little prospect for receiving an education. In pre-1950 Tibet, the great majority of Tibetans were illiterate, and it was only in his adolescence that Yidam Tsering attended a Xining primary school, where he studied Chinese and rudimentary Tibetan. He was still in school when in August 1949 Chinese soldiers of the People's Liberation

Army (PLA) arrived in Tibet. The Army made a good first impression, distributing food and money to local villagers. Tibetans were recruited to participate in the "construction of a new Tibet." Many Tibetan youngsters of humble origin joined the revolutionary ranks; in exchange, they were nourished, dressed and educated (in Chinese) according to the new Maoist revolutionary principles. Yidam Tsering was one of those youngsters. Ever since the Long March, the Chinese Communist Party realized the potential of Tibetan recruits from poor families: some were genuinely attracted to the promise of an egalitarian society, while other young boys simply drifted into the ranks of the PLA. In the conclusion of *Snowy Mountains Collection*, his first collection of poems, written in 1964 but published only in 1980, Yidam Tsering acknowledges his initial enthusiasm for socialist ideals:

When I joined the revolution, I was just a 15 or 16 year-old baby. At that time, all I knew was that the Old Society meant suffering. Except for this, everything was obscure to me. In the revolutionary ranks, I was taught the Party's principles and Mao's revolutionary philosophy. I became a Party member and really thought the Party was instilling me with wisdom and ideals. (*Snowy Mountains Collection*, 181)

Yidam Tsering's faith in an egalitarian utopia and class struggle as the deterministic force constituting societies prevailed throughout the 1950s, as he participated in various political movements. He was particularly active in the field of folk arts and literature, working as a performer, lyricist, teacher, choreographer and director of a dance troupe. Eventually, he was appointed deputy director of the Preliminary Group of the Gansu Folk Art Research Committee. In 1955, he started to collect, arrange and translate Tibetan folk songs into Chinese, and in 1963 he published *Wedding Songs*, a collection of Chinese translations of fourteen folk songs from his homeland. Yidam Tsering's interest in folk literature derived not merely from the pro-folkloric policy of the pre-Cultural Revolution years. Folk songs and any genuine manifestation of popular culture were

permanent sources of inspiration and fields of constantly renewed investigation for the poet.

The excesses of the Cultural Revolution deeply affected Yidam Tsering's life and philosophy. Like many other intellectuals in the PRC, Yidam Tsering was stigmatized as a 'black line's black specimen' and a 'reactionary nationalist.' His works were censored, and he was rehabilitated only in 1980. His political and philosophical reflections matured during those dark years. In a few poems (censored at that time) he denounces the corruption of the Party's political ideals and the oppressive atmosphere of the time. The tone of these poems reveals Yidam Tsering's untamable disposition, his more sentimental than political thirst for Justice and Equality, and his more humanistic than socialist meditations—values that he would develop in much later poetry.

During the self-searching period of the Cultural Revolution, Yidam Tsering acquired a new awareness of Tibet identity and culture. He grew increasingly curious about the specificity of Tibetan culture, age-old traditions and splendor of which he knew little. He realized that his 'Mother' (Tibet) was getting weaker, that it needed the support of her 'son' to survive. He considered that both culture and economics were fundamental aspects in the process of preserving and developing specific Tibetan attributes. Ever since that period, Yidam Tsering was increasingly concerned with developing and improving Tibetan society, Tibetan-language education, and Tibetan literature written in the mother-tongue.

It was only in the post-Cultural Revolution years, and following the general revival of culture in the PRC, that Yidam Tsering wrote the bulk and the best of his poems. In addition to *Snowy Mountains Collection* (published in 1980 but containing poems written between 1958 and 1965), Yidam Tsering published five volumes consisting primarily of poems and some essays: *Snow Lion Collection* (1991), *Snowland Collection* (1992), *Snow Rhymes Collection* (1996), *The Snowland Sun* (1997), and *The Lion of the Snowy Mountains Roars* (1999). The poems in these volumes illustrate the evolution of Yidam Tsering's philosophy: from meditations on the "sufferings of the old society" to reflections on the sufferings of all

societies, and ultimately to the realization that existence itself is suffering. Yidam Tsering's social views on life matured into a cosmological awareness, into a meditation on ultimate truths.

By proposing a distinctive literary language, Yidam Tsering expressed his own sense of otherness vis à vis Chinese culture in a creative way. He adopted diverse strategies to differentiate his works from official Chinese literary discourse, including the use of highly evocative symbols and images rich in Tibetan cultural connotations (such as the ancient Tibetan symbol of the 'snow lion,' and the term 'Snowland,' a name for Tibet), and the evocation of well-known Tibetan historical figures. He also stressed the importance of traveling around Tibet to regain contact with one's own territory and culture and to recover a relationship between self and place. Several of Yidam Tsering's poems record one specific stage of the poet's travels in Tibet and of his meditative journey.

When considering the linguistic strategies that Yidam Tsering adopted to convey his sense of cultural distinctiveness, it is essential to realize how linguistic issues became crucial questions in his reflections. The Indian writer Raja Rao has described the dilemma facing writers such as Yidam Tsering, for whom the core of the problem lies in the question of how to "convey in a language that is not one's own the spirit that is one's own." For Yidam Tsering, Chinese was the language of his intellectual make-up but not of his emotional make-up. Yidam Tsering's poems were always written out of linguistic tension, where the difficulty of 'translating' into Chinese a 'world' supposedly experienced, conceived, and felt in Tibetan, coexisted with the conscious and unconscious will not to completely abandon the mother language. In his poems, Yidam Tsering attempted to construct a linguistic variation on Chinese such that the Chinese language is no longer Chinese, and Tibetan becomes the necessary referent to understand this new brand of Chinese. Providing Chinese with neologisms, semantic and phonetic translations, new images and new linguistic solutions, Yidam Tsering challenged the established structures and the authoritative exclusivity of Chinese expressions. By reading Yidam Tsering's poems in a cross-cultural perspective, one experiences

a sort of 'revitalizing explosion' of canons: the canon of Tibetan tradition and its established values, as well as the canon of Chinese linguistic and literary standards and its civilizing discourse. The very axioms upon which canons are based are undermined, and the ensuing dualism makes room for otherness, complexity, and creativity.

Yidam Tsering was deeply concerned by the future of the new generation of Tibetan intellectuals. To his frequent contact with younger writers and students Yidam Tsering brought a communicative temperament and oratorical skills, which greatly helped him establish a lively human and intellectual dialogue. Many of his poems have been translated into Tibetan at the initiative of young Tibetan writers and editors. He is by far the most popularly translated of sinophone Tibetan writers. This fact indicates the great appreciation felt for Yidam Tsering's poetry on the part of Tibetan-educated readers, as well as the affection and respect for the person of Yidam Tsering held by a new generation of Tibetan intellectuals. For the young, he is a symbol of moral integrity and human dignity, a powerful literary spur, and a source of enthusiasm and hope for a better future. Young Tibetans see in Yidam Tsering's poems the complex mélange of frustration and hope, faced by Tibetans today. The roars of the Lion of the Snowy Mountains will forever echo throughout the mountains of the Land of Snows.

REFERENCES

- Maconi, Lara. "Lion of the Snowy Mountains: The Tibetan Poet Yi dam tshe ring and his Chinese Poetry: Reconstructing Tibetan Cultural Identity in Chinese." Chapter 7 in *Tibet, Self, and the Tibetan Diaspora: Voices of Difference*, edited by P. Christiaan Klieger, ed., 165–194. PIATS 2000, no. 2. Leiden: Brill, 2002.
- Rao, Raja. Foreword to *Kanthapura* (1938), quoted in B. Ashcroft, G. Griffiths, and H. Tiffin, eds., *The Empire Writes Back*, p. 39. New York: Routledge, 2001.
- Yidam Tsering. "Two Poems." Translated by Herbert J. Batt. In *Manoa: Songs of the Snow Lion* 12:2. Honolulu: University of Hawai'i Press, 2000.

Anthologies and other works by Yidam Tsering

- Hunli ge* (Wedding songs). Shanghai: Shanghai wenyi chubanshe, 1963. (96 pp.)
- Xueshan ji* (Snowy mountains collection). Lanzhou: Gansu renmin chubanshe, 1980. (187 pp.)
- Xueshi ji* (Snow lion collection). Xining: Qinghai renmin chubanshe, 1991. (271 pp.)
- Xueyu ji* (Snowland collection). Chengdu: Sichuan minzu chubanshe, 1992. (198 pp.)
- Xueyun ji* (Snow rhymes collection). Hezuo: Gannan Zangzu zizhizhou wenlian and *Zla gsar* (Moon Shine), 1996. (120 pp.)
- Xueyu de taiyang* (The snowland sun). Beijing: Zuoja chubanshe, 1997. (400 pp.)
- Xueshan shizi hou* (The lion of the snowy mountains roars). Lanzhou: Gansu renmin chubanshe, 1999. (250 pp.)
- Xueyu zheren de sibian zhi hua. Jushi shouci dechu yueqiu you shui de kexue jielun* (Flowers of the thoughts of a snowland sage: Scientific conclusions on the existence of water on the moon proven for the first time in the world). Beijing: Dangdai Zhongguo chubanshe, 1999. (316 pp.)

Lara Maconi (Ph.D. candidate) is a research assistant and lecturer in Tibetan Studies at Langues 'O INALCO in Paris. Having graduated in Chinese Studies from Ca' Foscari University in Venice, her present research concerns contemporary Tibetan literature, with a focus on works written in Chinese, and questions of identity and diglossy. She is a frequent contributor to the literary magazine *Neige d'Aout, Lyrisme et Extrême-Orient*.

Four Poems by Yidam Tsering

Crystalline Seeds: Thönmi Sambhota

Since the man of Thon¹ sowed the thirty crystalline seeds,
The annals of civilization have recorded the splendid vestige of the three *skor*, the four *ru*, and the six *sgang*.²
Afterwards, an ice-knife and a snow-sword dismembered the body of Dbus, Gtsang, Amdo, and Khams,
But the fertile seeds still lie buried deep in the *Bod pa*'s pure heart!³

Even the cold of a doubly severe winter can no longer lock up the sowing season!

Today the jade dragon has already roared, the seeds are ready to sprout.
Barefoot, I reclaim the land of my heart to cultivate a brand-new century!

6 January 1983

Translated by Lara Maconi

晶亮的种子

吞米桑博扎

Author's notes:

1. Thon mi Sam bho ta is the creator of the Tibetan alphabet. Thon mi (that is, a person from Thon or a person whose surname is Thon) and Sam bho ta (a man's first name) together produce the full name Sam bho ta from Thon. The thirty seeds are the thirty letters of the Tibetan alphabet.
2. These are Tibetan ancient territorial divisions: above the three *skor* of Mnga' ris; at the center the four *ru* of Dbus Gtsang; below the six *sgang* of Mdo Khams.
3. *Bod*: This is the name Tibetans use to refer to themselves (the name of the nationality). *Tubo* is the [Chinese] phonetic transcription of the name that we use to refer to ourselves. Xizang in Tibetan is "*Bod*." The use of the term *Zang* originated during the Qing dynasty and is derived from the name of the region of Gtsang, one of the three regions in the designation 'Mdo, Dbus, Gtsang'.

Yidan Cairang. "Jingliang de zhongzi." In *Xueyu de taiyang*. Beijing: Zuoja chubanshe, 1997, p. 118.

大从吞地人播下三十颗晶亮的种子，
文明的史册收揽了三部四茹刘冈的胜迹，
后来冰刀雪剑割裂了卫藏多康的肌肤，
萌芽的种子还埋在蕃域人的完美的心理。

再冷的严冬也锁不住播种的季节！

今朝玉龙已经咏啸，种子就要发芽，
我赤脚垦拓心田，耕植崭新的世纪！

1983。1。6

1. 吞米桑博扎：史称藏族文字的创制者，吞米：即“吞”地方的人（或吞姓人），桑博扎：即名字，就是：吞地人桑博扎。30颗种子：指藏文30字母。
2. 指藏族古代区划：即上阿里三部，中卫藏四茹，下多康六冈（部，茹，冈均为区划单位）。
3. 蕃：藏族从古至今的自称（即族名），如吐蕃就是自称的译音。“西藏”在藏语里称“蕃”。“藏”源于清时朵卫藏的省称。陇南一藏乡亦称“蕃域”。

What is True Cannot be Falsified

A black stone soaked in the river cannot be washed white.
A white stone placed under the sun cannot be darkened.
Even if they were buried in a pile of ash,
The rain could still distinguish them!

What is true cannot be falsified.
What is false cannot be true.
This, indeed, is not difficult to understand!

Spring 1963 (Lanzhou)

Translated by Yangdon Dhondup

Author's note:

This is the the first time I tried writing in the second form of the style of 4, 1, 2: "Four lines and two lines in two stanzas." I have written more than 30 poems in this style, but before they could be published, they were seized from my house and burned during the Cultural Revolution. This poem alone remained in my head. Now, I show from where this style came.

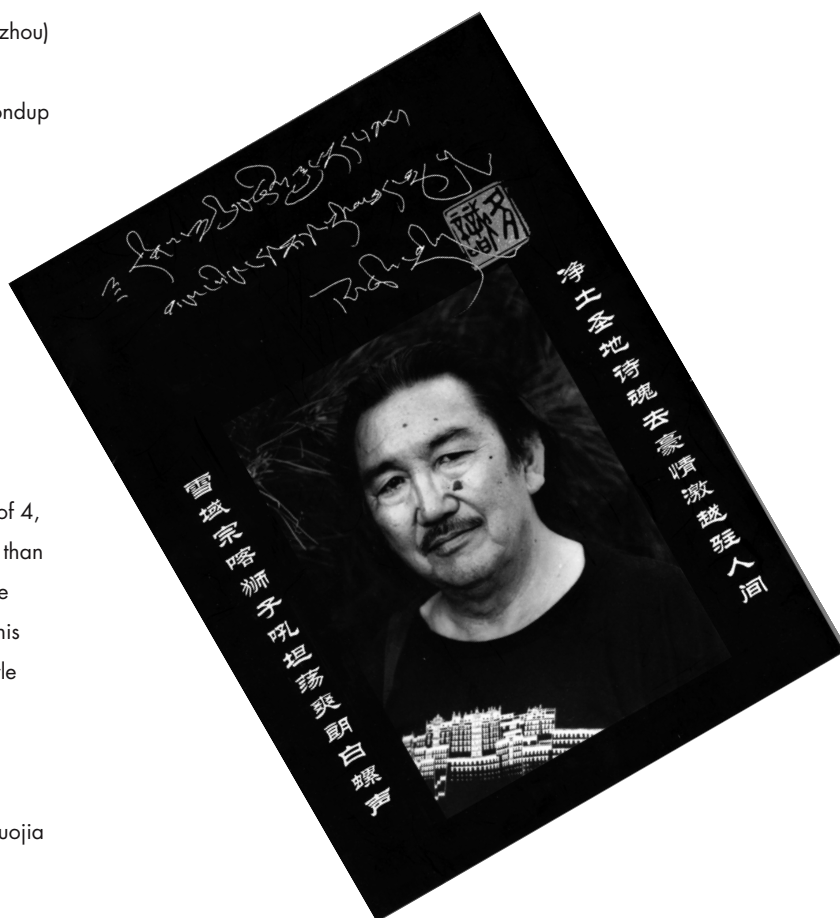
Yidan Cairang. "Zhende Jiabuliao." In *Xueyu de taiyang*. Beijing: Zuojia chubanshe, 1997, p. 56.

真的假不了

黑石头泡在河里洗不白，
白石头放在太阳下晒不黑，
即便把它们埋在灰堆里，
天降的雨水还会鉴别！

真的假不了，
假的真不了，
这本来就不是费解的难题！

1963。春。草于西北民院

The Path

On the road I relish the speed of a horse's hoof.
In the desert I admire the heavy load a camel carries.
On the snow mountain that frightens the eagle,
I see the yak with its tongue stuck out jumping like a fierce tiger from the ravine!

Beneath the feet of those who struggle, there will always be a path!

Please do not think too highly of the one who dives into the water—
The necklaces of my ancestors are the corals deep in that sea!

路

坦途上我欣赏马蹄的速度，
沙漠里我钦佩驼背的重负，
但是连岩鹰都胆颤心惊的雪山上，
我看见吐舌的牦牛象跃涧的猛虎！

奋斗者的足下都有一条通途！

请不要把那潜水的本领说得太玄，
我祖先的项链就是那海底的珊瑚！

1981. 12. 于兰州

December 1981 (Lanzhou)

Translated by Yangdon Dhondup

Yidan Cairang. "Lu." In *Xueyuji*. Chengdu: Sichuan minzu chubanshe, 1992, p. 8.

Reply

I praise the Amazon, which sings the greatness of the native Americans.
I gasp in admiration when the Nile accumulates
The splendour of the Thousand and One Nights.
But I do not therefore blame at all my mother,
Because the Yellow River and the Yangtse River offer Gesar to a world of bright stars!

The civilization of each nationality is not granted in a day!

My responsibility is not to dress up that unfamiliar mother from the faraway place,
But to transform my mother's milk into wisdom that composes epics!

答辯

我赞亚马孙河鼓起印第安古歌的壮伟，
我叹服尼罗河我起《一千零一夜》的星辉，
但是并不因此对我的生身母亲说三道四，
因为黄河长江把《格萨尔》捧给群星灿烂的世界！

各民族的文明历史都不是天界的赐予！

我的责任不是从别处引进装束陌生母亲，
而是把生母的乳汁化作我谱写史诗的智慧！

Winter 1981

Translated by Yangdon Dhondup

Yidan Cairang. "Dabian." In *Xueyuji*. Chengdu: Sichuan minzu chubanshe, 1992, p. 5.

1981 年冬

Latse Library Catalog Now Online!

ལ་ཙེ་དཔེ་མཛོད་ཁང་གི་དཀར་ཆག་ དྲ་ལམ་ཐོག་ན་ཡོད།

ལ་ཙེ་དཔེ་མཛོད་ཁང་གི་དཀར་ཆག་འདི་གའི་དྲ་ལམ་
www.latse.org ཐོག་ན་ཡོད། དཀར་ཆག་འདིའི་
ནང་དཔེ་མཛོད་ཁང་འདིའི་ནང་ན་ཡོད་པའི་རྒྱ་ཆ་གྲངས་འབོར་
ཕལ་ཆར་ཆིག་ཁྲི་ཉིས་སྟོང་ (12000) ཙམ་གྱི་ཐོ་གཞི་ཡོད།
ཐེད་སྟོན་གནང་མཁན་རྣམས་ཀྱིས་དཀར་ཆག་འདིའི་ནང་ནས་
རྒྱ་ཆ་གང་རུང་ཞིག་གི་གཞི་རྩའི་གནས་ཚུལ་འཛོལ་ཐུབ་པ་དང་།
ཡང་ན་རྒྱ་ཆ་ཡོངས་ཚོགས་ལ་མིག་བཞེས་བྱེད་ཐུབ།

ལ་ཙེ་དཔེ་མཛོད་ཁང་ནས་རྒྱ་ཆ་འཛོལ་ཆས་འདི་ལ་བརྟེན་ནས་
དཔེ་མཛོད་ཁང་འདིའི་རྒྱ་ཆ་ཐེད་སྟོན་གཏོང་མཁན་དང་དཔེ་མཛོད་
ཁང་འདི་ལ་ཞེས་རྟོགས་བྱེད་མཁན་མང་འཕེལ་ཡོང་བའི་རེ་བ་
བྱེད་གྱི་ཡོད།

Latse Library is pleased to announce that the library catalog is now available online at our website, **www.latse.org**. The catalog contains almost 12,000 records representing the library's unique collection. Users may use the database to perform a basic or detailed search for a particular item or simply browse the collection.

The library hopes that this recently-added library tool will attract a variety of patrons to learn more about and make greater use of the library's collection.

ལ་ཙེ་དཔེ་མཛོད་ཁང་ནི་ཀུན་པན་ཐེངས་ཙུ་ཚོགས་པའི་ལས་གཞི་ཞིག་ཡིན།
Latse Library is a project of Trace Foundation